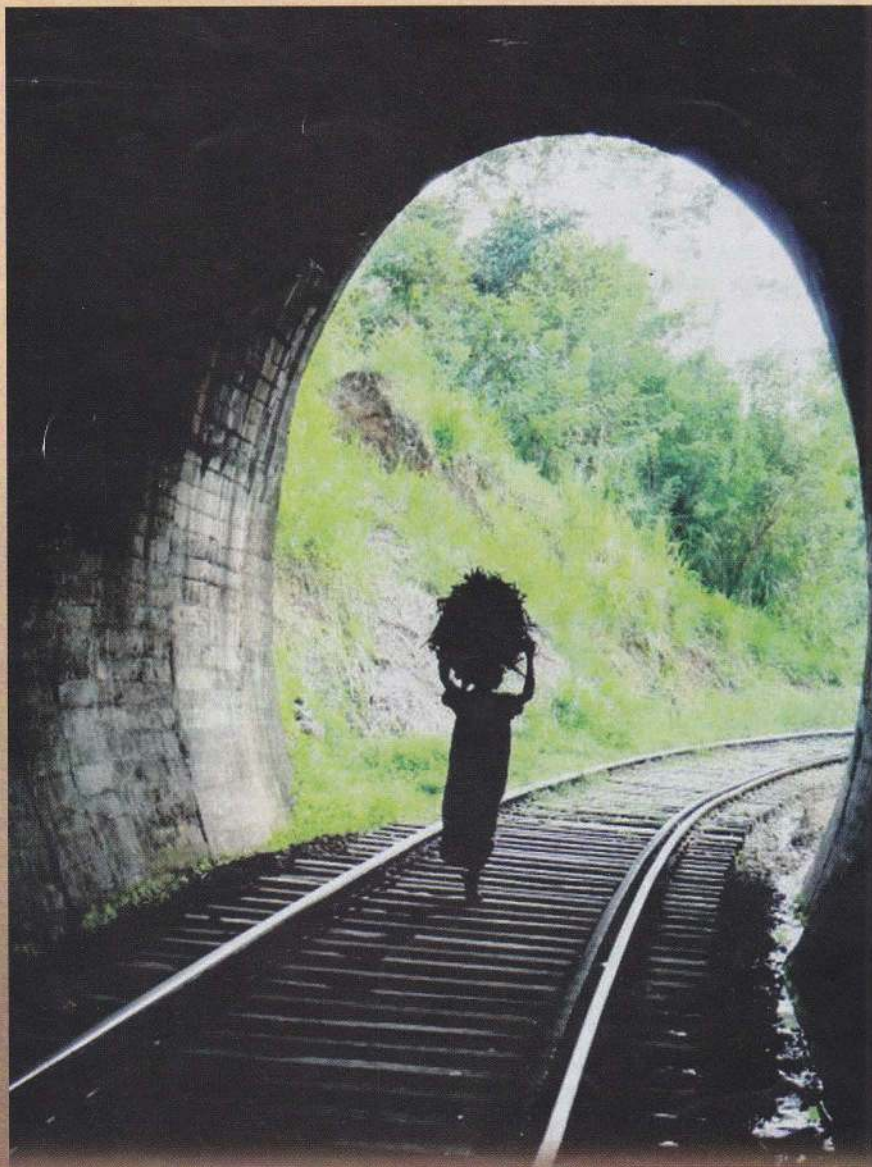

வினாக்கள் - நூலகம்
அறிவுக்கான பாதை

அவதம்

PL

ஜூலை - செப்டெம்பர் 2010
(ஏப்ரல் - ஜூன் 2010 உட்பட)

50/=

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞான காலாண்டிதழ்

பழியுரை நெடும்பாடலின் நான்காவது கவிதை

கொஸ்தா அந்ராதெ
(அங்கோலா, 1936-2009)

புவிமீது யாருமே துன்பங்கொண்டாடாத மாண்டோர் 50,000 பேர்
புதைக்கப்படாது
மாண்டோர் 50,000 பேர்
புவிமீது உளர் -
எவருமே துன்பங் கொண்டாடாது.

ஆயிரம் குவேர்னிக்காக்களும் * ஓரொஸ்கோவினதும் * ஸிக்குவெய்ரோஸினதும் *
தூரிகையின் செய்தியும்
கடல் போல அகலமானதாக இம் மௌனமும்
மண்ணெங்கும் பரவுகின்றன.
மழை குருதியாகப் பெய்தது போல
முரட்டு மயிர் பல யார் தொலைபடர்ந்த புல்போல
50,000 சாவுகளின் அக் கணத்தில்
வாழும் உயிர்கள் அனைத்தையும்
வாய்கள் பழியுரைத்தாற் போல

யாருமே துன்பங் கொண்டாடாத
மாண்டோர் 50,000 பேர் புவிமீது உளர்...

எவருமில்ர்...

அங்கோலாவின் தாய்மார்
தம் மைந்தருடன் வீழ்ந்து பட்டனர்

(* குவேர்னிகா - பிக்காசோவின் புகழ்பெற்ற போர் அவல ஓவியம். ஓரொஸ்கோ,
ஸிக்குவெய்ரோஸ் - மெக்சிகோ நாட்டின் புகழ்பெற்ற ஓவியர்கள்)

தமிழ்நாடு அரசுப் பத்திரிகை அலுவலகம்

அவகம்

கலை இலக்கிய சமுதாயத்தின் இதழ்
 ஏப்ரல் - ஜூன் 2010

கிடைக்க 78

பிரதம ஆசிரியர்
 க. தங்கவேலம்
 தொலைபே. 021-2223629

ஆசிரியர் குழு
 சி. சிவசேகரம்
 வெற்றிசு க. சண்முகலிங்கம்
 கல்வயல் வே. குமாரசாமி
 சோ. சேவராஜா
 அழ. பாரதி
 விஜ. சந்திரசேகரன்
 சி. கிஷோராஜா
 க. கோபாலசுந்தரன்

கவிதை அச்சு, பக்க வடிவமைப்பு
 கு. மதுராணி

ஒவியங்கள்
 கம். டி. சா. சி.

முன் பின் அட்டைப் புனைப்படங்கள்
 மலையகம். பாய்களாத்தேவர்

தொடர்பு : ஆசிரியர், ஆடிமபாதம் வீதி,
 கோகதவீதி. 021-2223629

மின்னஞ்சல்: thavalam14@yahoo.com

அச்சுப்பதிப்பு: கனகா அச்சகம் 021-2422177

விற்பனாகம்: 152-1/6, ஹல்தர்ஸ்டேட் வீதி,
 கொழும்பு - 12
 Tel 011 2381603

அவகம்

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

வரலாற்றுக் குவதுகள் திருத்தப்படுமா ?

இந்த நாட்டின் அரசியல் வரலாறு இந்தத் தேசத்தினதும், சாஸனத்தின் மக்களதும் சுதந்திரம், சுயீகரம் நிறைந்த வாழ்வுக்கான அரசியலாக இன்றுவரை வளர்க்கக்கூடிய விலகல், மறுக வரலாறுவாதம் வாழ்வில் தின்றுப் பிளக்கக்கூடிய சினைபிழுவல் மட்டுமே இனங்களுக்கும் சேர்ந்த சாதாரண உடைக்கும் மக்களை இலக்கமாகித் தாழ்த்துகையில் பெரும்பான்மையாக இருந்து வருவது அவ்வளவுதான் அளித்த உண்மையாகும். ஆனால் இன்றுவரை மிகவும் அழிமடைபடாத உயிர்வாழும் உயிர்வாழ்க்கை இவர்களது சோகம் நிறைந்த ஒருமிக்க குரல்களை அழிமடை மக்கள் இவ்வளவில் மூலக்களத்துள் மீர்க்கி அழிந்தி திவர்களை குரல்களாய்க்களாகச் செய்யும் இவ்வேன்மைவாத அரசியலே இவ்வளவு அரசியலில் தின்று வரை வறுவடைந்துள்ளது.

இதனால் இனங்களின் பெயர்+ பெயர், மிக இடைவாகக் கிடைத்து பதவிக்கே வந்த சாஸனத்தின் இனவாத அரசியல் வரலாறுகள் அனைவரும் சுதந்திர பதவி நிலைகளுக்கேற்ப இன்றுவரை அதிகார வர்க்க நன்மைவாய்ப் பெற்று அனுபவித்து வருகின்றனர். ஆனால் இவர்களால் தவறாக வரி நகர்வாட்டு வரலாறுப்படுத்தப்பட்ட இனவாத அரசியல்களுக்கும் இந்தக் தேசத்து மக்களில் பெரும் எண்ணிக்கையானோர் தமது திரைத்தகையம், உடல், பொருள், உயிர் அனைத்துமும் இவர்களது நலன்களுக்காக, நானா வார்த்து வந்துள்ளனர். அன்பையும், அகிம்சைமையையும் போதீக்கதும் மறுத்துவைவர்கள் கூட இவர்களது பழமைவாத ஆதிக்கக் கருத்திமலுக்கு துணைபொருள் நிலையிலேயே இருந்து வந்துள்ளனர். இதனால் அனைத்து மக்களின் சுதந்திரம் கட்டாமும் நிறைந்த வாழ்வுக்கான மாற்று அரசியல்களை சித்தமுனை தின்றுவரை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

முடிவடைவோடு திரும்பிப் பங்கிட்டு வேண்டும். கொலையிழைத்துவிட்டு மின்னர் ஏற்பட்ட யுவனாயக - மக்கள் - முறைமை மன்னராட்சிக்கால அக்காரங்களுடன் முடிச்சிப் போட்டு முன்னெடுக்க முறைமுறைமையினை இப்போதுமீட்டும் உருவம் என்பது அவ்வளவுதான் தரப்பினர் மூலம் உணரப்பட வேண்டும். பண்டைய அடிக்கால பழமையான அறிவானம இன்னுக்குள் மக்களின் சிந்தனையை வலிமையிட்டு வைத்தபடி யுவனாயக அரசியலின் ஆரம்பப் படியில் கூட இன்னகை மக்களின் காலத்தினை வைக்க இன்னகை அரசால் முடியாது.

தமது திறமையான அரசியல் முறை மக்களின் யுவனாயக ராஜ்யம் "ஒருநாடு ஒரு இனம்" என்பதை அடிக்கடி கூறி வந்தது. மறுபடி உட்பட நாட்டின் பலபாடுகளினால் விளம்பர முடிக்கப்பட்டனவெல்லாம் பெரிதாக இந்த யுவனாயக

போடுக்கப்பட்டும் மக்களது திறமையை வைத்துக்கொள்ள உண்டு. சில யுவனாயக மன்னர்கள் முன்பு குறிப்பிட்டபடி போன்று பெரும்பான்மை இனத்தை மராமகவும் ஏதாவது சிறுபான்மை இனங்களை அழப்படுத்தும் போன்று கொடுக்கலாகவும் கருதுவதற்கு மக்களை ஒன்று அழைக்கவேண்டும் என்று மக்கள் அனைவரையும் சாதி, இன, மொழி, மது போன்றவை மறுபடி மனித இனத்தவராகவே கருதி அவர்களுக்கு மக்களை சமத்துவமாக மதிப்பிட்டு உயர்ந்த மனிதமுறையில் மக்களை இன்னொன்று தேர்வுமுறைக்கடாகப் பெற்றிருக்கும் அந்தைய மக்களது இவற்றில் ஏதாவது மக்களின் இனங்களை நீண்டநேரம் இன்ன அரசு செயற்படப் போகின்றது மக்களின் தாட்பின் அறிவுமையால் மக்களின் சுதந்திரமும் மனிதமும் நிறைந்த நன்மைபுவும் தருகின்றன.

- ஆசிரியர் குடி -

கூடும் இடமும் தெரியும் ஒளிக் கீற்றும்

இன் நடவடிக்கை திரும்பின மேலும் அபத்தமாவது. ஒரு குடும்பம் இந்த நாட்டின் ஒளிக் கலைமையில் உயர்வடைந்ததாக நிலை திறந்தல் உருவாகமாக முயலும்போது அந்த நாட்டின் மராமக முறைமையில் தீர்ப்புமைய திரும்பி மக்களின் அதிகாரத்தில் உயர்வடைவது சனாதிபதி மேலும் திரும்பி உயர்வடைவது அல்லது மக்களின் காலத்தில் தொடரவும் அவர்களுக்கு மின் அவரது குடும்ப வாரியக கொடுக்கல் அரசியலமைப்பு மீட்டர் வரி செய்வதாக அவர்களுக்குரியர். அதை விட தீவிரம் தீவிரமாக, கூட நடைமுறைமையாக, மராமக ஆயி மக்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட திறமையை அறிக்கை செலுத்தும் மராமகமும் உருவாகி வருகிறது.

இந்த நிலையில், நாம் தமிழ் மக்கள், திறம்பட வடக்கில் தமிழ் மக்கள், பாராளுமன்றக் கமிட்டி மீதான மனவெறுப்பை அடுத்துள்ள வெளிகாட்டியுள் மராமக ஒரு நம் மீக்கை ஒளிக்கூறாக தோக்க தியமும்.

தமிழ் மக்கள் பாராளுமன்ற மராமக தமிழ் அரசியல் மக்கள் பாராட்டும் கெஞ்சி திரும்பும் தமது அவலத்தினின்றும் மின் இன்னது என்பதையும் தேவிய இனம் மீக்கினையின் தீவிர நிச்சயமும் பாராளுமன்றம் மூலம் திரும்ப மராமக மராமக மராமக மராமக மராமக தீவிர ஒரு பலவீனமான ஆனால் நிச்சயமான ஒரு மக்கள் தோக்கம். தாம் ஒளிக்கூறும் மக்கள் என்பதைத் தமிழ் மக்கள் நன்றாகத் திரும்பி மீக்கினையும் மீக்கினையும் இன்னது தமது மீக்கினையும் மூலம் திரும்பும் மீக்கினுமான விழுமக்கினம் மராமக சிந்திக்க வேண்டும்.

அந்தப் பணியில் கலை இலக்கியங்களும் அறியக்கூடியவரும் பண்பாட்டின் மராமகமும் ஒரு பெரித மக்களும். அதை மீட்டி நாம் ஆரக் சிந்திப்போமாக.

- ஆசிரியர் குடி -

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அஞ்சலிகள்

நாடகத் துறைக்கும் பெரும் பங்களாற்றி மக்கள் களர் வண் அமைப்பினாடு தமிழ்-சிங்களக் கலாநிதிகளது நாடகப் பயிற்சி வழங்கி சகல தேசிய இனங்கா ழூர்வடயில் நட்புறவுப் பாண்டக விவாதிப எர். ஏ. பெரேரா அவர்கள் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையில் நாடகப் பயிற்சிபட்கும் மீட்டவும் உதவிபாவி ஆவார். அவரது மறைவையொட்டித் தாயகம் தனது அழ்ந்த மன வந்தத்ததைதாரம் அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

பன்னக ஆற்றல் கொண்டவரும் நாடகம் ஒளிபார், தமிழ்-சிங்கள உட்பட்ட பல்கலாநிதிகளும் தனது ஆளுமையால் அமைப்படுத்திய சிறந்த இயங்கலாநிதிகளான ழூதர் பிச்சையாண்ட நேயிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் நாடக, புத்தகப் பண்பாட்டு முயற்சிகளை அழ்ந்து உய்த்தலித்தவர் ஆவார். அவரது மறைவையொட்டித் தாயகம் தனது ஆழ்ந்த மனவழித்தத்தையும் அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

சிறுபாலிவித்துறே தமிழ் நாடக, சிங்களா துறைகளில் தொற்சிபயாக துண்டகாண்டி பண்பாற்றிப் பெரும் பங்களித்த கலாநிதிகளவி ஆர். மணிமேகலை அவர்கள் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவையின் நாடகப் பயிற்சிபட்கும் பெரும் உதவி வழங்கிபாவி ஆவார். அவரது மறைவையொட்டித் தாயகம் தனது அழ்ந்த மனவழித்தத்தையும் அஞ்சலியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

தாயகம்

வாசகர் வட்டங்கள்

நாயகம் வாசகர்களை ஒன் சினைப் பகற்களையும் ஆகலாநிதிகள விவாதிபகளை வளரிபடுத்திப் பழத்தளவில் நாயகர் சதுர சிங்களயப் பிளாட்டிபடுத்தலையும் எழுதிநாயகர்களையும் வாசகர்களையும் இலக்கிய ஆர்வலர்களையும் அவர்கள் வாழும் பகுதிகள் பந்துப் பேருக்கு உட்பட்ட நாயக வாசகர் வட்டங்களை அமைக்கலும் வலுரிபாடு இலாண்டினை உற்படுத்தலும் நாயகம் ஆசிரியர் குடிவுடன் விதாடரிய விளாண்டியபா வெளரிவிளாண்டி.

- ஆசிரியர் குடி -

சிறு பிள்ளை போல்
 மறாநடிபும் மறுபடிபும் மறாநடிபும்
 வெறு வயிறு அடிக்கிறது
 கழி சொறு காணல் கவலைபோ
 காட்டுப் பரிமையா?
 மயி மூன் வேலிக் கறை மூர்
 கால் கடுக்க நின்று
 விசாரமியறி
 நினையா நினைப்போ
 ஒன்றும் புரியா நிலையில்
 கண்ணில் கவலைகளை
 மண்ணில் சிதறுண்டு
 புண்ணாகிய மூரன் மறாமாய்
 அடி வயிறு
 நினைவுகூத்துக்காத
 நீள் வரிசை நிர்வகையிலே
 வையாறு அந்த வயிறும்
 அடிக்கிறது
 எண்ணெய்க் கொதியில்
 எரிக் குஞ்சு வீழ்ந்ததும் போல்
 உணவாக் கூடு தூக்கி
 வார்த்தை உருவாய்
 நினை வயிறு சீரமப் படுத்துவது
 பாவம்
 அழியும் மறக்கத்தக்க
 இவரக் தஞ்சாயிக்
 காவு சொள்ளிப் படுகார்
 கவலையை நினைப்போமா

கல்வயல் குமாரசாமின் இரண்டு கவிதைகள்

மெளனமொழி

மூரன் இறதப் பெருமூரன்
 உள்ளட வயிறு
 திரும் தொழுகள்
 நினைவுகள் சொசு தெய்யா
 மெளன மொழி - மெளனம் மூடு
 மறவாய் மறவாயின
 கவனம் கவனமென
 வாயுநர் எதிரொலிக்கும்
 மெளனம் ஒன் மெளன மொழி
 மனிக அவலத்தின்
 மெளன உறுதி மொழி
 மெளன ஜூத மொழி
 குட்டைக் குளத்து
 மயி மெளன்
 குஞ்சு துருமன் குமர்
 இவச கிழங்கள்
 புவன் புழிப்பாட்டு
 மொழிக்கு
 நஞ்சீரண்டும்
 என்ன நயப்பு

கழுவர் பழுத்து வீட்டார்

முள்ளூக் கம்பி வெளிப்பாடுகளே சிறை வைக்கப்பட்ட போலம் கிடக்கிற இரந்த அந்தி முகாம் வாய்க்கவை வேலுப்பிள்ளைக்கு இப்பவாசு சரியான போலம் போலம். இந்த வயசு போன வாலத்தில தன்ர தேய்ப்பாதுக்குத் தேய்ப்பாண அவரப் பத்துப் பராமர்ச்சுக் கொண்டிருந்த வளர்ந்த ஒரு குயர் பிள்ளையான அந்த ஒருத்தியும் வள்ளி பங்கம் விழுந்த செல்லடியின் கரத்திலிருந்து விழுந்து போயிட்டாளே. அந்த அதிர்ச்சியில் உலர்ந்த வித்தும் இப்பவும் தங்கையாகட்டி மாதிரி இவரினிட கரத்தில் ஒட்டின மாதிரிக் கிட்டி.

இவற்றும் தனக்கு என்னென்ன தயாஸளி இப்படியா வந்து கத்தப் போகுறீயா? என்குதான் இறுக்குள்ள நாளுந் பாலுமா அவருக்கு இருக்கிற வெளிப்பாணக் கவன.

இப்பப் பத்தடித் தரப்பாதுக் கட்டுவதின்ன வெக்கைக்குள்ள சிந்து வெண்டு தங்கு சின்புத்த நினைச்சு நீவைக்க அழகாது எனம் பாக்சியில்ல. வள்ளுர்ண்ட அரத்திய அத்தமும் கேக்குது அவற்றுக்கும்! சீவதுகள் அரத்தியது வெல்லியழுகிற ஒப்பாரியுள்ளம் விழுதுது அவருக்குக் கட்டி!

உயிருக்குப் பயந்து ஒரு ஓர், திரிஞ்சு மேல்குக் உயி வத்திய மாதிரிப் போன சண்டின் தான் திதுக்கிளைய இப்ப இருக்கிற சண்டின். இவற்றையுநேய் வந்ததம் வந்து வெளிப் பொய்க் வெண்டு திரிஞ்சு செத்தப் போது சண்டின் தான் இந்த அகதி முகமுறையும் வள்ளிச் சண்டின் வந்ததம் வந்து சாததுவன். பிணமாய் போன அந்த மலையரப் பத்துக் கொண்டு இறுக்குள்ள உச்சிரோ இருக்கிறார்கள் பேச்சு, முச்சேரிக்காமல் கவலையோடு விட்டுறுகள். கொஞ்ச நேரத்திலும் பிறகு ஆள் செத்த அணபாஸமே இல்லை... வாய்க்குள்ள பிணத்த கிருமியாகவே? வெண்டு போயிற்றுமென் செத்துப் போன பிணத்த.

"நாளா பளி... அழம் தன்ரை தைச ஆடுவெண்டு சொல்லுமாங்கலெய்யா..."

தன் கூர்ச் சண்ட இப்பிடி ஆடு மாடுகள் செத்த மாதிரிச் சாக, வேலுப்பிள்ளைக்கும் மனசப் போட்டுப் பிடுகுப்பெடுக்கிற மாதிரிப் பெரிய கவலையதான்! எண்டாஹும் இக்க அவிபாயமெல்லாம் அக்கக் கடவுளுக்குத் தான் தெரியும்! அவர் தான் இறுக்கொரு நிமிசம், வேக்க வேண்டுமெண்டு போட்டு அவர் மனக் கொறிமாலும் பேசாமல் இருந்து கொள்ளுறார்.

இவ்வளவு மங்கலாய் இருக்க மத்தியானத்துக்குப் பிறகு மேலம் ஒரு மாதிரியாக கரத்தி இறங்கிக் கீழ வந்த மாதிரிக் கிடக்கு. "இருகென்வெப்பா இது மேலம்? நாங்க இருக்கிற கேட்டுக்கு மலையரம் வந்து பிளந்து கட்டப் போகுறீயா?" வண்டு சண்டிளெல்லாம் வெட்டுக்கனிக் கட்டம் மாதிரி குயிஞ்சு நினைடு வெண்டு வாவத்தையே பரிஜாபமாப் பத்தும் கொண்டிருக்கிறார்கள். மனது பெஞ்சு பிள்ளையிட வெள்ளம் திட்டமாதிரி சேறாப் போணா தட்டத் தவறலிலையும் இதுக்கிளெல்லாம் மனுசர் இருக்கிலாது படுக்கெளது மாதிரியா உள்வரும் போயிடுமே. மலையர்கு வேற வளையும் இதுக்க ஒருங்கி நிக்க ஒருங்க ஒரு திட்டமுயில்லையே? தலைவலி சண்டில் எண்டு கிடக்கிறதன் இதுகளுக்க பிறகு படுத்துக் கிடக்கேறவே? மலையர்கு கவலாதுசாப் பிறகு சன்னிபாக்கயும் போடுமே?

நீ. பி. அருளானந்தம்

படுபாட்டில் மாரிசு நெஞ்சவள் என்று பொண்டு வந்திருக்கப் போகுமுன் கியூவின்.

வேறுப்பின்னைக்கும் நெஞ்சில கொடியும் சனி வறுத்தும் தான். அப்பி முகாமில் இருப்பிற சனங்கொல வாத்தையும் ஒண்டா உரியை கொண்டு வந்து வந்ததும் இந்நகர் பரிவருத்தம் தான். அது கொழும்பின்னைக் கிராமமாயும் பிடிக்காம சம்பா விட்டுமுமா? அவருள் நெஞ்சுச் சரிவாய். காரிக் காரி ஒரு எத்து எத்தி வேலிப் பக்கமாய் போய்க் குப்பி விட்டுப் பெற்று மூலையெல்லாம் திடயின்னாய். ஊதலை நிக்சு வேட்டிய மரக்கக் கடயிக் கொண்டு. உள்ளே செற்றுப் பதிகி இட கொள்ளம் அங்கலாயும் இவ்வாலயமாக நன்று கொண்டுநின்றார்.

முடி குளிர்ப் போய், அந்த மறைமோட அவருக்கு இப்பவாத் தன்னை மயல் குாயகம் கூர் னூயகம் கட்டிட்டுது. கண்ணாழ்க்கட்டின தூயம் மட்டும் பறந்து கொண்டுநிற்கும் காய்க்குருவியை அழுகுள்ளாய் நடந்தபடி செரிமா வெறிச்சு உதறுப் பார்த்துக் கொண்டு அழையே அவர் போய்க்கிறார்.

தான் விதைச்ச நெல்லு வேண்டாவைக் காடுகள் பிணை சரிகைந் கட்டுவாடு மாநீழி இண்டைக்கு அழிப் போச்சே என்றும் கவலையால் இறுதமக்க கட்டிடை அவருக்கு நான்கு நடடாய் பிறகு நிறுத்தி வைக்க மாநீழி தளக்கவெய்ந்து மலர்ந்து மலர்ந்து பச்சுப் பனையாமெல்லில் அந்த அவற்று வயல் நறுங்குவாய் பாக்க இறுப்பும். அந்தப் பழி முளைச்ச வயல்களப் பாக்கப் பாக்க அவருக்கு எவ்வளவு ஆசை... ஆசை அங்கு விதைச்ச வயல்களம் ஒழுங்கா விவான்கு பிறகு விடு வந்து சேந்திப் ப ஆறாள் பத்தாள் கூட அவர்விட விட்டால் வயல் முழுக்க இருந்து சாய்ப்பிட்டு நிண்ணியில் படுக்கேலும்.

விட்டால் நிற்கிற அளவில் பசுக்களும் அம்பன்களும் தலையைத் தாக்கிப் பாக்காய் நின்று கொண்டுநிற்கிற அளவுக்கு வைக்கோலும் பிறகு கிடக்கவே வளவுக்க. கோவனாதலக இறுக்கிப் பின் அருளாக் கொடியில் செருகிக் கொண்டு இவ்வளவு நாள் வயல்க்க நின்று நவியவாக் கஷ்டப்பட்டதெல்லாம் அவருக்குப் பிறகு கொஞ்ச நாளுக்க அப்பவா இவ்வாயம் போயிடுவே.

அடங்கி

சந்தா விபரம்

இலங்கை

ஒரு ஆண்டு	- ரூபா 300.00
இரண்டு ஆண்டு	- ரூபா 500.00
மூன்று ஆண்டு	- ரூபா 900.00

கனடா

ஒரு ஆண்டு	- டொலர் 20.00
இரண்டு ஆண்டு	- டொலர் 40.00
மூன்று ஆண்டு	- டொலர் 60.00

பிரித்தானியா

ஒரு ஆண்டு	- ஸ்டீலிங்பவுன் 6.00
இரண்டு ஆண்டு	- ஸ்டீலிங்பவுன் 11.00
மூன்று ஆண்டு	- ஸ்டீலிங்பவுன் 20.00

ஐரோப்பிய நாடுகள்

ஒரு ஆண்டு	- ரூபா 10.00
இரண்டு ஆண்டு	- ரூபா 20.00
மூன்று ஆண்டு	- ரூபா 30.00

அவுஸ்திரேலியா

ஒரு ஆண்டு	- டொலர் 20.00
இரண்டு ஆண்டு	- டொலர் 40.00
மூன்று ஆண்டு	- டொலர் 60.00

அழகத்துப் பிறகெல்லாம் அவர் என்சிறாயல்லாம் - நல்ல பந்திதானை விட்டால் நிம்பலியா சீவியத்தர் போய்காட்டுவார். அவ்வா சாய்ப்பிட்டுக் குடிக்க ஒரு அறப்பு வந்தா பகலிவடம் அவர் படுததுக் கொள்ளுமா, பொழுதாய் ப கிரல் நலவாந்து துளிர் தண்ணீர்த்துக் குளிக்க அறு முடிய விட்டுத் தண்ணீரின் அவர் கால் நீடி உக்காந்து கொண்டு புக்ககலும் படிப்பார்.

இப்படியா அங்ககெல்ல வந்துது என்னக் ககத்தாரும் அனுபவிச்சும் காண அவர்.

ஆதல அவர் அறப்பு அந்த வயல்கள உள்ள ழுவிடையெல்லாம் பிறகு மனித இரத்தம் கடுந் திவப்பாக் கசியுமெண்டு அவர் காலில் கட்டக் கண்டாரா? புத்தம் எனக்கு ஒன்று வந்திவகலாதான் விபரமென்றும் அறிபாத அப்பலியான சனங்கலிவட சீவியங்கெல்லாம் பாழாய்ப் போறது என்று அப்பிடிமெல்லாம் அங்க நடந்த பிறகால காண அவர் தன் அனுபவத்தில்

கண்டு கொண்டார். இந்த வேதவயப்பாளர் சிவனையெல்லாம் பிரதம அவர் கண்டு கொண்டபடியால்தான் அவர் நெஞ்சப் பிடிச்சுக் கொண்டு அப்படியெல்லாம் யோசிக்கத் தொடங்கினார்.

காடுகரையெல்லாம் அங்கங்க ஊடுருவி ஆம் வநுதது என்று சொல்லிக் கொண்டு வயிலை எடுக்கக் கூடியதுகூட வளம் எடுத்துக் கொண்டு தங்களைக் குப்பை ஊர்சுக் தள்ளின மாதிரியான ஓர் அவநுத்தான் அங்கங்குக்குப் பின்னாலேயே அந்த நேரம் ஒட்டமும் நடைபயணம் ஒடினார். கவனக் கொடுத்தேறித்து சுரண்டியென்ற மாதிரியான அப்பதான் அவர் தன்னை விட்டு வாசலாலே செலிக்கீடுத்தி விடப்பட்டார். முடிந்தால் தன்னிச்சுவலையும் இழப்பவன அங்குக்குள்ளே தண்ணீருக்கு மேலும் திறக்கி நுழை கலையேற அவர் என்ன மாதிரியான மாதெல்லாம் அப்பிட்டார். முடியும் பின்புறம் அப்பங்குதான் அந்த நாளோடு தானே அவருக்குப் பழமயம் போன மாதிரி கூறியும் போனார்.

என்ற அன்றையத் துருட்டுக்குக் கட்டி வளக்க கொடுக்க கல்வெட்டுகளை அவருடன் விட்டு... அவர் சிறகச் சிறகக் கட்டும் கட்டும் பெரிசுக்கின் விட்டு அங்கக் கல்வெட்டு. உள்விட்டு அவருக்கு வலிவாடிருந்து எல்லா அன்றையத்தையுடனும் அவர் போட்டிருந்த பலக திறம் வேப்பம் பலக.

பின்பு கதவத் திறந்தான் கொடு வித்தையெல்லாம் செருக்கி அவர் வளக்கீடுத்த திறந்து வெளியால் திறந்து குப்பைண்டு அடிச்ச மாதிரி அறைக்கையா நல்ல கதவத் திறந்து வளவைச் சுற்றி முள்ளுக்காய்ப் பூட்டும் கீடுவைப்பும் வறி முள்ளுக்காய்ப் பூட்டும் கீடுவைப்பும் அது வழிய போட்டதான அந்த உயிர் வேலிப்பா விட்டுக்கும் அது நல்ல ஒரு மறைப்புத் தானே!

அந்தெல்லாம் இப்ப அங்கீகாரம் பாரா துருட்டுகளை ஜில்லையோ? எல்லாம் துடைத்துது மாதிரி இப்ப அந்த வீடும் செல்லுபிடி துருட்டுகளைச் சிறிப்ப போயிருக்குமோ? விளக்கக் கொடுக்கக் கதவை அடைக்கிற மாதிரி வநுதது அங்குக்குச் சொகம். அந்தச் சொகத்த மனத்தில் திறந்து விலக்கிக் கொள்ளாத அசுவக்கு அவருக்குக் கல்வெட்டும் இப்ப வநுததே.

வளவையா துருத்து நீர் சொட்டச் சொட்ட அவர் அந்த முள்ளுக்காய்ப் வேலிக்கு வெளியாலே

நூல் : முல்லைவளம் (சஞ்சீவனம்)
 வெளியீடு : Best Queen Foundation
 விலை: ரூபா 80/-
 தொடர்பு : 0773009222, 0719200580

நூல் : முக்காய் (சிறுகதைகள்)
 ஆசிரியர் : எ. சி. ப. நாதன்
 பதிப்பு : மீரா பதிப்பகம்
 விலை: ரூபா 300/-

நூல் : மறுபடி
 (கவிதைக்கான காலாண்டிதழ்)
 ஆசிரியர் : சிந்தாமணி
 தொடர்பு : அரசடி வீதி, கோண்டாவில்
 வடக்கு, பாழும்பாளையம்
 விலை: ரூபா 30/-

தூய்மைப் புல் மேய்த்து கொண்டிருக்கிற மாடுகளைப் பாக்கிறார்). தன் மீட்டு மாடு கண்டுகொண்ட நிலைவுகள் இப்ப ஆடுவிறக்கலாய் புத்தியில் அவருக்கு ஒன்றி உண்டானது. அவர் விட்டை விட்டு வெளிக்கிட்டு புத்தி நடுமயப்பத்தில் ஏறிய அண்டைக்குப் பட்டியில் அடைச்சுக் கிந்திய மாடு கண்டுகொளையும் வெளியாக போக விடா அவர் திறந்து விடேல்லையே?

சென் அடி வீடு விடு அந்தப் படி மாடு கண்டுகள் அதுக்க கிந்திய என்னவ புத்தியுக் கத்திச்சதோ பாவிகள். அதுகளைப் பட்டியில் இருந்து அவிட்டுக் கவலைக் விடக் பட்டியைத் தான் இப்ப எனக்கு வந்து இப்பிற முனிவேலிக் கூட்டுக்கிள்ளி எ கிந்திய கண்டிப்பாருமா ஆய்ட்டுதோ?

இந்த எல்லாக் கவலையளும் அவருக்குத் தொண்டைக் குழியில் நிக்கிறமாதிரித் தட்டிக் கொண்டு நின்றுது ஆனாலும் தன் கவலையள உத்திர பிராயக் கொண்டு, ஆருக்கு அவர் இதுவென்ற வெல்லி நியக் அழலாம்? இளந்தாரி வயயற்கு ஏற்ற வளத்தயில்லாமல் தருவாய்ப இருக்கிற பெடியன் போடையள இதுக்கிள்ளி வறவய்கள் சிலபேர் உருட்டி உருட்டி மத்தியப் போட்டுக் கூட்டிக் கொண்டு போயிருவாய்கள். அப்படியா ஒரு இழவு விடாவே சீச்சு மட்டு ம்பல்லுற அளவுக்கு அந்த அகதி முகம்: இளந்தூ இலதயில்லாம் பாத்து நெஞ்சில் காரமுள்ளும் குரமுள்ளும் கள்ளமுள்ளும் சேர்ந்து ஒண்டை யுத்தினது மாதிரி என்கள் வேதையின் பிறறு வளதபட்டுக் கொண்டிருக்குதுகள். தன்னை பின்புள் பவிக்கடாயப் போயிருவகனோ வண்டு சிவய்ய, சில தாய் தேப்பன் கிடந்து அழிய முடியப் பிளபடி இருக்குதுகள். இப்படியான அழுவலிண்ட பெரிய பெரிய துன்பக் கதைகளுக்க இவர தன்ர கதையை ஆருக்கும் சொல்ல வெளிக்கிட்டால் அதையெல்லாம் ஆர்வான் தங்கட மதுகளில் பெர்சா இதுக்குள்ள வந்துள்ளன.

இந்தக் கட்சி புத்தம் குடுக்கு விட்டுப் போன கொடுமைமையப் பாத்தா அகில தங்கட அப்பன் சேத்துப் போய் கொண்டிரு சிவயுகள் பொல்லி அடிக்கிறதாயிருக்குதுகள். சில ப்யாம்பினயன் கட்டினஎன் செத்தாப் போயிட்டான் எண்டு சேத்த சுவம் மலதிரி, திரியுதுகள். தாய் தப்பன் சேத்துப் போச்சு. பிள்ளையன் செத்துப்

போச்சு என்க சாவிண்ட முத்திகள தங்களின்க முகத்தில் வைச்சக் கொண்டு சீவ்க்கிறதாய் சத்தின சனங்கள் இப்ப இதுக்க இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுகளுக்கெல்லாம் ஆரும் சிதம்பு தீறம் வெல்லி மனச ஆத்தேதுமே? இதுகெல்லாம் இறப்புக் குடுக்கு அந்த நேரத்தில சூனிக் சீர் கிடிய ஒக்கைக் கத்திக் கத்தி இறப்ப சாம்பு கிடிய ச சீர் ஏதம் இன்னாதது மாதிரிக் தான் இருந்து கொண்டிருக்குதுகள்.

இதெல்லாம் சில மாதங்களுக்கு முன்பு நடந்து முடிந்த துணைத்து செட்டுப் போய்க் தன் ஆணலும் வந்தவையா மறுமறுத்தும் வந்தபட உத்தியைத்தனும் மறக்கலினை முடிபடி கதையன் தானே இதுகள் என்னம். இனிமேல் இந்தப் மறுமறுக்கும் பிறக்கப் போற பிள்ளையனாலும் இது மறக்க முடியாத கதையத்தான் இதெல்லாம் தெடுகலா இருக்கும். சென் பட்டைக் கிடந்து இதுகெல்லாம் எங்களுக்கு எடுத்து என்ன விதிபா? என்ன தலையெடுத்துதோ? இன்னொரு ஆர் பெர்சா விட்டுப் போன பாவமே தெரியாதா? உடியப் புணச்சுக் கைகால் தங்கின மாதிரி எல்லாமே தாய்ப்பாப் பறந்து போன மாதிரித் தானே உள்ள உசீறுகள் உடமையகெல்லாம் இப்ப இந்தச் சனங்களுக்கும் துலைஞ்சு போன கணக்கா ஆச்சு.

இனிமேல் இதுக்குள்ளால இருந்து நான் வெளிய வெளிக்கிட்டு என்ர கிடத்துக்குப் போனாலும் அவனை ஆள் இல்லாத ஆளாக்க காட்டில் ஒத்தப் யாத்தயில் நான் தனியப் போற மாதிரித்தானே முடிஞ்சு போதும் போல... இப்படியாத் தானே இவங்ககெல்லாம் சேத்து எங்களை ஒத்திற் குத்தி மெத்தம் ஒழுக விட்ட மாதிரிப் போயிருக்கிறாய்கள்.

இந்தக் கொடுவெல்லாம் வந்து கேடு செட்டதால் உண்மையாவே சேத்துப் போனா என்ன என்கது மாதிரித் தானே மனம் எங்களுக்கெல்லாம் இப்ப வெறுபா இருக்கு?

ஆனாலும் என்ன எங்களுக்கு ஆர் இப்பிற கொடுமையள செய்தாலும் எங்களின்! இதுக்கிள இந்த மனத்ததரியம் மீட்டுப் விவரமெ என்னங்கு இனிக் குறைஞ்சு கொட்டுப் போகது. நாய்கள் சாப்பிடாமக் கிந்தியென்ன, அங்க போயும் எங்களின்க வயல வான்கள் உடன உழ ஏலாய்க் கிடந்தாவென்ன? பெருக்கிள்ள இல்லாட்டியென்ன?

ஒரு பிழைப்பில்லாமல் போவாது. தான் இனிமென்ன? போய்த்துணைத்துக்கள் இனி மேலும் போய்க்
துணைத்துக்காயிடுவார்களாம்.

அவ்வாறும் ஒன்றி! எங்கள்வின் பங்கில் பச்சை குந்திவிட்டுப் போன மாதிரியா உள்ள இந்த
நினைப்புகள் எப்படிமே எங்கட சதைத்துக் கொள் அழியவே அழிப்பாணி அப்புக பரியந்தம் மட்டும்
இருக்கத்தான் போகுது. நாங்க எந்த இடத்தில் இருந்தாலும் அந்த நாயகம் எப்பவும் எங்களுக்கும்
சாமவே ஒரு ஊழும் சாகாது... என்ற அவையெல்லாம் நினைப்பில்லாக்கத் தள்ளிடருந்து எழுந்து
வந்த அழகான நிற்கவில்லை வேலுப்பிள்ளைக்கு. தன் கண்ணா விட்டுத் தவனி வந்த கண்ணிற்
துணிகளின் வழியை இரண்டு மையகாலும் அவர் நடை நடந்து காளை துடைத்தும் கொண்டார். அன்
வேளை நெஞ்சுக்குள்ளே அவற்றுக்குச் சத்தமான அம்மீன் களவித்து ஏரவது போலவும் இருந்த
கொண்டிருந்தது.

குருத் உறஞ்சம் புனிதம்

அடிப்படை ஏதுமற்றதாய்
அடிப்படை
அத்திவாரங்கள் ஆனதால்
கோபம் கட்டுமானங்கள்
குடைசாய்ந்தது...
விடு கட்டப்போய்
வெறுந்தரையும் பறிபோய்
முடிந்ததெங்கொரு
சலவைக் கோபம்
"புனிதம்" காப்பதற்காய்...

வில்லைத் தனதாக்கிக் கொண்டவனுக்கு
கிடைத்தாலும் கிடைத்துவிட்டான
அசுவான அம்புகள்
ஏவிய இடத்துக்குச் சென்ற
எதுவித பேச்சுமின்றி
காரியத்தைக் கச்சியாய் முடிக்க

கொண்ட க்காரலின்
இலக்கைத் தவிர
வேறெந்த இலக்கே இலட்சியமோ
தனித்துவமாய் ஏதுமற்ற
அம்புகள் அவை

விஷ்ணுலீகாரன்
யாழ்ப்பாணம்

விழந்தானத்துக்கு குறிவைப்ப
விசுவாபத்தனமான
அம்புகள் துணையிருக்க
வேட்டைக்கு ஏது பஞ்சம்?

வேட்டை மாரணுக்குத் தேனை
அவ்வப்போது குந்தியும் நரமாயிசும்
புனிதம் நிறைந்த சாதான வேட்டையை
உலகில் பறைசாற்ற

பாவம் அம்புகள்
அவைகளும் கூட காலாகாலத்தில்
வேட்டையாடப்படுவான்
அதனால்...

எய்தவனிடுக்க
நாடும் அம்புகளைப் போய்...
அம்புகளாய் மாறினால்
எப்பப்படத்தானே வேண்டும்
விடுவானா வேட்டைக்காரன்

நூலின் தனிமை

(வெற்று மேடையில் நடுவில் ஒரு நாற்காலி நின்றுவிருந்து ஒரு குரல்)

எல்லோருக்கும் வணக்கம்.

இது என்னுடைய கதை. இவ்வளவு காலமும் என்குறியிகள் உங்கள் தரவழிகள் இவ்வளவு கதைகளைச் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். இது வேறு பாடுடைய கதையிலில்லை. என்னுடைய கதை.

என் கனவுக்கு விளக்க வேண்டும் என்பதற்கும் மாண்பு மரியாதை வீடுப்பு கொடுப்பதும் துக்கம் போடும் உணர்வுகள் என்று பலவிதமான உணர்வுகள் இருக்கும் என்று.

நான் நான் என்று கேட்கிறேன். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் பொறுங்கள் நான் நான் என்று உங்கள் எல்லாருக்கும் விளங்கும். நானே முடிந்த தனமாகத் தனிவிய போது மொடையிலிருந்து சிறந்து விழுந்து விட்டேன். அடி பலன்களை. என்றாலும் எழும்பி நின்று கொஞ்சம் நேரமாகிவிட்டது. வீரைவாக வந்து விடுவேன். கொஞ்சம் பொறுமைப்பாடு இருங்கள்.

என்னைப் பற்றிக் கொஞ்சம் சொல்லுகிறேன். என்னைப் பொறுவர் அப்போது நாடறிந்த எழுத்துகள் சுயம்பு பாவேந்தர். அப்போது அவரை எல்லாரும் அப்போல் மட்டுமே அறிபவராவது அவர் பிரம்மமாக இருக்கார். சுயம்பு என்று எல்லாரும் அவரை நினைவு அழைப்பார்கள். கதைகளும் எழுத்துகள். மேடையில் அழகாகக் கதைப்பார். இடையில் தகைச் கண்பாடும் பேசி எல்லாரையும் சீர்க்கொழுவப்பார். இதெல்லாம் நான் சொன்னப்பட்ட விடயங்கள்.

இப்போது சுயம்பு பாவேந்தர் என்றாற கூட ஒருவருக்கும் தெரியாது. ஏனென்றால் ஒருவரும் இப்போது கவிதை வாசிக்கிறதில்லை. எழுதுகிறவர்களையும் தேர்த்துத் தான் சொல்லிறேன்.

(அவ்வயிலிருந்து உரத்த ஒரு குரல்: "இப்போது எந்தப் புத்தகத்தையும் மாறும் வாசிக்கிற தில்லையே! ... ஓம்! எப்போது வரப்போகிறீர்?")

எந்த விட்டேன்! வந்து விட்டேன்!

(ஒரு பெரிய புத்தகம் இரண்டு நிற ஆடை அணிந்த ஒருவரால் கொண்டு வரப்பட்டு மேடையிலுள்ள நாற்காலியில் அமர்த்தப்படுகிறது. கொண்டு வந்தவர் நாற்காலியும் பின்னால் புத்தகத்தின் மலையில் அமர்ந்திருக்கிறார். புத்தகத்தின் முன்பில் பெரிய எழுத்தில் "சுயம்பு பாவேந்தரின் பெரிய எழுத்துப் பாடல்கள்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.)

(பின்னணியில் இருந்து ஒரு குரல் மீண்டும் ஒலிக்கிறது)

என்னுடைய பேர் "போர் ஒருவகற் பாடல்கள்". இதென்ன பேர் என்று சொல்கிறீர்கள்? அது தான் சுயம்பு பாவணர் எனக்கு வைத்த பேர்.

(அவ்வயிலிருந்து ஒரு குரல்) : "எல்லையிருந்து கவசிக்கிறீர்?"

(மறுபடியும் பின்னணியிலிருந்து குரல் ஒலிக்கிறது)

நான் நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறேன் தெரியவில்லையா? நான் ஒரு நூல். தின்னுக் சரியாகச் சொல்லுகின்றால் ஒரு நூலின் பீரடி. என்னைப் போல இரண்டாயிரம் பேர் ஒரே நூலின் பிறந்தோம். மருத்துவமனையில் இல்லை, ஒரு அச்சகத்தில். எங்கள் எல்லாரையும் ஒன்றாக நவராக எடுத்தும் பீரிடாகத் தெரிந்த எல்லாவற்றையும் சீவி, துணுத்துக் குப்புலாக்கி ஹம்பது லுப்பது பேராகச் தேர்த்துத் துக்க நாளில் ஒற்றிப் போடுவாக்கி எங்கள் மனத்தில் ஏற்றினார்கள். நான் மற்றவர்கள் பலர்ஹும் கொஞ்சம் விடேமான ஆள்.

(அவ்வயிலிருந்து ஒரு குரல்) : "என்ன மாரிடி விசேடம்? தந்தை மட்டுமேல் உரை போட்டு சொல்லுகிறீர் தாளால் கொடுத்து விட்டார்களா?"

(இன்னொரு குரல்) : "உங்கள் மட்டுமே மனப்பாட தாளில் அச்சுத்தார்களா?"

(பின்னணியிலிருந்து உரத்த குரல் எழுக்கது)

இனிமேல் சத்தம் போட்டுக் குழப்பினால் நான் எழுந்து போய் விடுவேன்.

(மீண்டும் தனிவாள் குரல்)

எல்லாவும் புதிர் அச்சில் வார்த்தை மாதிரித் தான் பிறந்தோம். என்றாலும் எல்லாவும் வேறு வேறு மானசகருக்கு அனுபவப்பட்டோம். புறப்பட்ட பிறகு, சிலர் அநுநுநாகம் புத்தகம், கண்களில் கொஞ்சம் காவல் அமர்ந்திருந்தார்கள். சிலர் பொய்களூன் ஒட்டினார் போல படுக்கிறார்கள் என்பதை விட்டால் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்க வாய்ப்பே கிடையாது என்றுமைய விசுவாசம் என்னென்றால் சுயம்பு மலாணர் வீட்டுக்குப் போன ஜப்பது பேரில் நான் ஒருவன். ஒரு நாள் காலை அவர் என்னுடைய உள்நுழைப்பில் தன்னுடைய மகப்பாட எழுதிய எழுத்துக்கள் என்னைப் புல்லரிக்க வைத்தன.

(புத்தகம் நடுகொடுந்து புத்தகக்கீழ்க்கு) பின்னால் மறைந்திருப்பவர் முன் அடையை வீர்த்து முகப்புப் பக்கத்தை விழிப்பிடுவர்.)

மெல்ல, மெல்ல...! கவனமாய...! என்னவாய் புரட்டு நோக்கள் என்னைத் திறந்து வாசிக்கிறவர்க்கு எங்கே விளங்கும்? மிழை விழுவிழ நேரம் எடுத்துக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொள்ளு வார்கள்... அடியா! இத்தகை யார் கவனிக் கிறார்கள்? சிலர் பின்னட்டையம் முன்னட்டையம் நுட்டுநீற மடிநி மடிமடிகள்... சிலர் பின்னால் வளைத்துச் சுருட்டிப் பிடிப்பார்கள்...

நாற்கால்க்குப் பின்னால் இருப்பவர் நூலை உயர்த்திப் பிடித்து தாண்டிப் போகிறது செய்து காட்டுவார்)

ஐயோ! எங்கிருந்து?

உங்களுடைய கை கால்களை யாராவது திப்படிப் பின்னால் மடித்து வளைத்தால் சப்படி இருக்கும்?

சுயம்பு மலாணர் அன்று மானச என்னை ஒரு பிறவுண் பேப்பர் பையில் வைத்து ஜே. ஆர். ஆர். என்று சொல்லப்படுகிறவரின் வீட்டுக்குக் கொண்டு போவார். ஜே. ஆர். ஆர். வீட்டுக்குள் போய் விளக்கையில் துருந்த நீளக் கதிரையில் சமர முதல் அவர் என்னை ஜே. ஆர். ஆரீயம் டிப்பை த்தார். ஜே. ஆர். ஆர். பேப்பர் பைக்குள்ளிருந்து என்னை எடுத்து முகப்பைச் சற்றே உயர்த்திப் பார்த்து விட்டு, "துங்கள்" என்று பு. பிறகு உள்நுழையில் எழுதப்பட்டதை மனதுக்குள்

காவலு

போர் நடந்த மண்ணில்
மக்கள் மீளக் குடியெழு இயலாமலுக்குத்
தங்க காரணம் உண்டு
மீளக் குடியெழுமீளரின் உயிருக்குத்
மனுவாய்ப்பை உறுதியெடுத்த வேண்டி
அவர்கள் மண்ணு மூலமுண்டுள்ள
உயிர்ப்புத்தான பொருகளை
கவனமாக மிகக் கவனமாகத்
தொண்டியெடுத்து அழிக்கிறார்கள்
கவண்ணி பொய்கள் கைக்குண்டுள்ள அழகக்
பொய்கள்
இன்னமும் வெடிபாது பொடியெடுகள்
மறைத்து வைத்த ஆயுதங்கள்...

சீவா

மேலும் கவனமாக மேலும் மிகக் கவனமாக
மனித எழுப்புகள் மண்ணடிப்போடுகள்
இன்னமும் உட்பாது உடற் கழுவன்,
உடைகள்...
தொண்டியெடுத்து அழிக்கப்பாவிடின்
அவை
எந்த வெடி பொருளினும் மிக
ஆபத்தானவை

தனிப்பான ஓஸர் நாய்
உணவு தேடி உணர்ந்த
அழமர்ந காண் ஓஸ்ரிணன்
மண்ணடிப்போடுகளை அநாவடை
பொய்கிறடி.

கென் சரொ-வினா
(சில ஆண்டுகள் முன் வறத்திரிமாவின்
முன்னே மிணைப்பெற்றப்பட்ட கவிஞர்)

வாசித்தா). ஒரு பெரிய முறுவல் அவருடைய முகத்தை நிரைத்தது.

(திரையின் வலம் பறமிருந்து மெல்தாக ஒரு குரல்)

“பூவுலகின் நெயரிழை நன்றும் வண்கள் தமிழ் எழுத்தை எல்லாரும் அறியவேண்டி நயந்து விதந்துவரத்தும் நல்லாருமான ஜே. ஆர். ஆர். அவர்கட்கு இனிய நினைவுகளுடனும் தீரந்தரத்தோழமைபுடனும் - வயப்பர்”

(அநேகு தரல் திரும்பவும் சற்ற உடக்க)

“பூவுலகின் நெயரிழை நன்றும் வண்கள் தமிழ் எழுத்தை எல்லாரும் அறியவேண்டி நயந்து விதந்துவரத்தும் நல்லாருமான ஜே. ஆர். ஆர். அவர்கட்கு இனிய நினைவுகளுடனும் தோழமைபுடனும் - வயப்பர்...”

(தொடர்ந்து வழமையான குரலில் “கவிதை மாதிரி அழுதி இருக்கிறீர்கள். உங்களுடைய “ஏதும் எரிகண்ணையும்” என்ற கவிதைமையம் பற்றித் தான் எல்லாரும் சிறப்பாகக் கவனப்பார்ப்பர். அதுமே இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிறதா?”)

(வெட்டியின் இடது அங்கிலிருந்து ஒரு குரல்) :

“ஏதும் எரிகண்ணையுமல்ல... “ஏதும் ஏழுகண்ணையும்”

(வலம்புறமிருந்து குரல்) :

“ஓமோம், எனக்கு மறதி. கொஞ்சம் வெக்தீக் கொண்டு போகிறது. எத்தனைமாதம் பக்கம்?”

(இடம்புறமிருந்து குரல்) :

“பதினேழோ பத்தொன்பதோ என்று நினைக்கிறேன்”

(புத்தகம் பின்னாலிருப்பவரால் தான் புரட்டப்படுகிறது.)

(வலம்புறமிருந்து தொனி மாறாத குரலில்) :

“வையத்து மானிடர்கள் வாசித்தறிந்துலகம் உய்வதற்காய் நாடுதொறும் அறிவுடை நாளாய்நிறைகள் ஆக்கி வைத்த...”

(இடம்புறமிருந்து குரல்) :

“நான் வாசிக்கவா?”

(வலம்புறமிருந்து குரல்) :

“ஓமோம், வர்கள் உய்களுக்கும் நினைவிருக்கிறதா?”

(இடம்புறமிருந்து பாட்டாக) :

“வையத்து மானிடர்கள் வாசித்து அறிந்துலகம் உய்வதற்காய் நாடுதொறும் அறிவுடை நாளாய்நிறைகள் ஆக்கிவைத்த நன்னூல் ஓடுவாறாய் அறிமார் போல் தீக்கணைகள் நூற்றெழிந்து பேழிவினைத் தீயந்தழிக்கப் பாரக்கின்ற பாவினைப் போரிடுவோர் பாசறைக்கே சேர்த்திருவோம் பாக்கணைகள் அறவையார் சேர்த்திடற்கே”

(வலம்புறமிருந்து குரல்) :

“இதெல்லையோ கவிதை - மிக அருவாயமான கவிதை. கட்டாயம் இந்தக் கவிதை நூல் பற்றித் தமிழர் மிக்கவையார் நூலின்னை, முடி உலகமும் அறிய வேண்டும்”

(இடம்புறமிருந்து குரல்) :

“நன்றி, நான் வருகிறேன்”

(பின்னாலிருந்து குரல் மீண்டும் ஒலிக்கிறது)

அந்தச் சந்திப்புக்குப் பின்னர் நான் ஜே. ஆர். ஆர். வீட்டு வரவேற்பறை மையையில் வலம்புறக் கண்களினால் பருப்படி இருக்கீதன். வருகிற எல்லாரும்...

(புறக்காலிக்குப் பின்னாலிருப்பவர் முகப்புப் பக்கத்துக்குத் திரும்புகிறார்)

மெல்ல... மெல்ல...

தவறாமல் திரும்பப் பக்கத்தைப் பார்ப்பார்கள். ஜே. ஆர். ஆர். அழின் முகத்தில் நெருவையுடன் கூடிய முறுவல் படரும்.

பிறகு வேறு புத்தகங்களும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரத் தொடங்கி விட்டன. என்னை எடுத்துக் கவனமாகத் தன்னுடைய அனுபவத்தில் வைத்து விட்டார்.

என்னைப் பற்றி ஒரு துரிதமேலாக என்ரு சில பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்த்திருப்பாரே ஒழிய...

(நாற்காலிக்குப் பின்னாலேயும் பந்தகத்தை முடிவாகாவிடீறு வலக்கற்றார்.)

அப்பாடா... ஒரு நாளும் ஒன்வொரு பக்கமாவ ஆறுதலாக வாயிலை என்று என்னை அடுத்திப் பார்த்திருக்க மாட்டார்.

எபிக்கற்றவருடைய கண் வரி வர்ப்பாக போய்ந்து வீரலால் ஒன்வொரு மல்வாகப் புரட்டிக் கொண்டு போகிற போது சினக்கற்ற ஆறுதலும் உங்களுக்கு விளக்காது. ஒரு நல்ல நூலைப் போலங்கள் சொல்லும்.

எனக்கு அருகாமல் பன நூல்தான் இருந்தாலும் என்னை மாருமே அடுத்திப் பார்த்தபடியால் எனக்கு ஒரு தனிமை உணர்வு என்னோடு அனுபவியில் இருந்த என்னதக்கும் அப்படியான என்று நினைக்கிறேன்.

இப்படி இருந்து வந்த காலத்தில் தான் ஒரு நாள் ஐ. ஆர். ஆர் அனுபவியைத் திறந்து எங்கள் எல்லாையும் ஒரு காட்டுவோட பெட்டிக்குள் குவிக்கத் தொடங்கினார். எனக்கு முட்டு கள்ளலாம் நோயைத் தீர்ப்பாக விட்டன. அப்போது அப்போது என்னவியார் வந்தார். அவர் என்போல நூல்களை அறிவல் வாசிப்பதில்லை. ஆனாலும் எப்படிப் தீர்க்கமானவர்.

(அடுத்தது வரும் உவமங்களில் போது பத்தியம் நாற்காலியின் வலமும் இடமும் கைக்கும் தீரும்பிப் பார்க்கும்)

(நாற்காலியிருந்து பெண் குரல்) :

"இப்போது இவற்றையெல்லாம் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?"

(வலப்புறமிருந்து ஆண் குரல்) :

"விற்கப் போகிறீர்கள்?"

(இடப்புறமிருந்து குரல்) :

"மாருக்கு? பழைய காகிதம் வாங்கியபடியா?"

(வலப்புறமிருந்து குரல்) :

"ஆல்லை. பழைய பத்திரிகை கணக்கு"

(நாற்காலியிருந்து குரல்) :

தாயகம்

ஆன்மந்தனை வரலெற்றது

தாயகம் சஞ்சிகைக்காக சீரமைக்க, கவிதை, கட்டுரை, நூல் அட்டை, பின் அட்டை கடினமான ஒலிப்புகள் ஆகியவற்றைப் படைப்பாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கிறோம். ஆசிரியர் குழுவினால் தயார் செய்யப் பரவலாகப்படுகிறது. ஆகவேதனை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:-

த. நண்காசலம் பிரபல ஆசிரியர் தாயகம் வல், கொக்குவில் தொ.பி. 021 2223629	Editor, Thayakam # 132-1/6, Hultsdorp Street, Colombo - 12 T.P. 011 3024588, 011 2381603
---	--

அவர்கள் கிளர்ச்சியாளர்களாகவும் அழிவுகாரர்களாகவும் அடவர் குருதியாலும் பழிப்பானதாலும் நாட்டை நிர்மூலம்.

பின்னர் முகவர்களாகவும் சம்மனககளாகவும் மீளுவர் சிரித்தும் அழுதும் அறியும் நடுணைகட்காக இரந்தவொறு.

கெள் #ரொ-விவா

“இதிலே என மனம் பாகத் தற்கு புத்தகங்களுமே இருக்குமே. அவற்றை எடுத்து வைத்து விட்டார்களா?”

(வலம்புறமிருந்து குரல்)

“இல்லை. புதிய புத்தகங்களையும் எனக்குக் கிடைத்த விருதுகளையும் வைக்கவே அலுவலரின் இடம் இல்லை. அதைவிட்டுவழியில் பெரும்பாலான புத்தகங்கள் நிலவசாங்கக் கிடைக்கவை தான்”.

(இடம்புறமிருந்து குரல்) :

“உங்களுக்குடைய சிமென்ட் தர்களுடைய புத்தகங்களையாவது? தற்செயலாக அவர்கள் மண்ணின் மட்பால் அமலாசனாகப் போய்விட்டும்... பேர்களைச் சொல்லுங்கள். கொடி எடுத்தது வைக்கிறேன்”.

(வலம்புறமிருந்து அதற்கும் குரல்) :

“நீர் உங்களுடைய மட்பால் போல் அவர்களின் அரைவாசிப் பேர் இப்போது உயிரோடேயே இல்லை. அப்படி அகப்பட்டால், இரகல் வாங்கிக் கொண்டு போவார் திருப்பிக் தராமல் இப்படிச் செய்து போட்டாரே என்று சொல்லுவேன்”.

(மீண்டும் மேடையின் பின்னாலிருந்து வரும் குரல்)

இப்படி நான் பண்டா புத்தகக் கணக்குப் போய் ஒரு பெரிய மேசையின் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி வைக்கப்பட்ட சில நூறு நூல்களிடையே விடந்தேன். எனக்கும் ஒரு நூல் வீடபாள். எப்போதாவது யாராவது என்னைத் தாங்கிப் பக்கங்களை வேகமாகப் புரட்டி விட்டுப் போனார்கள். சிலர் கொஞ்சம் வாசித்து விட்டு வைத்து விடுவார்கள்.

(புத்தகம் நாற்காலியில் திறந்து மூடப்படுகிறது)

இப்படித்தான் ஒரு நாள் ஒரு நடும்தர எய்கிள் வந்து என்னைத் தூக்கி என் முகப்படி பக்கத்தை திறந்து வாசித்தார்.

(புத்தகம் திறக்கப்படுகிறது)

(வாயு புத்தகமிருந்து குரல்) :

“நூல்களின் நேயமிடு நண்பரும்... (அதிர்ச்சியோடு) உயம்பர்! இதைக் கொடுப்பாயா?” (புத்தகம் மூடப்படுகிறது)

(மேடையின் பின்னாலிருந்து வரும் குரல்)

அந்த மனிதரால் அந்த அதிர்ச்சியைப் நாய்க் குடிநீரோடு இல்லைபோய், கேட்ட விவரங்களை என்னை வாங்கிக் கொண்டு போவார். அவரிடம் என் உடனடியும்புக்களில் ஒருவரும் இருந்ததால் என்னை நீண்டகாலம் கவலுடன் வைத்திருக்காமல் நகரத்தின் புழப்பற்ற தமிழ் வளரக்கும் சங்கம் ஒன்றிற்கு என்னை நன்கொணராமல் வழங்கினார்.

அங்கே என்மனைச் சில காலம் மிகவும் மரியாதையாகத் தான் வைத்திருந்தார்கள். எப்போதாவது எய்தாவது யாராவது வந்து என்னை ஆழமலாக இருந்து பார்த்துப் பார்த்தும் போவார். ஆனால் என்னுடைய இந்நகர் கொஞ்சம் மகழ்ச்சியான காலம் நீண்டதில்லை.

நூலகத் திறந்து வந்திருப்பவர்களில் பெரும்பாலும் இலக்கியத் தரமான நூல்களை விடும்படி வாசிப்பதில்லை என்பதால் என் போன்ற நூல்களைக் கமித்து விட்டுத் தீரில் மூட்டும் கலை நூல்களையும் காதல் கிண்கிறுப்பு நூல்களையும் கொஞ்சம் ஆபாசமான நூல்களையும் கொண்டு வந்து போடலாம் என்று நூல்களுக்குப் பணிகளப்பட்டது. மாண்பு மனிதர், சம்பளத்துக்கு வேலை செய்கிறவர், நூல்களைப் பற்றி மேல் நிலையில் உள்ளவர்களுடன் வாதிக்க முடியுமா? கொஞ்சம் மன்றாடிப் பார்த்தார். முடியவில்லை. நான் இங்கொருமுறை ஒரு மேசையில், இம்முறை மலிவு விற்பனைக் காலக் குவித்து விடப்பட்ட நூற்றில், கணக்கான நூல்களிடையே - கிடந்தேன். யாரோ நூல்களை இழுந்து எடுத்த போது தவிர இந்த நாற்காலி மீது விழுந்து விட்டேன், உடம்பும் கொஞ்சம் அந்நது போய்விட்டது. இதற்கு வாரத்திற்கு கி.க.கி.தேன்.

சுமல் வேதனைப்பா விட, மன வேதனை தயம் அதிகமாகத் தெரிகிறது.

(பிரசு)

கேள்வியொன்றிற்குத் திருப்தியற்ற மலுமொழி

டாலியா ரவிக் கோவிச் (இஸ்ரேல்)

பிரதமர் கொலையுண்டது பற்றி என்ன நினைக்கிறாய்?
 ஓம், பிரதமர் கொலையுண்டது பற்றி
 என்ன நினைக்கிறாய்?
 அது பற்றி உனது உணர்வென்ன?
 அதிராசிபிலிருக்கிறாயா
 அல்லது மனஞ் சோர்ந்து இருக்கிறாயா?
 ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டு.
 உனக்குமென்ன திக்குவாயா
 அல்லது என்ன நடக்குமென்ற நிச்சயமின்மையா
 அல்லது நிகழ்காலம் காரணமாயோ அங்காலம் காரணமாயோ
 நீ இத்தனை குழப்பத்துடன் பேசுகிறாயா -
 ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது.
 ஒரு வேளை நீ முட்டாள்தான் என்ற உணர்வா
 அல்லது உனக்கு அபிப்பிராயமே இல்லையா?
 பதில் கூறு.
 நான் பதில் சொல்கிறேன்.
 நீர் சொன்னதெல்லாம் சரி.
 நீர் ஒரு அநாமயான ஆள்.
 ஒரு விடயத்தைச் சேர்த்தும் வெள்ள விரும்புகிறேன்.
 பிரதமர் மகிழ்வான ஒரு மனிதராக இறந்தார்.
 கணவரும் தந்தையுமான
 அதிதும் மெலக
 *சிவப்பு ரோஸாவின் மகனுமான
 பிரதமரின் சவத்துக்கு அழைதி உண்டாகுக.

(இஸ்ரேலியப் பிரதமரும் கடும் போக்காளருமான யிட்ஷாக் ரபின் சமாதான உடன்படிக்கை செய்ததற்காகக் கொலையுண்டது பற்றிய கவிதை. * Red Rosa அவரது தாயாரின் இது சார்பு காரணமான செல்லப் பேர்.)

டாலியா ரவிக் கோவிச் சமாதானத்துக்கான பிரசாரகர்.

வந்தார்கள்.
நின்றார்கள்.
நுமிந்தார்கள்.
தும்பிட்டார்கள்.
இனித்தார்கள்.

தே.மு.*

எஸ்.சுப்பிரமணியன்

அன்பர்கள்
“ஐயனே தங்கள்
குறை என்னவோ?” என்றார்கள்

விண்ணகீர்
வீர வசனங்கள்
கவிதை
மேடை முழுக்கங்கள்
மக்கள் மகிழ்ச்சியிடு
மணி மணியாய்
வாக்குறுதிகள்.

மேயிலைப்
நின்றுகள்
குறிப்புகள்
இருப்பினும்

பன்னாடல்
“நீர்” என்றோம்.

முன்பு விழையு
கவனமாவே விசாரிப்பு
மகிழ்ச்சி யாரின்றி

அன்பர் செயலர்
அவர் காதில்
மந்திரம்போல குககுசுத்தர்.
ஐயா முறுமுறுத்தார்
வெறுப்பாய்ப் பார்த்தார்
எரிச்சலுடன் “எவ்வா?”
என்றார்.

ஒடைதல் மோடு
ஒட்ட வயல்
ஒடிதல் கவறு
இடிதல் கவறு
நாறுவ கவறு
பாடசாலைக் கட்டிடம்
வேலை வாய்ப்பு
விடை குறைப்பு...

பட்டியல் நீண்டது
ஐயா திருவாய்மொழி
“செய்வாய் செய்பவராய்
மற்றவராய் பார்த்தவராய்”

வீடு வந்தோம்
மேலவர்கள்/மீயானோம்
உ.வழங்கியவர் நின்றோம்
செத்தோம் சிவந்தோம்
செத்தல் செய்தல் பிழைத்தோம்

ஐயா வரவில்லை
செய்வாய் பார்த்தோம்
“அடுத்த பாதம் செய்ய திகை
வாழத் தீவிரமாய்”

தே.பி.*

* தே.மு. - தேர்தலுக்கு முன்
* தே.பி. - தேர்தலுக்குப் பின்

செஷ்யு கலருல ஒரு காடு

“எம்மங்க, தினனுக்கு போறதுமான் கருதல்ல. என்னமாவது வாங்கிக் கொடுக்க வேணமா? டவுனுக்குப் போனா ஏதாவது வாங்கிக் கொடு வாங்க” என மனைவி என் மலனின் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் பற்றி நினைவுபட்டாள். எனக்கு இந்தப் பிறந்தநாள் கொண்டாட்டம் பற்றிபொல்லாம் ஒரு நாட்டமும் இல்லை. நான், செல்லம், மாதம், வருடம் இதுகள்தான் எவனோ வேல் துல்லாத பய எழுதியுட்டு போயிட்டான். தினனுக்கு அத வச்சிப்பிட்டு கணக்குப் பாத்துக்கட்டிடுறாங்க.

“பயலுக்கு என்ன வாங்கிக் கொடுக்கலாம்”

“காடு தான் வேறுபாடும் அளிப்பிக்கிறான். நல்ல வாரா பாத்து ஒன்னு வாங்கிட்டு வாங்க”

என் மனைவி சாதாரணமாகவும் சொன்னா. வேலையாட்டு வாறுதான். ஆனா இந்த காடு வீலாம் எனக்கு எனது சீறு பறவாத்து கருவொன்றைக் கிளறிவட்டமும் வாறுக்கிறது எல்லாப் பிள்ளைகள்குந்தம் பிடித்த வேலையாட்டுப் பொருள்தான். ஆனா எல்லாப் பிள்ளைகள்குந்தம் அதைவல்ல விளையாட சந்தர்ப்பம் கெடைக்குமா? எம்ம அப்பாவா எனக்கு வேலையாட்டுக் காடுகூட வாங்கிக் கொடுக்க முடியலை. ஆனா அதுக்காக நாய்க் எம்ம அப்பாபோல வச்சிருந்த மழியு கொஞ்சமும் குறைக்க போகல. நான் எம்மோ அந்த பழைய நெளவுல முழியிப் போனேன்.

அப்பாபோல பன்னுக்கு போறதுல இருக்கும் கந்தோஷம் வேறெதுவையும் கெண பாது. சாப்பிடறதுக்கு நெளவுப் கெண க்குதம். எல்லாத்தையும் விட குச்சி ஈஸ் பழம் எனக்கு பிராம்ப ரீபிபம். அண்ணாவும் தம்பியும் கூட கருவாங்க காலை. ஆனா அப்பா வானெகான் அதிகம் பிரியமா இருப்பாரு.

இரா சலோபன்

அவ்வளவு நாய்த்துக் கொடும். போதும் நாய்த்துக் கொடுமையிலும் டவுனுக்குப் போவும். அவ்வளவு துக்கம் மரக்கறி சந்தம். மீள் சந்தமெல்லாம் கூடுவாங்க. டவுனுக்குப் போ விசயந்த அப்பா நேரத்தே அப்பாக்கிட்ட கொல்லிட்டால் இன்னிக் காலங்காத்தல் விடிபுறம்துள் ளேயே நாய்கள் லாம் எத்தரிச்சிட்டுமே.

தோட்டிக் கைக்குக் குழி மெல்லம் கெட மாது. ஒன்றுக்கு ரெண்டுக்கு போறதெல்லாம் தேயிலைச் செடி மறப்புகை. மறவான வந்துல ரெண்டு மல்ல வச்சி குடியான தாய்க் வச்சி அதுல ஒக்காந்து நான் கக்கா போவதாம். அப்பியே அது தண்ணியில் பொறத்திய கழுவிக்கிட்டிட்டு ஒடியாந்திருமேன். இப்பிரந்தா விடிபுறம்துள் ளேயே எல்லா அதுகளும் போய்ட்டி வந்திருப்பாய்க.

நானும். அண்ணாவும்த. நாய்யும் ஒக்காத்தான் மூல்க் கடுகா போவும். பன்னுத் திட்ட பிரெல்லாம் கொட்டமாது. தேயிலைச் செடியிலிருந்து பச்சையான வாது ஒவ்வ டுச்சிக்கலும். அதை மூளைய கி ளப்பல்லாள் நல்லா கத்திய கடிச்சி தாய்க் தடிமாரி கொண்டு வரலும். அதுகா எவ் பிரக. அதுல பல்லத் திட்டறது கூட கொடியாக்கல் இருக்கும். அது தக்கிய நல்லா கடிச்சி கொல்லிக்கலும். இன்னா கடி குச்சி கொடியல் கறி ரத்தம் வந்திரும்.

இதெல்லாம் முடிஞ்சதும் மீள் தண்ணியில் முஞ்சியை படிச்சா எண்ணப் பக்கெல்லம் கடிண்டு ஓரமும். மூல்கிய ரொம்ப நேரம் தண்ணில் படிக்கெலாது. திண்ணு தள்ளும். அப்பியே முஞ்சிய தண்ணியிலிருந்து இழுத்து கடிந்தில தோட்டி புட்டு ஓடியாந்திர வேண்டியது.

சொல்லத்தான அப்பா மத்தம் போடுவாது. அப்பாவைத் தான் கொலாது "மம்மனாட்டி. மழுத" க்குக் கடி எப்போதும் கொலா வார்த்து. அதுகா வேலைப் பம்முள்ளு முடிச்சிட்டு நிற்க..... கிருணனு ஓடியாந்துட்டோ.

அப்பா டவுனுக்குப் போவதுள்ள நல்ல மத்தமான முழுக்கை வெள்ளைச் சேட்டும். வெள்ளை கொண்டுள்ளு கொழுந்த வேடிபுந்து உடுப்பாது. வேற எங்க போறதுள்ள கூட வெள்ளை உடுப்புதான். அவை அத மத்ததை நா மத்ததே இல்ல. நாய்க் போறதுக்குள்ளேயே அப்பா சந்தியிருப்பாது.

"என்கா பயலுக் கொல்லும், நேரமாவை. சுருக்கா போறப்படுங்க. ஏழு மணி பள்ள படிக்கணும்"

அது அப்பாவேயே மருக்கும். எல்லாத் தும்பும் அவசர பிடுத்துவாது. எவ்வாறு குறிச்ச நேரத்திக்கு ஒரு ஐக்க நிமிஷம்துக்கு முந்தியே முடிக்கலும்னு சொல்லுவாது. அப்ப கொடுப்பட்ட கூட ஏழு மணி பள்ள படிக்கிறது வேளாப் பாரியமில்ல. ஏன்னா, எங்க லாந்து வுடலுந்து பள்ள படிக்கிறதுக்கு முன்னா கட்ட துறம் நடக்கணும். அதுவு கொல்லு போடு கெடமாது. கொஞ்ச நடக்கணும். கொஞ்ச படி ஏறணும். இன்னும் கொஞ்சத் தூரம் ஒத்தயடிப் பாகையில் போவணும். காசியா இருக்குறதுகா பெரிய ஏத்தம். அதுல ஏறும் போது மூல்க வாங்கும். போறதுகா ரொம்ப கஷ்டம். வாறுகிள பன்னுதிலே இறங்கி "குடுகுட்" ன்னு ஒடியாந்துட்டலாம்.

அம்மா கடுந்து வேச்சிக்கொடுத்த நல்ல உடுப்புகளை எவ் குத்த அக்கா தான் கடுந்து உட்டாய்க. எங்க வில்ல கொத்தா மத்துப் கொ. எனக்கு மூல்காவ அண்ணாவும் நானு அக்காவும் இருந்தாங்க. கா ஆறாவது ஆளு. எனக்குப் போய் தம்பியும் முடி தம்பச்சிமாதும் இருக்காங்க. பொம்பளை பன்னுக்கெல்லாம் ஐந்துளங்கிளபோட மறவ உட்டுட்டாங்க. அண்ணா இப்ப ஐஞ்சாப் பிளாஸ் தாய் படிக்கிறான். அடுத்த வருசம் அவை உறு அல்லல் சேக்குவாருறேன்னு அப்ப கொலி இருக்காரு. அண்ணா டவுன் ல்குக்கு போய்ட்டானிள நானும் போவணும். இப்ப எங்க தோட்டி நுது வாத்தியமேரோட மனை மட்டுத்த டவுனுக்கு மடிப்ப போறாள்.

டவுனுக்கு போவதுள்ள மூல்கை கட்ட நடந்து போவதும். அப்புறம் பன்னுக்கு காட பள்ளை போவணும். ஏழு மணிக்கு ஐக்க நிமிஷம் இருக்குறப்பினே நாய்க் நாளுமேரும் பண்டாரிக்கு வந்துட்டம். ஆனா இந்த படவா பஸ்காரன் பதினாத்த நிமிஷம் லேட்டா தான் வந்தான். அப்ப தெந்தி வேர்வைலா தொடைச்சேர்ந்தி ஆகலாசா படுத்திக் கிட்டாரு. எங்களும்தள்ளா இந்த வேர்வைமெல்லாம் மணக்கே இல்ல. டவுனுக்கு போறதுல அவ்வளவு சந்தோஷம்.

பஸ்மக்கு காக்கிருந்த இந்த இருவது நிமிஷம்துல "கள்ளாப்பிய, திரு" நிப்பிய நாய்கா போகலாம் நேரத்தான் வரமா" பன்னு ஒரு மூலுதல அப்பா பஸ்காரனை தட்டியிடுவாரு. எங்களுக்கும் கூட கொறுகாமா இருக்க முடியாள்.

என்னோட அண்ணா ஒரு சாதுவன் பிரான். அந்நாளே அப்புரானிலிருந்து வர வாய்கியிருந்தான். அவன் மூன்று வயசு இருக்கும் போது கணச்சுறு வந்து செத்துப் போற அளவுக்கு போசமா போசுதான்னு அம்மா அறக்கற சொல்லுவா.

இந்தியாவை இருக்கிற மூலதெய்வத்துக்கு நெருக்கிக் கடன் வந்தியாள் காப்பாத்துணாவல்லாம். அவன ஒருதடவாவது இந்தியாவிற்கு வந்திடு போய் தவறாமோ. சொந்த பிரமத்தல இருக்கிற தலதெய்வத்துக்கு வலச்சுக்குற நெருக்கிக் கள மூலம் அண்ணா அவனுக்கு சொகமில்லாம போற நேரமெல்லாம் அம்மா பொலம்புணா. அந்த தலதெய்வத்தோட போடு வன்னான்று நா பல தடவ மெட்டமாய்ச் சொல்லல. சொன்னா அதோட சக்தி கோறஞ்சிறுமார்.

ஒரு நாள் செத்திட்டிண்ணா ஒரு கொல தெய்வத்தோட போடு வங்களுக்கு தெரியாமலே போயிறுபோ. அப்புகன்னு வாய்க்கு வந்தியாடு போசின. அம்மா கண்ணுல சொல் சொலன்னு தண்ணி வந்திடுச்சி. நா அப்படி வன்னி போய்கிட்டென்று எனக்கு வெளிக்கல். பொறகு அம்மா வன்னை இருக்கி அவைவரிட்கிடு காதுக்குள்ள பயபந்தியோட தக குகன்னு சொன்னா. வங்க தல தெய்வத்தோட போடு கள்ளண்ணன் புளள பெறுவன்.

எத்தம்பி வன்னாக்குக் கட்டிய பயலா இல்லையென்ற கறகறுப்பா இருப்பான். நாள் கட்டித்தனம் பண்ணம் போது அவனும் என்னோட இருந்ததுபோல எனக்கு விழுற அற உறவால் ஒன்னு ரெண்டு அவனுக்கும் உழும். அடிவரை வன்னா அவன் காடலம் கொடுக்குறதால எனக்கிடடையும் அவன் ஒரு வாங்குவான்.

நாசிக போற பஸ் பாசுதலா நீசிக பாக்கிறக்க மாடமாய். வலசைச்சி வலைஞ்சி கோணமாணலா கொணைத் தோட்டத்துக்குள்ளாற போதாம். புள்ளத்தாச்சி வலசை அந்த பஸ்ல போனா பஸ்வலுள்ளோபோ புள்ள போறதுமாய் வலகப்பா சொல்லுவாரு. வெள்ளக்காரன் போட்ட ரோட்டு. அதுமாய் கொடுகு ஒரு மலபுள்ளையும வந்து பாக்கலையாம்.

அவனுக்கு வாரதுக்கு ஒன்னவா) விடிச்சிருக்கும். பஸ்காரன் மலபுச்சுக்குட்டு போற வண்டி மாழிரிதான் போவான். அதோட ஆளுங்கள் அம்மா வந்தி... இங்க ஈறக்கிட... வலு வட்ட பய...

செய்தி : மலர் சூடு (கன்னடம் வெளியிட)

உசரிமர் : கருணாகரன்

வெளியீடு : வ. வி.

விலை : ரூபா 100.00

செய்தி : சீராவர் பா சிறுதம் (சிறுதம் பாடல்கள்)

உசரிமர் : சி. சூரணசா

வெளியீடு : சர்வீசா வெளியீடு கம்

விலை : ரூபா 140.00

தொடர்பு : 028 2287181

புலன் னா டவுள் னாள், தோட்ட முன் னா தோட்டம்தான். அப்பளவு வித்தியாயம், எங்கவுட்டு தோட்ட வயம் எப்பவும் வரிபும் புதையும் அப்பி வற்புபாதாள் இருக்கும். மனுசங்ககட வெயில்லயும். மனறயிலையும், குளிர்லயும் ஹடி கருகப்போயி வரக்கட்டையாட்டம் இருப்பாங்க. மூஞ்சில பளப்பளியே இருக்காது. என்னை வறஞ்ச முஞ்சம் பரட்டத்தலையும் சகிக்காது.

டவுள்வ அஞ்சுகை எவ்வளவு சந்தேகமாயா இருக்காங்க. சமையு பன்செல்லாம் புறா புருநின்னு ஒருது. வெள்ளையபுச்ச வட்டவகை, கடைங்க... வண்ணமும் கலகலாமை, துருதுருநின்னு இருக்காய்க. அப்பாலோ, அப்ப... அப்ப... அந்த டவுனுக்கு வந்தபாலை அந்த டவுளிர் புதி கொஞ்சம் தெரியும். அந்த புள் ஹடுவல ஒரு முச்சுத்தி இருக்கு. அதன் இறந்து பிரிச்ச போது முனு ரோட்டுக்கு இறண்டு பக்கமும் கடைங்க வரிசையா இருக்கும். பெரிய பால் மண்டு, கோச்சி வந்து நிக்கிற இடம், அந்தவங்க சீவினா தேட்டர் எல்லா இறந்து. பெரிய பள்ளிக்கூடம் கூட இங்கையிலிருக்கு. அவ்வளவு அடுத்த வந்தசம் அதுல சேர்ந்தசம் பன்னா அதுக்கடுத்த வந்தசம் நாணம் சேர்த்துரலாம்.

கடைங்கன்னோபும், அந்தவலையும் வீட்டுக்கு வாயன் வாங்குதுறல ரோம்ப அப்பா அக்கரைபா இருக்காது. எங்ககுருக்கு வேரக்கடவன், சீனி போலைங்கக் பொழிக்க வாங்கித் தந்தாரு. பா அதெல்லாமதையும் கடைங்கடை வாக்லுள்ள போட்டு கிட்டி துளி னுள் பழம் சாம்ப பொறத்தசன் அதச் சாப்பிடுவேண்டு சொல்லிப்பட்டுன். அப்பா வங்களுக்கு துளி னுள் பழம் வாங்க கடை கொடுத்தாரு. அப்பப்போ புளா சுத்திப் பட்டுவட்டு வந்தம்படியும், கடை வந்ததயின் பாழ்ப்பாணத்து சொக்கநாணம் வெத்தல சாபில இருக்கிறதாயும் சொன்னாரு.

எல்லாளுக்கும் அதுபோல வேணும். சிட்டப் பறந்துட்டீன் அப்படி சுத்திக்கிட்டு போற நேரத்தில் தான் அந்த வெளயாட்டு சாவான் கூட எங்கண்ணலும் பட்டுடுச்சி. அங்க சோக்கிகை வெவப்புக் கலருல ஒரு வெளயாட்டு கூடு வச்சிருந்தான். கொஞ்சம் பெரிசு. பெரியிலே ஒருறது. அண்ணலும் துளியும் கூட அது மண்டுட்டாங்க. அது மட்டும எனக்கு தெரிச்சா. ஆனா அதெல்லாம் போலாசென்று எங்களுக்குத் தெரியும். என்க அப்பாசாலை அவ்வளவுவெல்லாம் சொல்லுண்ண முடியாது.

ஒரு அறையு கூட கடைசில வெளயாட்டுச் சாய வாங்கி நாங்க வெளயாடுளதல்ல. தெய்வ மட்டையம், அன்னும், தகரமுறம், கட்டுபோட் பெட்டிவந்துந்தான் எங்கவுட்டு வெளயாட்டு சாயங்க. ஆனா அந்த வெளயாட்டுக் காரைப் பத்தி என்மளால பேசாம இருக்க முடியல. அதோ மின்னுற செவியு காலு, பளிர் பளிச்சு வெளியாய், அது பெட்டு வத்தம், அது சொயங்கல்லு... சிலகல திரும்புற சொகி... இது தான் பேச்சு. அப்பாவும் இனிவர வந்தக் காரப் பத்தி இவ்வளவு பேசுறான் களைந்து வாக்லா. போய் பார்க்கலாம்னு ஒரு ஆரவாந்துல வந்துட்டாரு. அப்பா அப்படி சொன்னோன்ன எங்கவுட்டுள்ள ஒரு பெரிய வற்ற பார்ப்பு வந்துருச்சி. அப்பாவ வெண்டு வலயாலயும் இருத்துக்கிட்டே அந்த கடைக்கு வந்தாயம்.

இந்தக் கடைபா வெண்டு போய்ப்பா புள்ளங்கதா கடைசிலிங்குட்டு இருந்தகாலம். அப்பா அந்த கார பாதத்துமே சொல்லும் தயங்கலாரு. பொறவு ஒரு வெளயாய் புள்ளக்கிட்டு அந்தக் கார எடுத்த சொன்னாரு. அந்த புள்ள அப்பாலயயம் எங்கவளயும் ஒரு மாதிரி பத்துச்சி. எங்கவோட சாயம் மங்கிய போள சாடுப்பு, உடைத்து சாடுபே போள அப்பாவின் தோற்றுபா. "இந்தப் பயலுகளா இது வாங்கபோறபுலுன்னு அந்தப் புள்ள எலக்காரபா வெளச்சிருக்கலாம்." இருந்தாலும் அந்த புள்ள அத எடுத்துக்காட்டுச்சி. அப்பா அதோட வெள எவ்வளவுனு கேட்டாரு. அந்த புள்ள அறையாத்து நாப்பது நுவான்ற சொவதுச்சி.

அதன் மேட்ட ஓடனே அப்பபோட யோசனை பண்ண மாளுளத நா கடைசிரசேன் அப்பா ஒரு ஒணர்ச்சியையும் காட்டல.

"தம்பிய்களா... இது வெலக காளா இருக்கு. இன்னொரு நாளைக்கு வரப்போ வாங்குலியாம்" அப்புவன்னாரு.

நாய்களும் காய்ச்சிப்புலு ஆயிர்போம், எங்கப்பாள் எங்கு ரொம்ப நல்ல தெரியும். ரொம்ப பூண்ச்சக்காராரு. வேட்டை கடுகல்லாம் போயி காடுப் பண்டி கொண்டாத்து சமச்சுத் துலாரு. என்க மேல ரொம்ப பாசம் வச்சியிருந்தாரு. அந்தக் கடைசில இருந்து எங்க நாத்தியோட எங்கள எட்டிக்கிட்டும் போவாருன்னு எனக்கு ரொம்ப வருத்தமா போயிருச்சி.

அன்னானும் தம்பியும் மேளணானிலே வந்தாய்க. எனக்கு புள் அந்தக் காரப் பத்தி

அங்கங்கிட்ட சொன்னோம்து அழகிசூசீ. எங்கள் மாரி உள்வாங்கலுக்கு அதெல்லாம் அத்கமுது தெரிஞ்சும் அப்ப மனச நோகடிச்சிட்டோம்.

எல்லா இந்த பெயர்டு பாயலுகளானும் வந்த வெளசு. இனி கோஞ்சு நாயவந்து அப்பா மனசை ஒரு வருத்தமான வரு உருக்கிக்கிட்டே இருக்கும். என்ருக் கிதான்.

அப்பா சிட்டத்திலெது இறந்து போனாரு. நாங்கெல்லாம் படித்து பெரியவர்களாகி மட்டம் வாய்விட்டோம். எனக்கு ஒரு வாயில் ஒரு மகனிருக்கிறான். நல்லார். மனைவியும் சேர்ந்தே படிக்கக் கூட்டிக்கிட்டிருப் போனோம். அங்கே நாளில் அதே மாதிரி ஒரு பெயர்டு காரை பாத்து மகன் ஆகையார். அதுன அனலுக்கு வாங்கக் கொடுத்த போது எம் மனச அடைஞ்சு மட்டுக்கி எனக்கு மட்டுந்தான் தெரியும். இந்த கதைய வர் மனைவிக்கிட்ட அப்ப நா பெயர்டு. அவகணல் சேண்டு பெயர்டு தண்ணி வந்திருக்கி. பிக்கிட்டயு சொல்லுறாது வெளசு. சொல்லிப் புட்டோம். அப்பருதான்.

உங்கள் வாரந் கதவைத் தட்டுவது நான் தான்.
எத்தனை வாசந் கதவுள் ருத் தான் போயிருக்கிறேன் - ஆனால்
யாருமே என்னைக் காண்பதில்லை.
ஏனென்றால் இறந்தோர் கண்ணுக்குத் தெரியமாட்டார்கள்.

நான் ஹீரோஷிமாவில் இறந்தேன்
அது பத்தாண்டுகள் முன்பு.
எனக்கு ஏழு வயது -
இறந்த குழந்தைகள் வளர்வதில்லை.

முதலில் என் தலைமயிர் தீப்பிடித்தது
பிறகு என் கண்கள் பொசுங்கிப் போயின
நான் காற்று வீசி எறிந்த
கைப்பிடியாளவு சாம்பலானேன்.

நான் எவக்காக எதையும் கேட்கவில்லை
ஏனென்றால் கரித்துண்டுகளாக எரிந்து போன குழந்தைகளுக்கு
மிட்டாய்களைக் கூடத் தினை முடியாது.

மாயிமாசே மாமாமாயே நான் உங்கள் கதவைத் தட்டுவது
இனி எப்போதுமே குழந்தைகள் எரிந்து போகாமல்
அவர்கள் மிட்டாய்களைத் தின்னுமாறு
உங்களுடைய கைகொப்பங்களைப் பெறுவதற்காக.

(நஸீம் ஹிக்கெமந், துருக்கியக் கவிஞர் 1904-1963)

கல்வயல் குமாரசாஸ்யின்

“முறுக்கல் சொற்பகம் இரு யடி”

அறிமுகம்

முறுக்கல் கல்வயல் மரபில் சமூகப் பயனுற் பரமப் பார்க்கவையும் ஒரு முக்கியமான பங்கை வகித்து வந்துள்ளன. “மனவ கலைக்காகவே” என்ற மனவத்தை ஊட்டியவர்கள் தனித்த முனைந்தவை முற்போக்குச் சிந்தனையும் இடது சார் அரசியலுமே ஒழிய அவர்களாற் கூடத் தரவு வாய்க்க, சமூக நலன்பாடுகளில் நின்று வருவது வகைத் தனித்த இயலவில்லை. தாய் இலங்கிய வாழ்க்கை பிரச்சாரம் சூடு பிடிக்க முன்னரே தேசிய இயல் பிரச்சினை இன ஒடுக்கங்களைக் கொண்டிப்பற்று விட்டதனால் தாய் இலங்கிய காரர்களுக்குள் நடவடிக் கிடந்த அரசியலுக்குப் தேசியவாதம் ஒரு வழகானவது. தேசியவாதத்தின் எழக்கச் இடதுசாரி அரசியலின் வளர்ச்சிக்கு இடைஞ்சலாகியது போலவே இலங்கியத்தில் தேசியவாதத்தின் ஆதிக்கமும் முற்போக்கான சமூகப் பார்க்கவையுடைய ஆக்க இலக்கியப் பணிக் வளர்ச்சிக்கு இடைஞ்சலாகியது.

சீக்கிரம் உயர்நோடு அலைகிற மனப்பாங்கு தெளிவான உலக நோக்கம் திடமான அறஞ்சார்க்கு நினைப்பாட்டையும் உடை போக்குக்கு இருப்பது அறிவு. அங்குள்ள பரீய படைப்பாளிகள் பன்னூடைய உருவாக்கத்தில் இலங்கையின் இடதுசாரி இயல் கத்திற்குத் தனித்த மனவிய வெள்ளிபச் சிந்தனைப் போக்கிற்கு ஒரு முக்கியமான பங்குண்டு. வெளிப்படைமான அரசியல் அடையாளத்தா ளும் போர்க் குணத்துடனும் கூடிய மனப் பங்களை வழங்கிய நல்ல மனவிகள் பலர் இருந்து வந்துள்ளனர். அவ்வாறு, நிதானமாகச் சொற்பகை அளந்து பயன்படுத்தி புரட்சிகரச் சிந்தனைகளைப் புலப்படுத்தியவர்களும் உள்ளனர்.

மனவியத்தை சமூக சமூகப் படைப்பாளிகள் நிலை முற்றாக உள்ளவர்களே. எனினும் அதன் தாக்கம் சமூக அக்கறை உள்ள பல நல்ல படைப்பாளிகளையும் எட்டியது. கோற்றத்திலும் வாழ்க்கை முறையிலும் பழமை பேணுவோர் போலத் தெரியும் பலருக்குள் சமூகப் பற்றியும்

சு. சீவசேகரம்

சமூக நீதி பற்றியும் சமூகப் பற்றத்திற்கான தேவை பற்றியும் ஆழமாக வந்துவான சிந்தனைகள் உள்ளன. அவை மனிதரின் நலமையைச் சோதிக்கும் சந்தனைமையில் கர்வமாளன் வெளிப்படுகின்றன. மற்பு நோய்களில் இலை மலையாயது. இருந்து விடுகின்றன.

முற்போக்கான, சமூக நீதி நாடுகிற சிந்தனை நவீனத்துவமானது. ஆனால் அது தனித்துவம் என்ற பெயரின் எடுபிற எல்லாவற்றையும் விமர்சனம்நீறி ஏற்புதில்லை. புதுமைமையோ மாற்றத்தைமே தம்மனவில் பெறாதபுலையனவாய் அது கொள்வதில்லை.

எதனைமர் அதன் மனவியம் பயன்பாடும் கருதியோ அது மதிப்பிடுகிறது. அக் கருணத்தினாலேயே முற்போக்கான சிந்தனையாளர்களான நாயு கவிஞர்கள் பலர் புதுக் கவிதைமால் சர்க்கப் பள்ளினை, அவர்களது நோக்கில் அவர்க் குப் பரிசீலமான அவர்களால் ஆர்வமால் பெறப்படக் கூடிய வடிவங்கயிற் செயற்படுவதில் நீண்டபு கண்டார்கள். அதனால் அவர்கள் புதுமையை மறுத்தவர்களாயி விட்டவில்லை. மராச் செய்புள் வடிவங்கட்துள் அவர்கள் புதிய சிந்தனைகளைக் கூறினார்கள். சொற்பிரகோகத்தில் புதுமை செய்தார்கள். மரபிற்குப் புதிய சந்த வடிவங்களைமர் புதுக்கினார்கள்.

கல்வியைப் புகழ்வதில் மட்டும் சிறப்பிப்பதில் ஒரு பகுதி மரபு சார்ந்ததாகவும் திண்கோடு பகுதி மனித சமத்துவம் சார்ந்ததாகவும் இருக்கக் காணலாம். மரபிலுள்ள பல சிந்தனைகளை அவர் வாயில் பாவியிருக்கலாம் இரூக்கும் அதே வேளை எந்த நம்பிக்கையும் நடைமுறையும் மனிதருக்குக் கொள்தாய் இருக்கிறதை அவர் ஏற்பவரல்ல.

அவருடைய முந்திய கவிதை நூல்களில் அவற்று மனிதநே நெருங்கும் உண்மை நோக்கம் வெளிப்பாடு முறையிலிருந்து வேறுபட்டதாக திண் நூலில் அவரது கவிதை வெளிப்படுகிறது. பெரும்பாலும் அவரது கவிதையில் அவ்வாறு காலகட்சிகள் நான்கைக் கொண்ட தனிச் செய்யுள்கள் முத்திரைபோக்கும் வேலை இக் தொகுதியில் உள்ளன. படிக்கும் போது, சில நீதி வாக்கியங்கள் போன்றும் சில பழமொழிகளின் தன்மைகள் ஏன் அமைக்க வேண்டியவை.

மற்றும் நீதி நாயகியை அத்திருநாடு கோன்றவேந்தன் போன்றவை ஒற்றை வரியில் அமைக்கும் சற்றும்களின் தொழிப்புப்பின் அழகு.

கல்வியாளர் இச் செய்யுள்களில் தமிழ்க் கவிதையில் ஒரு வளத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்திய சிலேடைப் பாங்கான மொழியின் செல்வாக்கும் வறுமையை உள்வது.

கவிதையில் இத்தகைய சிலை அடிப்படை மீறல் செய்யுள்களின் அமைப்பின் அடிப்படையிலோ கவிதையின் மீறல், தொகுப்பின் அமைப்பு அல்ல பலவிதமாகவே தெரிகிறது.

இவற்று தமிழ்க் கவிதை வளப்படுத்தி களிசமான பகுதி - "தெருக்கு" என்ற பேரில் வந்தனம் மீதுவாழ் - நவநவனம் செய்து கொண்டு ஆக்கங்களாகவே உள்ளன. பொருட் தெளிவில்லாத பழை நயமில்லாமல் அவற்றின் பெரிய பலவீனங்களாக உள்ளன. கல்வியாளர் "முறையைச் சொற்புறம் இருப்படி" எனும் நூலிலிருந்து அவர்கள் நிறையக் கற்க முடியும். சொற் சிக்கலையும் கருத்துமூலும் நம் பழமொழி மரபின் வலிமை, கவிதை அத்திவையில் இருந்தும் களிசம் போல இயலும் என்பதையும் சிலேடையின் அழகியையும் நமக்கு இக் கவிதை நூல் திணையுண்டுள்ளது.

ஆச்சியொருத்தியின் கதைப்பாடல்

என்றும் திருமணம் ஆகாத ஆச்சி யொருத்தி இருந்ததன் இருபத்தொரு வருந்தங்கள் ஆச்சி பெற்று எடுத்ததன் தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே வறுமையின் இயல்புகளைப்போல அளக்கற்க அளவற்ற வறுமையின் ஆண்டவருக்கும் பணிவுடன் அவர்களை அவளும் வளர்த்ததன் தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே அவர்களும் வயறு வந்ததும் கடல் கடந்தே தொலை சென்றனர் உள்ளத அமெரிக்க நாட்டினர் ஒருவர் பின் ஒருவர் சென்றடைந்தனர் தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே இடையிடை அவளை நினைகுவர் இடையிடை கடிதம் எழுதுவர் இடையிடை அளவருக்கும் ஒரு ஆர்ஜி கொடுத்ததன் அழகுமற்ற தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே காத்திருந்த நெடும் ஆய்நுகள் காலம் கழித்ததன் போக்கினே கடிதங்கள் வந்ததும் ஓர்நடுத்தே அவள் கண் கிழிநீர் உலர்த்துவன் தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே பழைய கொட்டில் கூரையும் உக்க விழுந்த போதிலே தரும் சத்திரம் சென்றதன் அத்தனை தொலையும் நடந்துமே தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே தாயற்ற செய்கள் பலருக்கே தாயாய் அவளும் இருந்ததன் அவளது தோள்களில் தாய்நுவர் பின்னணிக் கையால் இழுப்பரே தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே ஒருநாள் ஆச்சி நோயுண்டான மறுநாள் ஆச்சி சாவுண்டான பிளனர்த்தியையும் கொணர்ந்தனர் அவளையும் உள்ளே ஏற்றினர் தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே இரவொடும் பகலின் ஒளிவொடும் ஒன்றிப் போன அவளது களிமணியின் கலன்களும் முன்பிக் கொடுக்கும் எழுந்தன தேவனின் பெரும் புகழ் பாடியே

பிராங்க் சொலிமோர் (பாப் சூடோஸ்)

கைச் செல்வனாவும் ஆறும் போது தாழ்ந்தும்
பட்டவர்களின் விடுதலை ஆதிக் கூலி சாதிமினரின்
கைகளில் தான் இருக்கின்றது என்பது அவர்
சிந்தனைமை. ஏற்படுத்தி விடுகின்றது. தொடர்ந்து
செய்வதென்பது பேசுகின்றான்.

பெருமை உண் புதனால் என்பதற்காகப்
பேரிட விலக்கை நான் இதனை
அநுகதை உடைபார் அவர்கள்! நாம்
அளிக்கும்
அவரும் நம் பயிர் எனக் துறவுக்கும்.

“அநுகதை உடைபார் அவர்கள்” என்று
போதும் “நாம் அளித்தால் அறமும் நம் பயிர்
எனக் துறவுக்கும்” எனக் கூறும் போதும்
தாழ்ந்தும்படி சுறாத்தின் நிலைமை புலப்படுவது
மட்டுமன்றி உயர் தரப்பினரின் மேல் நீண்ட
பார்வையினையே இவ்வாட்டிடுகிறது.

“தாழ்ந்த சாதியன் ஆயினும், ஆண்டுகள்
தனது நெருங்கிய விடத்தலை ஆய்ந்து
தான்
தாழ்ந்த செல்வியை ...”

என சாதாரண மனிதனது சரித்திரத்தில் கூறும்
போதும் இத் தன்மைமையிய வெளிப்படுகின்றது.

இயற்புண்புவாத இலக்கியப் படைப்பாகக்
கத்தில் இவ்வகைய திட்டுகள் ஏற்படுவதற்கு
எப்படிப்பணிந். புலக் காட்சியில் கரிசியை முடிக்கிற
மனித வாய்வுக்கும் பின்னால் உள்ள சுறுபத்தி
யார் அதிகார அடுக்கமைவு பற்றிய ஆதிதல்
முக்கியமானது. இவ் வகையில் முருகையனது
“ஆதி பகவன் கிராம வாழ்க்கை” பின் புலத்தின்
வர்க்கம் பார்வையை முன்னிறுத்தி எழுந்திருக்கின்ற
காவியப் படைப்பாகும். இது உலகப் பொதுவான
மனித அறபவத்தை நடைபுற பழக்கத்தில் உள்ள
பற்றியவர்கள், களங்கள் ஊடாக மிகவும் நெருங்கி
வரச் சென்றிருந்து வர்க்கம் வேத முறையினுள்
என்றும் வியாபித்தா நிற்கின்றது என்பதைக் கவிஞர்
தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு எதிர்ப்புக் காட்டுகின்றார்.
எழுமாற்றின் ஆரம்பத் தொடர் வாரி நெடுக நுங்கு
வந்த மனித அனுபவத்தை நிறு காண்பதற்குள்
அடக்கி துன்பத்திற்கும் முன்னேற்றியில்லா
வாழ்வுக்கும் சரிய காரணங்களை உணர்ந்து
கின்றார். வெறுமனே நடை முறை உலகைச்
சிறந்ததும் ஆரம்பமும் தெளிவுபற்ற துன்பமில்
படைப்பாக இதனைக் கருதி விட முடியாது. மிக
நீண்ட வரலாற்றுப்படை நமக்கு பரிசீலனாகியது.

குறும்புகள் எமது கற்றறும் உறவும்
என்பது
கொஞ்சம் கவர்ப்பியான ஒரு
புனைவென்றே நினைக்கிறேன்
என்றாலும் அந்தக் கருத்தை ஏற்கக்
சித்தமாயுள்ள
குறும்புகளையார் நான் இன்னமும்
சந்தித்திலேன்

பிராங்க் கொலிமோர்
(RUBGடான்)

ஆண், பெண் ஆயிர்ப்பாருக்கிடையிலான
இயற்கையான இயைவிழைவுகள் கணிபத்தை
ஆரம்பிப்பினார். கிராமியக்களத்தில் மனித வரலாறு
விரிவின்றது.

“ஊர் மனைப் புறத்து மருதநீடுளினே
உள்ளது வெண்மணற் புறப்பு
வாழி உணர்வு எழும்புறந்து கோவல் புழ
வள்ளமை உண்டெனில் வரலாம்
அருமே பார்க்கார்
இன்று அறவாசை
அறவலது கடுமீடுளி உடர்ப்பு”

ஆத் பகவானை புணர்த்துக்கூ அறம்புதும்.
மீன் இருவரும் ஆடி குறவையாயந்து உறப்திடுவில்
பயடுவதும் ஆதி அறவாக்கு சிவன் உறவுவதும்
என வாழ்வை நகருகின்றது. அவர்கள் தம் உறவு
உறம்பால் அறபுமீடுவில் பெருக்கம் கட்டுகின்றனர்.

இந்நிலையில் மரபுவர் உறம்புக்கு
வகைமுட்டி கோண்பிடுகந்து தற்சிறப்பால் பற்றி
பொருளால் கோள்ளும் மேல் வர்க்கக்கூகிகை
புகழ்ச்சி மொழி ஆதி உறவாப்பான்களை
வணங்குதல் போடுவதோடு ஆகை வலைக்கூகின்றும்
மிக வைத்து விடுகின்றனர். இது உறம்புப்பானரைச்
சுரண்டும் பொருட்டு ஆதிக் கூலி வர்க்கம் கைபாறும்
குழ்ச்சிகளில் ஒன்றே. இத் தன்மைமைய ஆதினயாரும்
பகவானையும் முன்னிறுத்தி உரைக்கின்றார்
முருகையன்.

“இந்நாட்டினுக்கே முது கெழும்புறும்
இவர்க்கமால் அல்லவா
வயலிற்

செந்தவிரியு வன்ற சிறப்பை நாம்
 அடைந்தோம்
 தேசமே இவர்களால் வாயும்
 இந்த மாதிரியில் பரிபிணைப் போக்கும்
 இவர்களின் உழைப்பினை செச்சி
 வந்தவனை சொற்கள் மூலம் மூலம்
 வன்ற வாய்பினை செல்லையர் என்பார்"

தமிழர் வரலாற்றில் வணிகமூலகமயர்
 கழகமயர் மேன்மை பெற்று நூத்த காலத்தில்
 வணிகர்கள் தாம் பொருளீட்டிக் கொள்ளப்பற்று பல
 அறக் கருத்துமையை வள்ளிச் சொர்ந்தமையை
 காணலாம். திருக்குறள் - "உழையர் உலகத்
 தாதுக்க ஆணீ" எனப் பலவறாக உழைப்பி
 பெற்றிய தன்மையையர் கொள்ளப்பாண முறைய
 கோட்பாடுகளை உலகம் செய்தமையும் இந்
 கொள்கை மருதிமேயாகும்.

மணவைய விவசாயிகள் தொடங்கி
 இன்றைய நிலை தொடர்ந்தாலு உழைப்பாளிகள்
 வாய்ப்பான வர்க்க வரலாற்றை பலவறாக
 எடுத்தாக் காட்டுவதோடு ஆதிபகவனின் குடும்
 பத்தைக் குறியீடாக்கி உலகமும் வர்க்கத்தில்
 பட்டினி வறறுவனயும் எப்போதும் அடக்கிக்
 சிந்திரிய பாட்டாளி மக்களின் மூலச்சீனையும்
 உரைக்கிறார் கவிஞர்.

"உறுக்கிய உழைக்க வேட்டி முன்னர்
 உலாழப்பவர் மிகப்பலர் கூடி
 விழுவியைப் போங்க் மேலிருந்தவையு
 மீடுக்கவும் உழக்கவர் மூண்டார்"

வரலாற்றுக் காலங்கள் தோறும் அவர்கள்
 மேல் சுத்தமயரும் உழைப்புச் சமை, தொடர்ந்
 காலமல் என்பவை தங்கி ஓர் சமவுடைமை உலகு
 உருவாதமே? என்றுன்ற ஏக்கத்தை காணிய
 மூலமில் எழுப்புகின்றார். மாற்றவயன்று காணாமல்
 தன் மக்கள் போதும் மேலும் துன்பத்துக்கு
 உள்ளவார்களோ? என்று மூலமியக்கத்தையும்
 அவரிடத்தில் காண முடிவின்றது.

"உப்பனைப் போன்ற வாய்களும்
 வந்தே உலா உயிர் வாழ்விரோ
 அன்றி
 மேய்ப்பொழுள் உணர்ந்து தெளிந்து
 பொய்விரோ
 மீதுண்பயத் திறவைத்தீடு விரோ

 வந்தவனை மடம் மாண்டு போய்படியாய்
 வழிகளை வகுப்பாரோ?"

குறுதிர் சிவப்புச் சூரிய அக்காணர்
 பொழுதில் தொடங்கி அமைதியான
 தீமை விவகலனாத உருக்ககளுள்
 முடிவு வந்து மாலைப் பொழுதில்
 அமைதியும் ஒழங்கற்றுக் கிடந்தன
 நீலவாய்களினிடுதும் பயணிகள்
 யாதுமீன்றிப் புலையிரதங்கள் கருக்
 விவரத்தை. அறமுகமும் சிளிமக்
 கொ ள் கழற் செறிநாய் இருந்தன.

தேருக்களில் மனிதர் தாங்கள்
 அறிந்தவர்களையும் புறக்கணித்தனர்.
 மாலை ஒளிபின் முழல்களில் மனிதர்
 சீலர் அழலும் எல்கள் போலவும் வேறு
 மனிதர் மீண்டுப்பாண துளைப்பொடிக்
 கருவிகள் கொலவும் திண்ணும் வேறு
 மனிதர் புறவைமனதோ அறிந்தவ
 மீளின்களமேது எழும்புக் கூடுகள்
 போன்று வித்திரமான வடிவங்கள்
 கொண்டுமே போன்றினர்.

யாதுமே அறிந்திராத ஒரு மனிதன்
 நாட்டியில் நந்தியபடி ஒளிமும்
 நிலவின் மடத்தைப் பின் கொ ள் துளை
 என்ன நடக்கும் என்ற அமைவரும்
 வந்தீருந்தனர்.

நன்னிரவினாவில் துணைக் காற்று
 வளைக்கலிலிருந்து விவரந்து வந்து
 கீழியன் மி நம் கூரைகள் மீது
 இறங்கியது.

அலெக்சாண்டர் வுசோ
 (யுகோஸ்லாவியர்)

என் மீது துப்பு எம்மாளிரே,
 உம் சிம்மமமை
 பல்லில்லாத ஒருவாய்.

யுக.ய் அன் - கஹல்
 (செபுளாள்)

என்பா லாம் மீதான புரிதலும் தெளிவுமே இலக்கியத்தின் திணை பிற அளக்கவேண்டு திணைநது வாசகவியற்சுழிநித் துணைப் பிழையாததை ஏற்படுத்துகின்றது. உலக மனித வர்க்க வரவாறு பற்றிய முன்வழிவு ஆழிபகவனை முடிந்தப் புரிந்து கொள்வதில் அவசியமானதாகும்.

மஹாகவி. முருகையன் ஆசிரியரின் காவிரியில் வெளிப்படும் மனிதனின் இருக்கல் பற்றிய சிந்திப்பு அலகாவற்றாழறிபறு. சுந்தரிய சாழ்ச்சில் விஞ்சுதலுத்தின் அழிவுப் பக்கங்களை எல்லாம் பலவாறாகக் கட்டி இருப்பின் "முற்றிற்று, நீண்டும் ஞானமே! என்னும்/முறுவலித்தே!" என நம்பிக்கை குரல் உயர்த்துகின்றார் மஹாகவி. நெடுநீ பகலிலும் இந்துகையதொரு நம்பிக்கை ஒளிபுடனேயே காவியத்தை எழுக்கின்றார் முருகையன்.

"ஆலலோடு காத்திருந்தார்
அவர்கள் அங்கே ஒளிபட்ட
நீயம் இல்லையானாலும்
"தெளிவு" விஞ்சுதலு தெஞ்சுசுத்தே
மேலி வீளக்காய் மீளிய தன்
விளக்கில் ஒளிவடி பங்காமல்
பாவல் சுந்தார் இருமேரும்
காலம் வெள்ளை நகரின்முடி"

மஹாகவி மனிதனை சரித்திரக்கவிதும் முடிவாத மனித வாழ்வு பற்றியே பேசுகின்றார் மஹாகவி.

"அவரை பிறந்து
இன்று இறப்பதன்
ஆய்வாறு நம் மானிட வாழ்வுகாவல்
அப்பேன மகனாகி
வளர்ந்து
உயிர் ஓய்தல் அற்று
உயர்வு ஒன்றினை
நாடலே உண்ணம்"

மற்றும் பல விஷயங்களைப் போலவே மரணத்தைப் பற்றியும் மனிதன் பல முட நம்பிக்கைகளை கொண்டிருந்தான் என்பதில் சுந்தரியின்மலை, ஆனால் மரணத்தைப் பற்றி ஒரு விஷயத்தை மாத்திரம் அவள் சரியான அறிந்து வைக்கிறாள். அது தான் மரணத்தோடு அனைத்து வாழ்வு முடிந்து விடவில்லை என்பது. இந்தவொரு மாற்ற முடியாத உள் ஒருவர் வில் அவன் எகுகொண்டபெயல்லாமோ திணைக்கிருந்தான். ஆனால் அவனுக்கு வேண்டியபின் பல தவறு

என்று கிஞ்சுதலும் காட்டியதும் அவன் அந்தரித்தப் போனால். அந்த அந்தரித்த மனிதனுக்கு ஆறுதலாவும், இடத்தையும் ஒரு அரிய கண்டு பிடிப்பையும் வழங்குவதே மஹாகவியின் ஒரு சாதாரண மனிதனைப் பற்றியுள்ள பையின் மறு பகுதியாகும் என்கிறார் சண்முகம் சிவலிங்கம்.

அரிய கண்டுபிடிப்பாகவும் தத்துவம் போட பாடாகவும் இதனைக் காண்பது போருத்தமான தவறு. சாதாரண மனிதனின் நம்பிக்கையைத்தான் மஹாகவியும் கொண்டிருக்கிறார் என எண்ணும் தவறு முற்றிற்று. சாதாரண மனிதனைப் பற்றியும் ஆசிரியவற்றில் இத்தன்மையே துலக்கம் பெறு கின்றது. மேற் குறிக்க சண்டிதம் வெளிப்படுத்தித் தவறும் ஒரு சநீர் விமர்சனம் செய்யும் மு. போன்னம் படை "தமக்கு மகனோ மகளை பிறக்காது வரும் தாய்ப்பிள்ளின் விஷயத்தில் மஹாகவியின் தத்துவம் என்ன விதத்தில் ஆறுதல் கூறியோ?" மட்டுமார்.

இருவரினாலும் இக்கற்றுக்கள் மனித வர்க்கத்தின் தனி உயிரினை அடிப்படையாகக் கொண்டு சொல்லப்பட்டது என்பது தெளிவு. ஒரு மொத்த மனித வாழ்வையும் கண்டு தெளிவின்ற விமர்சனக் கூர்மையை இவர்கள் தகு கால முடிபாதுள்ளது.

முருகையனின் நெடும்பகலில் அவர் படைத்திருக்கும் இரண்டு ஆண்கள் வெண்ணும் முய்யின் மாற்றங்களுக்கெல்லாம் காலந்தொடர் உயிருதல் என்பதை அண்ணாறு பங்கை முடியுமா? முருகையன் கால மாற்றத்தை, குறிக்க மாற்றித் தன் அறி சொல்லுதல் ஊடாகவே சித்திரக்கிள றார். அவர் புலப்படுத்தாதது வரலாற்று நீயமான பொதுமனித வாழ்விபடுதல் அல்லது மனித வாழ்க்கை எவ்வாறு அலைக்கழித்துக் க உள்ளாகின்றது என்பதை.

இத்தன்மையதொரு தன்மையையே மஹாகவியும் முன்னிறுத்திகின்றார். எனினும் அவருடைய யதார்த்தச் சார்பும் காவிய உத்தியும் முருகையனின் இருந்து கிறிதும் வேறுபட்டது. நடை முறை உலக வாழ்க்கையையே சித்திரிக்கும் தன்மையால் பிறந்தவை, மாற்றமை முனைந்தமை என காலம் பாய்ச்சலை மேற்கொண்டதும், முருகையனின் மீகப் பெரிய காலப்பாய்ச்சல் இவ்வு விஷய அறிந்த மாற்றமாகின்றது. அவ்வாறுபுள்ள, வெள்ளிப்பிள்ளை - முத்தையன் - வேஷப்பிள்ளை என்பவர்கள் எல்லாருள் மனிதனின் பிரதித்திகளே. மரணத்தோடு மனித வாழ்வு முடிந்து விட வில்லை

என்பது கவனிக்கத்தக்கது. பொது மனித தளத்தில் வைத்து இதுவரை பார்க்கும் போது மலையாளியின் படைப்பாற்றல் உச்சம் பெறுகின்றது.

இன்னொன்றை முன் வாழ்ந்த அளவுக்கு மனிதனது சித்தனைகளாலும் அவன் செய்துக் கொண்ட பண்பாடுகளினாலும் உற்பத்தி செய்ய முடியாதுமே மனிதன் தலை முறை ரீதியாக தொடுக்கப்பட்ட உள்வாழ்ந்த பிணைப்பைக் கொண்டுள்ளான் மனிதவர்க்கத்தின் உலைவுகள் காலந்தோறும் மாறாததொன்றுதாம். வர்க்க வேதங்கள் தாழ்ந்து போனும் மலையாள மனிதன் தான் பிறந்த வர்க்கத்தின் துயரங்களைச் சுமக்க வேண்டியவராவீன்றது. வேலும்பிள்ளை முத்தையனாகவும் முத்தையன் வேலும்பிள்ளையாகவும் பிறந்தான் என்பது பந்தலிமனின் ஒரு வழித் தொடர்பன்று. சுழுகத் தார புறவழித் தொடர்பாகும். இதுவரையே முழுமலையாளியின் மூல வாயிலாகவும் கண்டு கொள்ள முடிகிறது.

“முன்னைப் பிற்பின் கடன்வன்
அடைப்பதற்கே
இவ்வான் பிற்பின்ன எடுத்தவனோம்
இம்மைப்
பிற்பின் மலையாள அடைக்கும்
பொருட்டு
பிற்பின் நாம் இன்றும் பிறகு”

‘அது-அவர்கள் சாதாரண மனிதனது சரித்கிரகத்தில்’ வேலும்பிள்ளை-முத்தையன், முத்தையன் - வேலும்பிள்ளை என ஆண் வர்ப்பு மானிட இருத்தலை மலையாளியின் தூய்மையைப்பது அடையும்துறையில் வலையுள்ள ஆண்மையச் சிந்தனையை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்பொழுது மலையாளியின் கண்ணாம். ஆதி பகவானின் ஆதிக்கம் மலையாளியின் குடும்ப வாழ்வைச் சித்தரிக்கும் போது

“அதற்கும் போய்க் குடி அவர்ந்தான்
அவன் சில முடை நெல் கொண்டு
வந்தான்
அவன் அதை வரிசியாய்ப் புடைத்தான்
அவன் சில சிறுநீரும் கற்பின்கையும்
அவரை மீள்களும் தந்தான்
அவன் அனை வன்மாம் நறி குழம்பாக்க
அவர்களைச் சோற்றையும் அளித்தான்”

இப்பாடலிலும் ‘அது அவர்கள்’ காலியத்திலும் சுட்டியிருக்கிற ஆண், பெண் ஆகியோருக்கிடையிலான தொடர்பும் ஆண்மை

வைக்கோற் பாய்

என்னை நெசிக்கு வாய்க்கொற் பாயொன்று
மயமிடம் இருந்தது நீனைவிழுவளவு.
அது வளமுல் பொல்லும்:
என் பிள்ளாய், நானாகக் ஆலய விழா
முள்ள இலை வளையங்களும் மெழுகு
திர்களும்
தேவாலயத்தை நினைத்திருந்தும்:

ஆலய விழா வந்தது பிற விழாக்களும்
பொடிந்தவை
அவ்வளவுமலையாள ஒரு ஆடைபோல
வாழ்ந்தேன்
சங்குகளின் போது
இயேசுவைத் தன் கார்த்தவாய்க் கொண்ட
ஒரு பாய்ப்பாணித் தட்டத்தைச் சுந்தியின்

இருந்தாற் போல் நெடுங்கு
முலை தன் பாதையை மாற்றி
நக்தார் மலையாளியின் விலகிச் சென்றது
அது தேவாலயக் கற்களின் ஒப்புவரகத்
திருப்பி வரவின்மை

எனது பிராமத்தில்
காலத்தினைவு இயல்பையான
ஒரு வைக்கோற் பாய் இருந்தது.

பி.பி. அ. நி. பகா
(சீரியம்)

சமுதாய சிந்தனையின் வழி நின்று முழுமையான நோக்கியுள்ள தன்மையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. உற்பத்தித் திறன் அதிகரிப்பதற்கும் பெண் அவனைச் சார்ந்திருப்பவளாகவும் சமைய்தலை விட்டு வேலைபுனைவர் செய்தல் என ஆதிச் சந்தக்கத்தொழில் போல் அம்மைமுடி பெற்றான் என்பதாக குறிப்பது நோக்குதற்குரியது.

நவீன காவியத்தை வளம்படுத்திய முக்கிய மூன்று கவிஞர்கள் மூலத்த இம்மட்டுளையில் சில முக்கிய முனைப்பான அம்சங்களை ஒப்பிட்டு உலார்க்கப்பட்டுள்ளன. முழுமையான நவீன காவியங்கள் குறித்த சிறிதளவு ஆய்வும் கட்டுரைகள் வெளிவந்தால் அவசியமானதாகும். இம்மைமுடி முன் வரைவு மாதிரியே.

கவிஞர் சாக

வேண்டும்

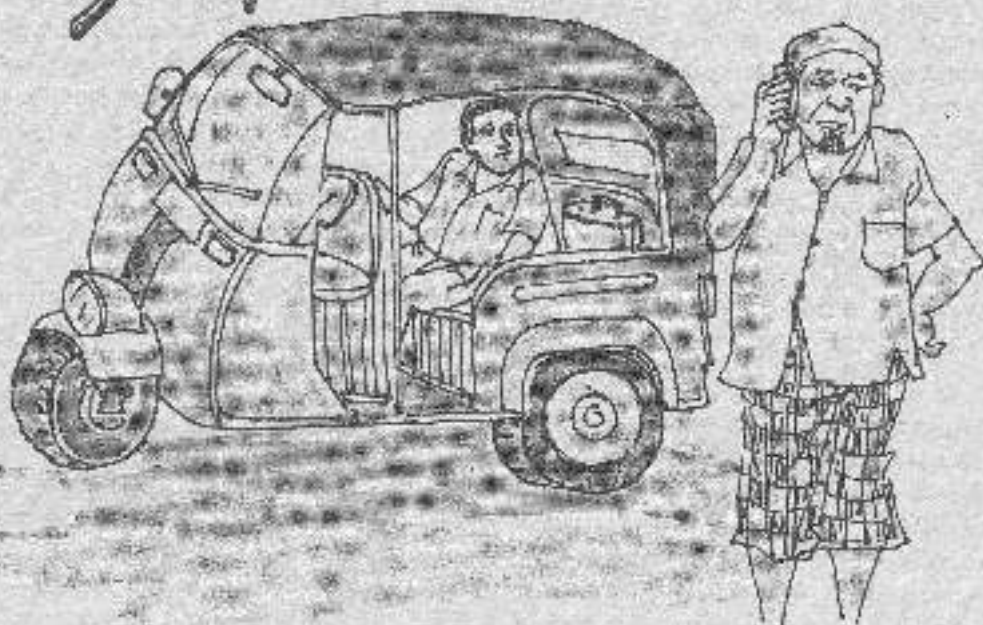
பொன் மற்றேரா
(தென்னாபிரிக்கா 1935)

கவிஞர் சாக வேண்டும்
அவருடைய முன்னுமுணுப்பு அவர்களுடைய உயிர் வாழ்தலை மிரட்டுகிறது
அவருடைய மூலக் கரு புரட்சியை முடுக்கினி க்கொடு
அவர் அழிக்கப்பட வேண்டும்.

அவரைத் தடைசெய்க
அவரைத் தீவுக்கு* அணுப்புக
துப்பாக்கி வேட்டுக் குழந்தைக் கூப்பிடுங்கள்
கவிரிக்குந்து அவருடைய குருநினைபத் துடைத்துவிட மறவாதீர்கள்
பின்பு கவரை இடிபாடங்கள்
விட்டை நொருக்குங்கள்
அபாலைமைக் கொல்லுங்கள்

அவர்களுடைய பொய்கள் உயிர் வாழ்வதற்குக்
கவிஞர் சாக வேண்டும்.

ஜார் நானா

கையிலே இரண்டு பயணப் பைகளுடன் மறுதலான புகையிரத நிலையத்தில் இறங்கிய வேளை வந்து மணி நூண்டிவிட்டது. சுவாசமும் மலமும் தூரக் தொலைவிட்டது. பம்பலப்பட்டி, காசி வீதியில் ஓடிவந்த விதி சந்தி கடந்து இறுக்கம் கொஞ்சம் தூரம் நடக்க வேண்டும். மழை உரத்தால் பிரச்சனை. கையிற் குடையும் இல்லை. புகையிரத நிலையத்தின் பக்க வாசல் அணக்கப்பட்டு விட்டது. முன் வாசலால் வெளியேறி வர்ப்புறம் நிறும்பீர் சந்தியருக்காக மறுபுறம் வலப்புறம் திரும்பிப் புகளில் நிறுத்துத் கடைகளை முறிக் கொள்ளுந் தவர்கட்கும் மழைத் தாழ்ப்புறக்கு ஒதுங்க நின்றுவரிக் கும் நடுவாயில் வழியோடி பஸ் தரிசுவை அடைந்தேன். அதற்குள் கவலின்னைவந்து போயிற் பஸ் என்னைக் தவங்க ஒடியது. கையில் ஒரு வசை மட்டுமன்றால் வசதியாகக் கைவய நிட்டியிருக்கலாம். நிறுத்தி ஒன்றியிருப்பார்கள். ஏனென்றால் இப்போதெல்லாம் யாரையும் ஏற்ற பஸ்ஸை நிறுத்தவசதிவென்று ஒரு ஒளிப்பிட்ட இடம் இல்லைவே.

எனவே மழைத் தாழ்ப்புறப்பாக ஒட்டோ பிடிக்க வேண்டிய என எண்ணத்தை நான்

தவறவிட்ட பஸ் உறுத்ப்படுத்தியது. என்னவும் மழையும் மாலைப் பொழுதான போது ஒட்டோ பிடிப்பது கஷ்டம். அதை விடக் கவலின் இரண்டு பையனுடன் நிற்கிற ஐந்தாவது சுவாசத் தேவையை விளங்கிக் கொள்வது ஒரு ஒட்டோக்காரருக்குக் கடினமல்ல. சாதாரணமாகவே முன்பின் தெரியாத ஒட்டோக்காரருடன் பேசும் போதால் வண்டி சரியாத அரிது. எனவே வழமையாக இருவாற்றைம்பது கோபிற் தூரத்திற்கு முன்புபோய் முன்னூற்று ஐம்பதேன கொடுக்க வேண்டி வரலாம். கையில் போதியளவு பணம் இருந்தாலும் அநியாயத்திற்கு இயம்பது. நூற நிபந்தனையர் வீரும்புவார்கள்?

அன்றைக்கென்று GUTY செல்க்கே. கருப்பி வண்டி ஒரு மணி காலமத்தான் கருக்கண்ணாவலக்கு வந்தது. இல்லாவிட்டால் ஏழு மண்க்கு வந்து நேர்த்திருப்பேன். மழைமயக் கூறி, தவிர்ந்திருக்கலாம். அதிலும் முறைப்பக் கூடாது என்று நினைத்துக் கொண்டேன். ஏன் என்றால் மேலாகக் தூயல் தொடர்ந்தகே, ஓடிய இன்னும் வரலாம் அவிர்ந்த மழை கொட்டிக் தொடங்குகளில்லை.

புனை ஈசுவரன்

ஒட்டோக்களும் குள் பாயணிகள் உள்ளனரா இல்லையா என்று சொல்வது கடினமாக இருந்தது. மழைத் தூறலுக்காக இரண்டு பக்கமும் மட்டிக்குத் திரைகளை இழுத்து மூடியிருந்தார்கள். எல்லா வங்களை நோக்கி வந்த ஓட்டோக்குக் கை நீட்ட வேண்டியிருந்தது. கடைசியாக ஒரு ஓட்டோ வந்து எனக்குக் கொஞ்சம் முன்னாலே நின்றுது. "வாழ் பற டிக்மன் ஹந்தியப் சீயத்?" என்று கேட்டேன். "கொசியக் தென்ட மாத்தயா" இருநூறு ரூபாய் இடத்தைச் சரியாகக் கொடுக்கால் சொல்லுகிறாரோ என்று நினைத்தேன். உறுதியப் படுத்துவதற்காக நின்று "வாழ் பற டிக்மன் ஹந்திய" என்றேன். "மாத்தியா நகின்ட" என்றார். மட்டிக்குத் திரைகளை விளக்கி உள்ளே ஏறினேன்.

ஒட்டோக்காரர் எவரும் தன் விருத்தியைப் போடிக் வறியவில் என்றால் அருமையாக இப்படிக்குறைந்த மட்டிமை கொடுப்பார். ஆனால் என் போல் மலையக் தூறலில் திரண்டு கைகளிலும் பையண்டிப் பிற்றும் ஒருவரிடம்... வண்டி ஒன்று கொடுத்து மாறி மாறிக் தெரு விளக்குக்களையும் கடைகளையும் ஒளி வண்டிக்குள் வீழ்த்தது. முன் கண்ணாடியிரு மேலாக அரபு எழுத்துக்களைக் கண்டிருந்த தான் ஒட்டோக்காரரின் தலையின் இருந்த சிறிய விளிம்பற்ற கொம்பி கண்ணிற் மட்டது. உள்ளே றோட்டுக்குள் வண்டி திரைமிய போது மயக்க வாட்டாக அவருடைய முகம் தெரீந்தது. மீளாயினல்வாயல் தலையாயச் சூழிக் தாடி வைத்திருந்தார். தாடி பெருமளவும் நன்றிக்குந்தது.

பொதுவாக ஒட்டோக்காரர்களுடன் பேசுவது கொடுக்கதான் பேசிக் கொண்டு போவார்கள். சிங்களத்தில் கொஞ்சம் பிழையினால் சாசனியேன் என்றாலும் தமிழில் உண்மையிலுந்து இது ஒரு வாய்ப்பு. "நல்ல மலையாகி விடுமோ தெரியாது" என்று தொடங்கினேன். "பெஞ்சாலும் பேயர் கொடு கொல்லியே மூடியது" என்றார். "இன்னகக்கு றெயின் தல்ல வேறாய் போச்ச" என்றேன். "சங்கிடிறுந்து வரீயார்" "கருணாக்காண பொடி கொளிக்கே..." "அந்த வண்டி நேரம் சொல்லிக்க முடியாது" இத்த மாதிரிச் சொற்கிக்களமாக எங்கள் உரையாடல் தொடர்ந்து கொண்டி போடிக் போது நகர மண்பத்தைத் தாண்டிச் சென்று நின்றாதின்றாக் பிழைகள் சந்திக்கு கொஞ்சம் முன்னதாக வண்டி நின்று விட்டது.

வாண்டி நின்றுந்து அதை விட வேறு இடம் இல்லையா என்று போசிக்கேன். "கொடு

கொஞ்சம் இரிமம்" என்று சொல்லி விட்டு வண்டியின் பின்புறமாகச் சென்று எழுதியை ஏதேதோ செய்து பார்த்தார். சீயத்திரம் ஒன்றுவழியதாக தெரியவில்லை. "பிரிவையாய்" என்று தலையை கொளியே நீட்டிக் கேட்டேன். "ஆமா..." என்று அவர் கொல்லிக் கொள்க. "நான் இரங்கி வேறு ஒட்டோ ரீடிக்கட்டேன்" என்று சொல்லியவாறு நான் இரங்க, "இரங்க கொடு. ஒரு நிமிசம்" என்று சொல்லி விட்டுத் தன் கைத் தொலைபேசியில் ஓர் கு பெருமன் போசினார். "ஆண்டவன் முன்னிபத்தில நம்ம கூட்டாளி ஒரு ஆள் இங்கிட்டால வாறது. கொடுமே தான் ஏத்தி வுடுவேன்" என்றார். வந்திரு ஆள் என்ன கட்டமைக் கேட்டாரோ, வந்து தூரத்திலுக்கு வண்ணடி கொடுக்க வேண்டியோ என்று மனம் பலவாறாக போசனையில் அடைந்தது. ஓட்டோக்காரர் வண்டிக்கு கொளியே எட்டி எட்டிப் பார்த்தபடி தனது திருக்கையில் அரபு எழுத்துக்கள், மலைய ஆப்போது கொள்கதான் இப்போதும் தூரியமடி இருந்தது.

எவ்வாறுடைய ஒட்டோவுக்கு பின்னால் ஒரு ஒட்டோ வந்து நின்றுது. இரண்டு ஒட்டோக்காரர்களுந் தங்களுக்குள் ஏதோ பேசிய கொண்டார்கள், எங்கு ஒன்றுச் சரியாகக் கொள்க வில்லை. "கொடு கொடுமே ஆட்டோல ஏறங்க அவர் கிட்ட எல்லாம் கொல்லியிருக்கி. இருநூறு ரூபா குடுங்க" என்று சொல்லியபடியே என் பபணம் பையண்டி வந்தது மற்ற ஒட்டோவில் ஏற்றினார். "திவ்வளவு தூரமும் வந்துகுன்று, சங்குக்கு..." என்று இழுக்கேன். "வாணாம், அவருக்கிட்ட இருநூறு ரூபா குடுங்க" என்றார். எனக்கு அவரைப் பார்த்த இரக்கமாக இருந்தது. "மூணாயினால் வைக்கக் கொள்குங்க" என்று ஒரு நாறு ரூபாத் தானை நீட்டினேன். "வாணாம் கொடு" என்று அறந்தது விட்டது.

ஒட்டோக்காரர்கள் எல்லாரும் பாயணிகளிடம் இருந்து கறக்க கடினமாக உறாயல் பாரக்கிறவர்கள் என்று நினைக்கக்கூறிக் எனக்கு இப்படி ஒரு மனிதரை அறிமய பெரும் வியப்பாக இருந்தது. அவருக்கு நான் நீட்ட மட்டிப் பணம் கொடுக்கப் பார்த்தேனே ஓர்ய நன்றி என்று ஒரு சொல்லைக் கூடச் சொல்லவில்லைபோ என்று வைத்து-கொள்காக இருந்தது.

எவ்வாறுடைய மலையுக்குள் இந்து பிழைகள் என்னவிகள் ஒடிக் கொண்டிருந்ததால் ஒட்டோக்காரர்டம் பேசுவது கொடுக்கவில்லை. இன்னொரு முறை ஓட்டோ நின்றுது. "கொடு கொள்க சந்தி வந்தாச்சி. இன்மே எங்கட்டிப் போவணும்?"

என்று கேட்டார். "சீ கஸி - திருமயீ வர தீளய நயன்' அடிக்க வேணும். இங்கேயே இறந்துவிடுவீன்" என்றான். "சேர் நீங்க இங்கிரு இருக்கினா சரி அங்கே இருக்கினா சரி, நா திருமயீ தானே போவணான்" என்று சொல்லியபடி என் மறுமொழிக்கு காத்திராமல் ஓட்டிப்போகும் பிள்ளையார் கோவிலை வரை கொண்டு போய்த் திருப்பிக்கொண்டு வந்த இரங்க வேண்டிய இடத்தில் நிறுப்பினார்.

இரண்டு நாறு ரூபாத தூய்மை நீட்டினேன். வாய்க்கிட்டு கொண்டு அவர் ஓட்டோலைக் கிளப்பு முன்பு "முதல் ஹிள் ஓட்டோக்காரருக்கு இதைக் கொடுக்கிறீங்களா?" என்று ஒரு நாறு ரூபாத தூய்மை நீட்டினேன். "ஐயார் நான் எடுக்க மாட்டார் பேர்." என்று சொல்லி விட்டு என் மறுமொழிக்கு காத்திராமல் ஓட்டோலை கிளப்பி விட்டார்.

தங்களுடைய தொழிலில் இப்படிச் சய கறமம்: வரக்கீற இரண்டு பேரை அடிய மணி நேரம்மூன்று அரிமக் கிடைத்தது. அவர்களுடைய பேரைக் கேட்கும் சன் நான் ரூபாசி எடுக்கவில்லை. ஒருவர் ஐயார். மற்றவர்....?

மஹா இன்னமும் சேசாகத் துயிற் கொண்டுநத்தது. மயமை மைகள் கொஞ்சம் அதிகமாகக் கவத்தன. என் மனதைப் போல.

வெய்கீதம்

வெயன் பிரவுன்
(ந்றிவிடம் 1944 - 2009)

இளைஞர் அனைவரும் கவாய்க்காண வேண்டும்,
ஆனாலும், முப்பத்து முன்று வயதில்,
நீ கற்றிருக்க வேண்டிய காலரில்லையா?

நீ இழக்கக்கடியது இழக்காட்டும்.
அவர்கள் உன்னிடமிருந்து எடுக்க இயலாதது
இழப்பின் வேதனை, நீலத்திருக்கும் வேதனை முத்து -

இந்தகைய காலந்தவறாத மனம் மை வின்றி,
இறுதியாக நீ வாழக் கற்கும் வரை
அது உனது.

அப்போது அவர்கள் அதையும் எடுத்துக் கொள்வார்கள்.

தாயகப் பற்றுக்கு சிந்தனை

தாயகம் எய்துவதன் மூலம் ஒரு பெண் தனது பெண்ணையாக நிரூபிப்பதுடன் மட்டுமன்றிப் பெண்ணாகத் தன்னை முடிவு செய்திருந்திருக்கின்றாள் என்று சொல்லப்படாவிடும் அக்கொரு முயற்சியாக அவள் ஒரு ஆணின் ஆண்மையை நிரூபிப்பதன் மூலமாக ஒரு ஆண் தன்னை முழுமைப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவே திருமணங்கள் செய்தவற்றிலும் சமையலமைப்பிலும் பால்பிடிப்பதில் திணைமத்தளங்களிலும் சூயலும் பல விடங்களிலும் பெற்றோர் உறவினராலும் பெரிபொருள் பரிகாரங்களாலும் எல்லாச் சார்பாகவும் தரக்கூடியவர்களாகவும் தலையிடக்கூடிய மனமக்களாகவும் பல வேறு பேரங்களினதும் பெரும்கல் வாங்கிக் களிப்பதும் வாதப் பிரதிவாதங்களினதும் நடுவே நிச்சயிக்கப்படுகின்றன.

திருமணம் அதன் விதிக் கர்ப்பட்ட இயல்பான வம்சவிருத்தியை மீட்டும்போது ஆண் முடிவை எல்லாவற்றைத் தெய்வங்களையும் சரிவர்ப்பதும் உருவானதன்மேல் தாயகம் எய்தாத பெண் தன் தன்மையை மூலியவளாகிவருவதற்கு நன்றிக்கும் முகமாகக் தன்னைத் தானே பல்வேறு சிந்தனைகளில் தணிந்துகொண்டிருக்கிறாள்.

அல்லாறு தான் ஒருவனுடைய முயற்சியை மனைவி வேண்டி, தெய்வங்களை எல்லாம் வேண்டி வழிபடாத கோயில் கனிவெல்லாம் வழிபட்டுச் சுற்றாத மரங்களை எல்லாம் சுற்றி மூலமுதலான கோணிகள் சூயல்கள் மூலிகள் ஆறுகள் கிள்கள் எல்லாவற்றிலும் முடிசூதி ஏறாத பாலம், வெல்லாம் ஏறிக் காலமளிற் சுற்றாப்படிபும் தோனிலே காலமும் தலைமீலே கும்பமும் சுற்றி காலப்பாறைகள் வழிமேல் காலம் உறுண்டு நகர்த்தும் சன்னித நோன்புகள் பல திருந்தும் தாயகம் விட்டவில்லை.

திரண்டதனது மனைவி பல விதமாக சோதிடர்களின் மூல ஆலோசனை பெறும் தன் பெரிள் எழுத்துக்களையும் அழகியவர்களின் முடிந்த கற்களையும் ஆடைகளின் தோல்களையும் பரிந்துரைக்கக்கூடிய பலமுறை மாற்றிமாற்றும் மந்தன் சிவப்பு நலம் காள் வெள்ளை உடம்பு பல்வேறு நீயங்களுள் தங்களைப் பழக்கிக் கொண்ட மாந்திரிகர்களது ஆலோசனைகளையும்

கேட்டு அவற்றுக்கனைய மக்களினம் வழத்திலும் ஐடுப்பினும் வேறுபட்ட நீளமும் தடிப்பும் நிறமுமுடைய கயிறுகளையும் தங்கக் வேள்வி சித்தமான சிம்பு அலுமினியம் பிளாஸ்திக் தாயத்துக்களையும் அணிந்தும் தாடி வைத்த வைத்தவது தலை முடிமை வளர்த்த சன்னித முற்றாக அவற்றுக்கனைய மழித்த மழிக்காத முறால் அணிந்த அணியாத திருமணம் ஆண் ஆகாத எயிகள் மோசிகள் சித்தமும் பன்னாசிகள் அழகியவன் அனைவரும் ஆசிகளை அழகியவையாக கை கால் வழிப்பெற்றும் அவர்களது அழகுதங்களைக் கண்டு விபத்தும் பெரு சாதாரணமாக தெரியும் தாயகம் எனும் அழகும் நகரவில்லை.

மூன்றாவது மனைவி ஆபரணங்கள் சித்த மருத்துவம் அணவி வேறுபெய்தி அலோபதி நோய்கள் அன்றையவர் அறனை மருத்துவம் வரை அனைத்து மருத்துவ முறைகளையும் பரி சித்தமும் பல்வேறு வடிவங்களிலான மாத்திரைகளை அணந்தும் உடைமாதலும் பல்வேறு நிறங்களிலான கண்ணாடிகளைக் குடிக்கியும் குழைக்காமலும் பல்வேறு மனங்களைபுணைய வேறுபெய்தி குழைத்தும் கலந்தும் விழுகியும் மோந்தும் மூலிகளில் அடைத்த பெரு தெரிந்த தெரிமாத நிறங்களையும் சிறிய பெரிய சன்னித வழியாக உட்கொண்டும் சுற்றிவன் முதலாகப் பல்வேறு பெரும்களையும் தன்னைக் காப்படுத்தியும் தன் உடலைப் பல்வேறு நியுணர்ச்சிகளும் பரிமேய்களும் உடமாகியும் தாயகம் வழி விளைவு நிகழவில்லை.

தாயகவது மனைவி மூல வழிய வாறெல்லாம் அவற்றுக்கனைய தனது பெண்ணையாக நிரூபித்த தன்னை முடிவு செய்திருந்தி அதினும் முக்கியமாக ஒரு ஆணின் ஆண்மையையும் நியுவினாள்.

நயம் விருத்தும் வினை களையே நயம் பெற விழையும் வரை நியுவி வேண்டியது எல்லாநியு நியுவிப்படுமாயின் நியுவிப்பட்ட விடமும் உண்ணாநியு பொய்யோ என்பது முயற்சியான தல்லவே!

சுருதி

விட்டன. ஆய்வில் நான் அண்டிய ஒரு பத்தி மனித நடமாட்டத்துக்கு ஏற்றதாக இருந்தாலும் பல காரணமாக அதை அந்த ஆ.வி.போ.சி. கண்டு பிடிக்கும் வரை, அது பாவனை யற்றிருக்கலாம்.

சரங்கத்தினால் வெறுமுற்றி ஒலியில் நான் காட்டி நடத்திடுக்கும் என்று நீங்கள் அளித்திருப்பீர்கள். சுரங்க வாசலில் இரையும் வெறுகுவரும் காவலுக்கு நின்றனர். மத்திய ஆய்வில் நாட்டுத் தலைமைக் குழு ஏன் தென்கிழக்கு ஆய்வில் நாட்டு எல்லை மாழிவெய்வியில் காத்தவை நடத்த வேண்டும் என்று என்னைக் கேட்காதீர்கள். ஆய்விடுவையு தயிழர் போல தரக்க ரீதியாகச் சொற்புக்கிரைகள் அல்ல என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அதைவிட ஆய்வில் அறிவியல் மாறுக்கலையத் தலைவர்கள் தாங்கள் னைதயும் ஏன் செய்யிறோம் என்று எவ்வளவு நூர் விளக்காமலிக்கக் கூடாது. உங்களுக்கல்ல.

கண்ணாளைப் போலப் புதிதாக உறுப்புரிமை பதியப் பெறாதவர்களுக்கும் மானிகள் விளக்கப்படுகின்றன. காலைக்கு பேர் வந்திருந்தனர். யாரும் யாரையும் அறிமுகப் படுத்திக் கொள்ளாமல் தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்பார்கள். கண்ணைக் கொஞ்சம் ஒதுக்கி நின்றனர்.

அவர் அருள் உன்னதமாகப் பின் கண்ணைக் காட்டிப் பார்த்து பார்த்து பார்த்து ஆய். அனுப்பிட்டு என்ற பேர்களைக் கொண்ட இருவர் இருந்தனர். அவர்கள் கீழ் வந்தும் மாணவர்கள் என்பதால் கண்ணைக்கு அவர்களைத் தெரியாது அதுவால் அங்குக்குக் கண்ணைத் தெரியும். தயங்கித் தயங்கிக் கண்ணைக் போய்த் தங்களை அறிந்துகொள்ளும் போது அவர்கள் எந்தவிடம் வந்திருக்கிறார்கள். கண்ணைக் கருத்துக்கொண்டு போய் மீண்டும் கதை அவர்களுக்குத் தெரியும். எனவே, உட்கள் அத்கார மையமான தயிழர் தாயகம் பற்றி ஆற்றல்தான் விபித்தார்கள். அவர்கள் விசாரித்ததை விடத் தீவிரமான ஒரு விசாரணைக்குத் தான் உட்பட இருப்பதைக் கண்ணைக் கீழ்ப்பார்க்குத்களில்லை.

குறிப்பிட்ட நேரத்திற்கும் பின்னரே மீண்டும் தொடங்கியது. வரவேற்புக்காரரின் கட்டத்திற்கு வந்தவர்கள், வர இருப்பவர்கள், வர இயலாது போனவர்கள் எல்லாருடைய

பேர்களும் கொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. கதைக் குறும்பட்டு முடிய ஒரு நாழிசை (24 மணித் தூர்கள் என்பது) அளவில் எடுத்தது. நீயும் கண்ணையுரை ஆற்றிய போது பாவல் சிங்கம் (இயக்கத்துக்குள் போது), கண்ணெல்லம் விடாமல், எல்லாரும் சிங்கம் என்றுதான் விளக்கப்படுவது போலும் ஒரு நாழிசைக்கு மேற் போயிவர், அவர் கொள்ளைத் தொகுத்துப் பேசிய சிங்கம் இரண்டு நாழிசை நேரமாவது பேசியிருப்பார். கண்ணைக்கு ஆய்விடுவையு தயிழர் வந்தது. தயிழிங் நேரத் தலையமை, சொற் சிக்கலும் போன்ற அனைத்தையும் நினைத்த போது தயிழர்கள் உலகம் அழகுறையில் என்ன விடப்பட்டு என்று கோரித்தான். கட்டுப்பாடான பேரமலில் சிங்கங்களின் நிலையே இருப்பதால் மற்ற இயக்கங்கள்? வெளக்கவே படாமலிருந்தது.

கொள்கை விளக்கம் முடிந்ததும் இயக்கம் பொறுப்புக்களை வழங்கும் வகையில் தொடங்கியது. ஒவ்வொரு இரண்டு குறும்பும் அங்கு அங்கு பொறுப்புக்களை வழங்குகின்றது முதல் அவர்கள் ஒரு சிய விளக்கக் கூட்டத்திற்குப் போக வேண்டி இருந்தது. கண்ணைக்குப் பல விளக்கங்கள் என்றால் என்னவென்று விளக்கவில்லை. கண்ணைவைய தலைமைக் கண்ட ஆய் அனுபவம் கற்றில் "அந்தமன்றியில்லை. உட்குறும்பு சபாசரிதைவையச் சொல்ல வேண்டும் அவ்வளவு தான்" என்று துருகுத்தான். ஆய் சவ்வளவு உலகம் தெரியாதவன் என்று கண்ணைவைய சபாசரிமைத் தொடங்கிய போது தான் கண்ணைக்கு விளக்கியது.

கண்ணைத் தான் தயிழர் தாயகம் சென்று மீண்ட கதைமார் சொல்லி முடிந்த, சிலர் அங்கம் கொல்லம், சமயிய நிகழ்ச்சிகளும் சந்தித்தவர்களின் பேர்களும் பட்டியலிடப்பட்டன. அவன் ஒரு அவற்றைக் குறிப்பிடவில்லை என்று திருங்கு திருப்பம் கேள்விகள் கேட்கப்பட்டன. பேராசிரியர் ஒரு முடிக்கொண்ட பற்றி அவன் விவரமாகப் பேச விருப்பிய போலும், அவரைப் பற்றி அங்கம் விசாரிக்கப்படவில்லை. ஆனால் அங்கம் கண்ணைக் கண்ணைத் தெரியுமா என்று கேட்ட போது அவன் கொஞ்சம் தடுமாறினான். குறும்பும் அளவில் அங்கம் என்ற குறும்புக்கண்ணி பற்றிக் கேட்ட போது போலன்றிக் கேள்வியின் கொள் கொஞ்சம் வித்தியாயமாக இருந்தது. மறுகுறும்பு கோலத்தவாசி அங்கம் அங்கம் அங்கம் அங்கம் என்று தெரியுமா என்று கேட்கப்பட்ட போது

விளக்கப்படுகிறது

கண்ணாறுக்கு வான் பதில் சொல்லுவதென்றே தெரியவில்லை. ஏனென்றால் அழகுக்கு அந்தக் கவலை இப்போது தான் தெரியும். கண்ணன் திட்டமிட்டு ஆற்றில் விழந்து அங்கியின் அனுதாபத்தைப் பெற முயன்றான் என்றும் கோதை நாயகி அம்மையார் கண்ணனிடம் கவலை மாலையாகத் தன்னுடைய பக்கள் துடிர் அல்லாத எண்ணாற் மனமுக்கும் வாழ்ப்பின்னை என்று தெரிவித்ததாகவும் அந்நாளேயே கண்ணன் பெரியார் பெருமழைக்கோவின் உதவியால் இங்கிலாந்துக்கு விரைந்தான் என்றும் துடி உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்ன போது கண்ணனுக்கு அபமானத்தால் உடல் கனிக் குறுகி விட்டது. நீகழ்வுகளின் வரிசைக் கிரமத்தைமே தவிர்த்துக்கிச் சொல்லுகற இவர்களிடம் கவலை எப்படி விளக்குவது என்று தற்போதிக் கொண்படுத்த போது, பெருந் தவால் சிங்கம், கேள்வி எழுப்பிய துடி உறுப்பினரிடம் "பன்னாடை பிங்கல் அவர்களே" (அவருடைய இயற் பேர் பேணாட்டு. அயற் என்னாரிடமும் - கின்டலாகவும் துதர்க்கமாகவும் பேசுவதால் மற்றவர்கள் அவருடைய பெண் முதலில் பணாட்டு என்றும் பின்பு பன்னாடை என்றும் மாற்றிப் பன்னாடை எவ்வித அவநுடைய பேராக இயக்கத்தான் நிலைபெற்று விட்டது) "இந்தக் கேள்வி தவறானது" என்று அவரை அடக்கினார். பன்னாடையார் "இல்லை... இந்த நிலை யருகையிடார் வாக்குக் தெரியாத இருக்கியர்கள் எதுவும் இருக்கலாம்..." என்று இடித்தார். அப்போது கோவிலுள்ள சிங்கம் (முன்பே) நடுவிலிருந்து எப்பவர் துறுக்கட்டு "இயக்கத்திற்குள் இருக்கியம் எதுவும் இயக்கியலாயு" என்று அழகுக்குக் கூறினார். பேதுந் தவால் சிங்கக் கண்ணனிடம் "சுயவிமர்சனத்தின் நோக்கம் உன்னுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிவதல்ல. உன்னுடைய செயல்கள் எவ்வாற் அங்கிலைத் துரோகமாக அமைந்திருந்தால் அதற்கான விளக்கத்தை உயிரிழந்து பெறுகது தான்" என்று விளக்கினார். அதன் பின்பு கண்ணனிடம் ஒரு குறுந்தொகை கொடுத்து "இதில் உன்னுடைய இயக்கப் பணி என்னவென்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கணியில் இரு ஏழை ஒரு முறை மட்டுமே படிக்க முடியும். அதன் பின்பு குறுந்தொகை வைக்கப்பட்டுள்ள நக்க நிரல் அந்தக் கோப்பை அரித்துச் சீதைத்து விடும். இரண்டாவது முறையாகவும் குறுந்தொகை ஒரு கணியில் இட்டால் நக்க நிரல் (அதாவது வரலாற்) கணியில் தொற்றிக் கோப்புகளை அழிக்கத் தொடங்கி விடும்" என்று பேதுந் தவால்

கவைக் கொம்புகள்

மணல்தொல்லை வாழும் ஒரு அழகுக்கிளர் மரங்களின் கவைக் கொம்புகளை வாங்குகளின் கால்களாகப் பயன்படுத்துவர். இரண்டாமக் கிளைத்த ஒரு சோடி "கவைக் கொம்புகள்" நான்கு கால்களாக நிற்கும். ஒரு வாய்க்கிச் சால் ஒன்று முறிந்ததால் ஒரு கவைக் கொம்பை வெட்டி வருமாறு ஒருவர் தன் கவலை அனுப்பினார். பக்கல் வெறுங்கையுடன் மீண்டான். தகப்பன் மகளை ஏசினார். மகன் "நாடுவெள்ள செயவது? நிறைய கவைக் கொம்புகள் இருந்தால், ஆனால் எல்லாமே கிட்டுந்து மேல் நொக்கிக் கிளைக்கின்றன" என்றான்.

(ஷியா ஓட்டி)

விரலைத் தா

வரியவன் ஒருவன் சித்தளாவி அற்புதங்கள் செய்யும் தன் கவலை நகல்களைக் கச்சித்தான். தன்னுடைய வறுமையைப் பற்றி முறைப்பட்டவனுக்கு இரவிலை சித்தன் ஒரு பெருமகன்மல்த் கொட்டல் அது தங்கக் கட்டிமாரிபாது. வரியவன் திருப்தியடைய வில்லை. சித்தன் ஒரு சிங்கத்தின் சிலையைத் தொடலான். அது பொன்சாலைதாவிபாது. வரியவன் திருப்தியடை யவில்கலை. சித்தன் அவனிடம் என்ன வேண்டும் என்று கேட்டான். வரியவன் உன்னுடைய கிவலைத் தா என்றான்.

(ஷியா ஓட்டி)

கணவாய்

கணவாய்க்கத் தான்கு சோடிக்க கால்கள் உன்னால். கணவாயின் அம், கண்களால், தன் அலகிற்குள் இடித்துக் கொள்ளும். மேல்தகப் பாதுகாப்புக்காக ஏழியியல் பண்டமும் அது கைத்தாண்ட ஒண்ணு வெளிப்பெற்றி அந்த இருஞள் தன்னை மறைத்துக் கொள்ளும். மீள்பிழப் படகைக் கண்ட போதும் அது அப்படியே செய்ந்து, அந்த கைத் திட்டைக் கலை மீளவைத் துடன் மென் வளை விசிக் கணவாயைப் பிடித்துக் கொண்ான்.

(தான் ராய்)

சிறுகதைகள் பற்றிய

வினா கருத்து

நான் ஒரு ஜென்மியாவதி அல்ல, ஒரு வாசகன் என்றவகையில் என்னுடைய பிப்பிராயங்கள் இப்போது நான்கு சிறுகதைகள் உள்ளன. ஒரு மொழிப்பெயர்ப்புச் சிறுவரையுடைய ஐந்து ரோஸி என்ப இக்கதைமை ஒரேயொரு தடவை மட்டும் வாரிந்த போது மனமெங்கு உள்ளாய்க்கொடி தாயக நிலைவு ஒருவரை மவ்வாறு பற்றிக்கிறது என்பதைக் கண்டேன்.

மனிதன் தன் உயத்தை அன்புமயமாகப் கொண்டு வளர தன்னை இப்புவியில் பிசுச் சேற்த முறையில் இருந்தி வைக்கும் ஏற்பாட்டினால் இடைவிடாது சூழப்படுகிறது இருப்பான். தனது இயற்கை மரணம் வரை சிறப்பாக வாழ்வதற்கு ஏற்பாடு, உறுதுணையாக, அநாதை, தன்னை அரவணக்கிக்கும், கொண்டும், இறுதிவரை தான் வழிபடும்படி பிச்சிவைக்கின்றவரால் தன்னுடைய உடலே இருந்து அவற்றுடன் போராடும் உறுதுணை அவன் ஒரு கணமேதும் மறக்கவே கூடியவனே தாயகத்தை, எத்தனையோ இடர் நிலைகளும் தனது மெனதையங்கள் எல்லாவுள்ளும் விட்டுக்கொடுத்து, சன்மான் விரிப்பாடும் தனக்காக வளர்ப்பையும் அன்பளிக்கும் தனது அன்னமைய ஒருவர் தனது முதலாவது உறுதுணையாக உயர்த்தும் பொன்சீரார். இதன்மூலம் தனது குடும்பம், உயிர்ப்புட்புடன், உற்றுர், மனித தண்பர்கள், பிறந்து வளர்த்த ஊர், தாயகம், தாய் மொழி, முதல் முதலில் தனக்கு உள் பட்ட அனுபவங்கள், முதல் முதலில் அறிமுகம் செய்துவிட்ட மனிதர்களை ஒருவர் மறக்கவி இயலாது. பின்னர் உள்ளத்தில் வளர்ச்சிபெற்று நிலைவுகளை முதல் முதலில் தந்தவர்கள் என்ற இக்க வகையினரே ஒருவரின் இருப்பை இந்த புவியில் உறுதி செய்தவர்களாவர். இவற்றை ஒருவர் எக்காள்படும் மறப்பதில்லை. உலகின் எந்த மூலக்கூறு சென்று வாழ தீர்ப்புநிச்சிவிட்ட நிலையிலும் மறப்பதில்லை. இக்கவைய உறுதுணை விட்டுப் பிரிந்து விட்டேயே என்று ஏங்காத உள்ளம் இல்லை. நிர்யந்தம் காணாமல் இவற்றைத் தற்காலிகமாக விட்டுப் பிரிந்தவர்களுக்கும் மீண்டும் அந்தச் சூழலின் தம்மைத் திரும்பவும் கொள்வதற்காக ஏங்காது விடுவதில்லை. ஆற்றல், இயலமை, ஜிணம் என்பன குறைந்து போயும் நிலைமீதுள்ளவர்களும், பிறந்து வளர்ந்த குழல் மனதில் மாற்றங்கள் செய்வதற்கு

இலட்சியம் கொண்டு இருந்தவர்களும் இதற்காகப் நிலைவுகளால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இந்த வகையிலேதான் இந்த மொழிப்பெயர்ப்புக் கதையில் வந்த சிறு ரோஸியின் மனமெங்குள்ளவன் பார்க்க முடியும்.

இன்று புலம் பெயர்ந்து உலக நாடுகளில் இருக்கும் தமிழர்களாவிரும், சிங்களவராவிரும் அங்கலம் ரோஸியின் உணர்வுமூலமாகவே என்னால் பார்க்க முடிகிறது. "மாமான் வாய்கு" என்ற சிறுவரையும் "சண்டுகம்" என்ற நடைச்சித்திரமும் அடிப்படையிலான மருத்துவனை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. "சண்டுகம்" பிரபலமான மருக அணயின் தொடர்ச்சியாக சாதிகளாக பிரிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் கூட்டக் கிளப்பை "தொண்டியம்" செய்த வாழ்வை எடுத்துக் காட்டிவந்த கட்டாடிமார்கள் தலைமுறை ஒருவைய சாதிகளிலும் மாற்றம் வேறுபட்டு நிற்பதையும் உயர் சாதியினரின் திறமணங்களை மூலம் செய்வதை எடுத்து விளக்கிறது.

வே. தர்மலிங்கம்

காலத்தில் மாற்றம் சாதி அமைப்புகளில் மேல்பேய்க்கிளை மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகிறது. ஒரே ஒரு முறைக்கு எதிரான போராட்டங்கள் சில இடங்களில், சில சமயங்களில் மத்தியில் மூலமும் பெற்று அரவணக்கம் கொள்ள விழிப்புணர்ச்சிகள் மூலமாக ஏற்படும் திருந்த 1956ஆம் ஆண்டின் பின்னணியில், மன அமைதிக்கு நடைமுறையில் தடுக்கப் பட்டிருக்க காலத்தை நினைவுபடுத்தும் உள்ளது. மூலமொரு தோற்றத்தை தந்த அரவணக்கமில் ஒன்று தாயகத்துடன் எதிர்கொண்ட ஒரு கட்டாயர் தனது மகன் மன்.என்.சி. வரைக்கும் மன அமைதிக்கு அனுப்பிவந்து மருமார் இந்தியாவுக்கு அனுப்பி ஒரு பட்டதாரியாய் ஆகிவிட்டுறார். முதலாவது பெரியதை அரவணக்கமாக பிடித்து ஒரு ஆசிரியர் கொண்டும் பெறப்பட்ட தாயகத்தை

'அழனி வெளிப்பட்டு ஆயத்தங்கள் துரையின் பங்களாவும் மூல் பிபிவெளிக்கும் வரை அந்த மானவர்களுடன் வாசகர்களும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய செல்லப்படுகின்றார்கள்.

விடயம் பிழைத்து விட்டது என்று முடிவு வெளிவந்த போதும் பெரிதாக ஏதோ நடந்துவிட்டதா என்று முடிவு வெளிவந்த போதும் பெரிதாக ஏதோ நடந்துவிட்டதா என்று வாசகர் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளாகவில்லை - கதை நகர்கிறது.

மீண்டும் ரூபா 2500/- பற்றிய நம்பிக்கையும் தரப்படுகிறது. இப்போதும் கதை ஒரு பேரதிர்ச்சியை எதிர்வுகூறுமாய் போல அழிந்துவிடாமல் காப்பில்லை. ஏனென்றதன் அளவு ரூபா 2500/-க்கு மேல் போவதற்குமில்லை என்பதை மூலம் காப்பிடுகிறது.

"சங்கர் வரவேயில்லை" என்பதுமே, அட கதை முடிந்து விட்டது என்பது போன்ற ஒரு உணர்வு

"மாமல் கற்பனை" என்று ஒரு சம்பிரதாயத்திற்காகவேயும் போடாமல் கதையை முடித்து விட்டார்களே!

ஒரு நம்பாசையில் மறு பக்கம் திருப்பிப் பார்க்கையில் - சில விஷயம் தான்.

ஒரு சம்பவக் கோவை மனப் பதிவுகளை ஏற்படுத்திய ஒரு பிற கதைவகை முழுமை பெற்று நிற்கிறது. பதினவயதளரை பெரியோர் எவ்வாறு நடத்துவது வேண்டும்? பதினாறு வயதில் தாயின் தலைவரைத் தீர்மானிக்க இருப்பவர்களைப், பெற்றோரையிடும், பெரியவர்களை பிறர் முன்கிலையில் பரிகசித்தும் அவமதித்தும் நடத்தலாமா? விமர்சனங்களுக்கு எழுவதற்கும் உள்ளர்த்தோரின் நடைமுறைகள் கண்டிக்கத் தக்கவை.

"ஜெயா" - சிவ்வண்ணி துரை இனக் கல்வரம் - ஆகிரியிப்பு போக்குக்களோ தற்காப்பு போக்குக்களோ கருத்தில் கொள்ளப்பட்டது. கல்வரத்தில் சிறுபிழை தரப்பினரும் சமூகநெய் பரிசுவாகக் கருதுபடுகின்றனர்.

கிளிநொச்சியின் தமிழ் முறையை இரண்டு வகுப்புகளாக ஜெயாவின் உள்ளத்தைச் சுரண்டினார். முரண்பாடு ஏழியிழை விடயம் முற்றுப் பெறுவது. சிவ்வர் ஒரு "ஜா" அளவுக்குக், தொழில் கொடுத்துப் பராமர்க்கிறார். அன்பு,

பாசம் சொர்க்கிறது. அவரும் பொருளாதார முரண்பாடுகள் தேய்வுவில்லை. கல்வரக்காரர்கள் வறுமையே ஜெயா பாதுகாப்பான இடத்தில், அனுப்பப்பட்டு விட்டால், நாடெங்கும் கல்வரம் நடந்து ஒய்ந்து விட்டது. ஜெயாவின் பாதுகாப்பை அழித்து அழிப்பி வைக்கப்பட்டான். அன்பு, பாசம், மனிதநேயம் இன்னமும் சரிசெய்ய முடியாது போல் மனிதனை மனிதன் அடித்துக் கொள்ளும் கொடுமை எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. மேலதிகமாக எதுவும் இல்லாதது ஏனென்றும்.

அன்பு, பாசம், கருவணம், இரக்கம் பற்றி மில்லை மதங்கள் தாரமாய் போதும் இல்லாமல். அதற்கதிகமாய்க் காலையில் முடிந்து ஒன்றுமில்லை. தீய அறிவு சிறு வழிகாட்டல் வழிகள் எவ்வாறு இல்லை. "காலம் இப்பதினில்..." என்ற சொற்களுக்குப் பதிலாக "கரண்டலின் வேலை அதிகரணம் அழிக்கக்" என்று விளக்க முன்வந்திருக்கலாம். அடிப்படைகள் மறைமுகமாகவேயும் எட்டிக் காட்டப்படவில்லை. இறுதியில் "வரலாற்றுக் காவம்" என்ற வெறுப்பு சொற்கள் மட்டும் தரப்பட்டு முடிந்தவரை காலம் இன்னம் காட்டும் மனிதருக்கும் முயற்சி நடைபெற்றுள்ளது. நோயாளியுடன் சேர்ந்து தானும் அழிந்து கொண்டால் ஒரு டாட்டியில் நினைவு கருக்கலது முன்கொண்டு செல்லுமா? "அடம்பள் கொடி" என்றும் "பூனைக்கு மணி" என்றும் பழுவெழுகள் காரிய பரட்சிகர மக்களைத் தன்னம்பிக்கை நிறுவும் வைத்தும், அவர்களை மலிவின் போல் ஒருவருக்கு வைத்தும் ஒலி?

(தாயகம் - 77 - வரலாறு மார்ச் 2010) கிருகலைகள் விமர்சனம் பற்றியது

ஒற்றைக் கண் வலைகள்

"வலை எவ்வளவு பெரிதானாலும் ஒவ்வொரு பறவையும் ஒரு கண்ணிலே தான் சிக்கும்" என்று ஒரு பழமொழியுண்டு.

அப் பழமொழியால் மிகவும் கவரப்பட்ட ஒருவன் பல நூள் நூல்களை எடுத்து ஒவ்வொரு துண்டையும் தனித் தனித் கண்களாக அமைத்தான்.

அவ்வளவு 11 வலைகளால் ஒரு பறவையையும் பிடிக்க முடியவில்லை.

(ஷென் றியான்)

அசாதாரண அரசு

சிங்கள மூலம்
 : கமல் பெரேரா
 : திக்குவல்லை கமால்
 கவிஞர்கள்

வியர்வையில் குளித்தபடி ஐயோசனவும் சீரிலேனவும் கூட்ட மண்டபத்துக்கு வந்து சென்றனர். கூலிக்கள் அபிஷேக வாய் சீட்டுவிற்கும் சிறுவன் ஸ்திரீயைக் காட்டியிருப்பினும், இன்னும் இரண்டொரு மணிநேரம் நீச்சயமாக அவர்கள் மாண்புமன்றத்திருப்பார்கள். கூப்பிலில் நின்று பாதுகாப்பு உத்தியோகத்தர் முதலில் அவர்கள் மீது கடும் பார்வைகள் விட்டனர். 'உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு இது பொருத்தமான இடமில்லை' என்று அவ்வளவு பார்வையாளர்களைப் பதிலாக்கிவிட்டது. மென்மலர் (லே) தபால் மூலம் அனுப்பிவிடப்பட்ட கடிதம் ஐயசேனாவின் சேலிய உடையதென்றிருந்து வெளிப்பட்ட போதுதான் அவ்வளவு முடிவில் சற்றே ஒளிபெயர்ந்தது.

மண்டப முன்பக்கமாக நின்று நெருங்கிய இளம்பெண் அங்களைக் கூட்டம் நடை பெறும் இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். திடீரென்று அங்கு அவர்கள் நிரலெய்தும்போது ஒரு கணம் சைப்பிளியூந்து அனைவரது கவனமும் அவர்கள் மீது குவிந்தது. முன்னம்பன்றியின் சொந்தத்தின் மூலம் அடிக்கடிகள் போல் ஐயசேனாவும் சீரிலேனாவும் மற்றுமற்றும் பார்க்கலாயினர். உடல் விழும்பலையாக கூடிய அளவுக்கு அழிதளிர்த்தும் போல் போய்ப் கூடத்தில் கொடியமான இருக்கைகளில் அவர்கள் உடையதாகவே அமர்ந்து கொண்டனர். மிக மெல்லியமான சொதுக்க கார்டன்

போன்ற ஆசன வரிசையில், பூசியிருக்கிய அமர்ந்த தட்டில் இரு கைகளையும் வைத்த பார்வையாளர் மத்தி அமர்ந்துவந்ததில் ஆழ்ந்து போல் மீண்டும் அவையியடைந்தது.

அந்த வேளையில் மலைய விளித்தல் பேசிக் கொண்டிருந்த பெண் மணியில் வாய்க்கிழந்து மலையிறந்த வெள்ளைபோல் ஆய்விடம் ப்ரவாகத்தது. உடையே ஒட்டிய காந்தியை பார் காவல் கைக் கோட அங்கியர் அணிந்திருந்த அம் பெண்மணியின் குறுகத் தரித்த கோமலம். அக்கன்ற முயல் முதலிய கலை லட்சணங்களும் ஆண் பாத்திரமேற்று நடக்கும் போன்றவைப் போன்றே காணப்பட்டது. மத்திரமொன்றைப் பார்த்தபடி அவள் முன்னவைத் பேச்சில் (farmers, water, cultivation போன்ற சொற்கள் உச்சரிக்கப் பறும் போது, தூய்மையும் சீரிலேனாவும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து... கடந்த காலங்களில் மெல்கம் நெய் அவ்வம் போது தபாத்திய கலத்தலையுடல் களில் போது, இவ்வாறான சொற்கள் உச்சரிக்கப் பட்டதல்லவா என்று கேட்பது போலிருந்தது.

அந்தக்கால அளவியான கோழை முடைய ஒருவர் மேடையில் போன்றினார். கீழே பார்த்தபடி மெல்ல அடிவைத்த வந்த அவர், தேசிய உடையமை ஒத்த வேண்ணிற் மான மலையக் கை

சென்றும் வாரமும் அணிந்துநூந்தார். கழித்துவரை வளர்ந்திருந்த அடர்த்தியான தலையூட்டியும் ஜிணகையாயும் ஆரோக்ஷியத்தையும் வெளிப்படுத்தும் நேரத்தியான உடலினாரும் ஓரேயடியாக சீரிலேனன்றி அளிர் வாழ்ந்த பழைய நாடாங்காரரான தவத வாத்தியானரிலினையூட்டியது. ஜயசேனவின் கண்களும் காமேடையில் தோன்றிய அழர்வ மனிதனின் இவற்றத்திலேயே லயித்திருந்தது.

“நண்பர்களே!... உங்களுக்குத் தெரியும்... பலநூற்றாண்டுகளாக நாங்கள் வெளி நாட்டவர்களுக்கு அடிபணிந்து வாழ்ந்து வந்தோம்...” பேச்சாளர் தனது விடயத்தை ஆரம்பித்து முன்வைத்த தொன் ஜயசேன, சீரிலேன இருவரது உள்ளங்கடையும் தொட்டுவிடது. “நண்பர்களே! அவர்கள் எங்களது வாழ்வு ஆழ்மீறியது எடுத்துச் சென்றது எங்கையது தேசிய வளங்களை மட்டுமல்ல; எங்களுக்கு உரிமையாகவிருந்த உலக பெறுமானங்களைப் பறித்துக் கொண்டார்கள். எங்கள் உலகமும், பாரம்பரியம் அழைக்கப்படும் நாசமாக்கினார்கள்... நண்பர்களே! வெள்ளை ஏமாற்றிய பவாதிகள் பரமபிரி கொன்று விடுதேசிய மனோநாசங்களைத் தவிர, இன்று எங்களின் என்னதான் எஞ்சிக்கி க்கியது? இன்று அழிப்பு வெள்ளையர்கள் சிந்திரேந்து மாறிமார் எங்களது நாட்டை ஆட்சி செய்கிறார்கள். வெளி நாட்டவர்களின் நிர்வாக முறை, சட்டதிட்டங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் தவிர எங்களுடைய மதென்று சொல்ல ஏதாவது எஞ்சிருக்கிறதா? எல்லா எதிர்க்காலம் வந்துவிடாதுக்கு வாய்ப்பில்லா புதிதாக கைத்தாள் நாம் உருவாக்கி வைத்துள்ளோம்! நண்பர்களே! இனிமையான நாங்கள் விழிப்படைவ வேண்டும், எங்களது வேல்களைத் தேடிச் செல்லும் பயணத்தை நாம் ஆரம்பிக்க வேண்டும்... அழர்வகால் நாம் ஒன்றுசேர வேண்டும்... விவாதிப்போம்... முன்பேயுமோம்... அனைவரதும் வெற்றிக்கு வாழ்க்கையாம்”

அவரது உரை என்னவது அவர்சீரமமாக அமைந்த போன்றும், சபையிலிருந்து அங்கங்கே வரவேற்பும் விட்டவில்லை. பார்த்தவர்களின் அவாச்சிப்தையும் பொருட்படுத்தாது, சீரிலேனாரும் ஜயசேனாரும் தலைமை வகித்த மேல்மம் மேரின் அவதானத்தை பற்றியும் கைத்தட்டத் தொகுக்கே.

இந்த வேலை மீட்டான் சிற்றுண்டிக்கு நிகழ்வைத் தாங்கியபடி, அழிப்பு புவறிகள்

இருவர் இருக்கை வரிவாக்கியமையில் வெளிப்பட்டனர்.

“சீரிலேன ஆண்டா... என்ன நண்பர் பிரச்சினை பற்றி நமது வார்த்தை சொன்னால் நல்லதல்லையா?” குனிக்கு வினாக்கள் போயிருந்த கையை உயர்த்தி அவ்வது மேலின் திரிய ஜாசீன தனது வளிப் பறக்கலாக் காட்டிச் சிரித்தான்.

“அவரப்பாட வேணாம் தம்பி... மேல்கம் மேர் எங்களுக்கு பேசக் சந்தர்ப்பம் தரவையென்று தெனக்கியும்” சிரிலேன தனக்குத் திடெத்த அட்டைத் தட்டிலிருந்து கடலட ஒன்றை எடுத்துக் கவைக்க முனைந்தான்.

அவகத் தெயர்ந்து இன்னும் பலர் சிவ்வளம், தயிழ், ஆல்கல் மோழிகளில் உரையாற்றினர். சிலருக்கு சபையிலிருந்து வந்தவக் கடிமையும் விட்டிய போதும் ஜயசேன சிரிலேன ஜோடுக்கு அவ்வளவாக ஏதாவின்மை, அன்றையது உள்எடுத்து முதலில் தேசப்பற்றோடு பேசியவரே கொள்ளை கொண்டுநுந்துவர் சில நிம்மையப் பேச்சுக்கள் கூட அவர்களுக்கு காரிர், ஆல்கல்வம் போன்று விவாக்கா மோழியாகவே இருந்தது. அவர்கள் சிளிப்பிள்ளை போல் அழர்வது உச்சரித்த ‘தொல்லிப்பாடி அரபாங்கம்’ என்பதே ஜயசேனவினதும் சிரிலேனவினதும் மனதில் எஞ்சியிருந்தது.

“உமைத் முடியாட்டா சொல்ல... நான் எழுந்து நின்று மேல்கிறன். எங்களுக்கு இந்த தோல்வியடைந்த அரபாங்கம் கதை கேட்கையில்... எங்கட தன்னீர்ப் பிரச்சினை பற்றிப் பேசத்தான் நாங்கள் வந்தோம்” அவர்களது இரண்டாவது பிரச்சினை தொடர்பாகக் கறந்தித் தெரிவிக்கும் சந்தர்ப்பம் வெல்ல மேல்சைத் தரவையாரும் வலிக்க ஜயசேன தனது போறுமை இழந்த பார்வைமைய, சிரிலேனவின் முடித்துக்கு பாய்ச்சினான்.

இருவரின் சிரிலேன எழுந்து நின்றுள்ளான்.

“சபையின் அனுமதியோடு... நாங்கள் திருவரும் மொளராயலமயிலிருந்து வந்திருக்கும் விவாதிக்கள், மிலகாலமாக நாங்க கரும் தன்னீர்ப் பிரச்சினைக்கு அழாப்பியுள்ளோம்” சீரிலேன சபையின் பக்கமிருந்தே தனது கருத்தை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கினான். ஆல்கல் தலைமையின் அழர்வது இடம் கொடுக்க என்னை

மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதை

"கவியகவனென்று சிரிவேன அண்ணா...

இன்னக்டி உடல்கள பார்வைபாளரர் மட்டுமே அழைத்திருக்கோம், அடுத்த பத்திரிகைக்கள் கிச்சாபா உட்க கருத்துக்கு இடமளிப்போம்..." மெல்கம் ஸேர், சிரிவேனவனை அமர்ந்து பொன்னுறைய வகையினால் சமீக்கொ செய்தார்.

தனையைப் பித்துக்கு கடருப்பட்ட சிரிவேன சுற்றுவுட்டாரத்தைப் பார்த்துச் சிரித்தார். இரு கைகளாலும் தேசிய உடையைக் கிழியக்கொக இடித்துச் சரிபெய்யும் கொண்டு, மீண்டும் பொருட்க கதிரையிற் அமர்ந்துக் கொண்டான்.

சனம் நடவடிக்கைகள் முடிவுக்கு வரும் வேளையில் முன்பு சொன்ன வசீகரமிக்க இருவரையும் முகங்கள் பிரகாசித்த பொருளின. அவர்கள் வெள்ளைக் கவரும் புத்தகப் பொதுவும் வறல்கி, பத்திரிகைப்பில் கைபெழுத்து வேண்டத் தொடங்கினர். ஐயசேனவுக்கும் சிரிவேனவுக்கும் ன் அறிந்த பத்திரிகை கிட்டியது. புத்தகங்களை பிரயாணப் பொதுள் திண்டித ஐயவேன, மீத நிவாணாக கடிக்க கலரை விரித்துப் பார்த்தார். உள்ளே அடியிரம் ருபாத் தானொன்றிருப்பதை விளக்கக் கொண்ட அதே கணத்தினி, சிரிவேனவுக்கு விரலால் குத்தி, சுற்று வெளித்தடிய பணத்தானை கண்டபால் காட்டினான்.

"கொழுப்புக்கு வந்தால் சின்னதுகளுக்கு ஏதும் கொண்டுபோக முடியாமல் போய்விடுகிறா ன்று பார்த்தல்... துப்பினிடோம்... கைநிறைய க்குடத்திட்டில்லையா?" சிரிவேனவும் நகலு வகையிடுந்த உவரமை மீதந்த மரியாதையோடு பார்த்தான்.

நீகழ்வு முடிவுற்றபோதும் கலைந்து செல்லும் அவசரம் எங்கே தெரியவில்லை. அப்பொழுது இரண்டு ஏன்ரே பொருக் செந்து ஆங்கிலத்தில் கதைத்துக் கதைத்து வாயிட்டு சிரித்து நெற்துவல் போகினார். குளிரக் களஞ்சியம் போன்ற கூட்ட மண்டபத்திலிருந்து எப்போது வெளியே வாய்த்துவிட சிணக்கமுென்று பார்த்துப் பார்த்திருந்த ஐயசேனவும் சிரிவேனவும் தங்களைது பிரயாணப் பைகளைத் தூக்கியபடி, சிவ்வொணியாத மலைக்குக் சென்ற பத்திரிகைப்போல் வெளியே மாய்ந்தனர். விதவிதமான வாய்களங்கள் நிறுத்தப்பட்டிருந்த முற்றவெளியின் அந்தத்தில் சைத்திரித்த அமலைய நிழலுக்குச் சென்று இருவரும் வெற்றினை போடத் தொடங்கினர். இன்னுற்பாள் உடல் அங்கங்களை ஆக்கிரமித் திருந்த குளிர வெளியேற்றும் சேர்த்துத்தான்.

குழந்தைப் பருவம்

குழந்தையின் இதயத்தை
வெடியோடு நொருக்கிய அக் கணத்தே
முன்று சிறிய களவுகள்
இரவியூடாக
ஒரு வீட்டுக்காக அலைகின்றன.

(இப்ரஹிம் நஸீர்லா)

"நீங்கள் இருவரும் அல்லவா
கொண்டகையில் இருந்து வந்தவர்கள்? அங்க
மெல்கம் ஸேர் வர் சோனாவர்" காலையில்
வாய்க்கி நின்று பத்திரிகை உத்தியோகத்தின்
பின்னால், அரைகுறையாகத் தயாரித்த வெற்றினை
வாய்பத் திணிக்கொண்டு இருவரும் சென்றனர்.

"கொழும்புக்கு வந்துவந்தால், எப்படியே
விட்டுப் பக்கம் போய்க் கொஞ்சம் கதைப்பம்...
சரி ஏறுங்கோ ஏறுங்கோ..." காலை ஸ்டாட்
செய்திருந்த மெல்கம் ஸேர், கண்ணாணியி
பணித்து முகத்தை வெளிநீட்டினார்.

"ஐயோ ஸேர் வந்தவுட்கு கண சிபன்
முணுமணிக்கு, கதைக்க வேண்டியத இங்கேயே
கதைத்துக் கொள்ளுது நன் கதை லலா?"
வெற்றினைக் குதப்பனைக் கடைவாயில்
சிவ்வாடுக்கிக் கொண்டு காரின் பன்னுக்கொக
ஒரு விதமாகத் தளலையப் புருத்திக் கொண்டான்
சிரிவேன.

"மை கோட்! முணு மணிக்கு இன்னும்
எவ்வளவோ நேரடியிருக்கு, சரி சரி... கணக்கிண
நான் பன்னுக்கு கொண்டு வந்து விடுறன். அதிக
முறையில்... பத்திரிகைகள் விடு... சரி ஐயன்,
ஆசனத்திலிருந்தபடியே பின்பக்கமாகத் திரும்பி
மையை விட்டுக் கதையைத் திரும்பார்.

"மண் பத்திரிகைகள் நீங்க ரெண்டுமேரும்
வந்து புத்தகத்தைக் கண்டதும் எனக்கு பெரிய
உத்தேசம்". காரைப் பிரதான யாதைக்கு விட்டு
அதன் வேகத்தை அதிகரிப்பதோடு போ அவரது
குறும் சேரிலை வந்தது. "இன்றைய கூட்டம்
நினைத்ததைவிட எவ்வளவோ வெற்றியாய்...
அதுதான் எனக்குச் சந்தோஷம், உங்கட
தண்ணீர் பிரச்சினை எங்கு புறொன்றாயி்

சேர்த்திருக்கிறோம்... அதற்குள்ளே நீங்கள் ஏன்... பயப்பட வேண்டியதில்லை... மீ... இருந்து பாருங்கோ...'

"ஓம்...எங்க கிராமத்தவங்க உங்க மேல பூண நம்பிக்க வெச்சிருக்காங்க. எங்களுக்கு கொள்ளை அங்க கொள்ளை... பெரிசு விஷயங்களென்றும் அவ்வளவு விளங்கலை பாருங்கே... ஆனா வேண்டி முடிவாயினால் சேச்சென்ன அந்த மாதிரி அவர் எங்கவர் வெப்பலில் பெரிசு பதவியில் இருக்கிறவராகும்" வெற்றிலைக் குதம்பலை மறுபக்கக் கடவாய்க்கு மாற்றிய சிறிசென்னை மறவிலிருந்து பயணப் பொதியை மீண்டும் சரி செய்து கொண்டான்.

"ஊரவா... எங்க சித்தகனையாய் மனோரத்தைப் பற்றித்தான் சொல்லிக்கொள்ள? அவர் கொஞ்சம் அங்கே போய்... மனல கொஞ்சம் சரியில்ல. அனுதாபத்தின் பேரில் நாங்க இப்படி சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறோம். இப்பிடி ஆக்களத்தான் 'படித்த பைத்தியம்' எங்கிறது ஊரவா..." வெல்கம் மேலின் மனலப் மேல்கை சலித்துக் கொள்ள முடியாத காரும் கூட இரண்டு மூன்று மூன்று மூன்றுவியது.

"நானும் இதற்குக் கேக்கக்கூடாது... கோல்கம் பண்டித ஆராய்க் கொண்டு எல்லோரும் சொன்னாங்களை... எனக்கு அது என்னென்று விளங்கலை, ஆனா எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தாங்க... சந்திரமேலம்பட்டம்... எம் உடனவங்கள்" இனிமேலும் பொறுமை காட்டி, பொருத்தபடிபெற்று நினைந்து ஐயமே, நினைவு நேரமும் தளது ஐனிநாக்கை அறிக்கக் கொண்டிருந்த சிவமலை கொல்கம் தள்ளினான்.

"இப்போதுதான் சரியான பிரச்சினைக் வந்திருக்கிறது" ஆசனத்தில் நெகிழ்ந்து சிவமலை மாற்றினார் வெல்கம் மேலர். "அதுதான்டாப்பா எங்க இரக்கத்தின் அடிப்படை. அந்த நாங்கள் வீட்டுக்குப் போய் கொஞ்சம் ஆறுதலா கொடுப்பீர்களா".

மெல்கம் மேலர் பதில் முற்றுப்பெறும் போதே, என் மேலி பெயருவனால் நன்றாகவே நிழல் பரவியிருந்த முற்றத்தினால் கார பிரகாசிக்கது. புதியவர்கள் நிலத்தில் கால் பதிகதும்போது, புதியிலிருந்து வெளிப்பட்ட பரிசீலனா அந்த மெல்கம் மாளிகையே அவர்களின் கண்களில் பட்டது. அந்தந்த மகமாயான வீட்டு மூல்கின் முயற்சியுக்கு அப்பால் நின்று கற்சிலை

மேல்கம் மேல்கின் அருவியை அங்குமிங்குமிருந்து தேறிந்தது. அவன் அணிந்திருந்த முக்கால் வார்ட்டைப்பர் வெல்கின் வெல்கமேல் உடலின் சேதப்பை பன்மடங்களுக்கீடு காட்டியது அவனுக்கு காண்பில் சாய்ந்து கிடந்த உயர்க்கு நாமிக்குட்டி மேல்கம் மேல்கர் மனலப் முடிவாய்க் முடியாமல் ஒரு மாற்றம் மாற்றம் அவர்க்கு கட்டியிருந்த வெல்கிய சங்கிலி அம்மணியின் கையிலிருந்ததால் அதன் நிலக்கு தவறிவிட்டது. சிறிசென்னை ஐயமேலும் உடலே வெல்கின் மேல்குக்குப் பின் மறைந்து கொண்டமை நாய்க்குப் மாற்றம் மாற்றமென்ற, அதனைக் கட்டுப்படுத்தும் வைத்திருக்கும் பெண்ணுக்கும் சேர்த்துத்தான்.

"ஓன் பயப்படுறீர்கள்?... தேக்கம் சின்ன பின்னா மாதிரி" என்றமறு மேலி விபரத்தைப் பக்கமாகப் போக முற்பட்டார்.

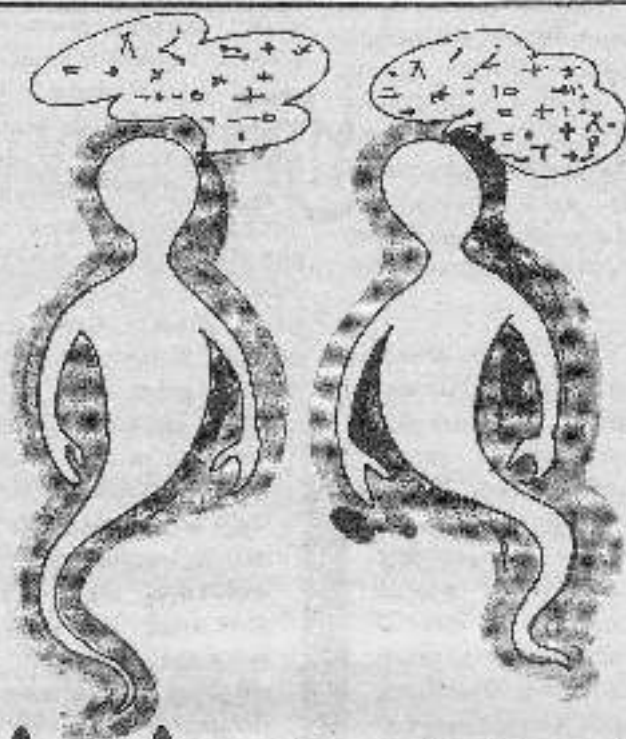
"வெல்கி... அதுதான் விட்ட ஒருவருபற்றித் கொண்டிருக்கிறான். தாய் செய்து பின்பக்கமாகக் கட்டிப்போய்... முயற்சிக்களைப் பல்பயித்திக் கொண்டிருக்க கோல்கம் சிவமலை மெல்கம் நினைவதிருந்த கண்கள். புதியவர்கள் பக்கம் சந்திரமேலம்பட்டம் போயிருப்பது.

"சீ வெல்கம்... மெல்கம்" மெல்கிமேலர் விடுத்தபடி மெல்கம் மேலர், சிறிசென்னை நினைவில் கை போட்டு... முக்குக் கண்ணாடிக்குக் கிரால் பார்த்தும் சிரித்தார். "நாங்கள் அந்தப் பக்கமாகப் போய்க் இருக்கி கற்றுக்கொள்ள இப்போது..."

மெல்கம் மாளிகையின் பின் பக்கமாக அமைந்திருந்த சிறிய கட்டிடத்தின் ஒரு பக்கமாக களத்திய அறை காணப்பட்டது. காற்றுமேலான உயர்க்குடன் அவர் மனலப் மனலி ஐய மூல்கு, சிலந்தி வலையாலும் முழியாலும் போர்த்தப்பட்ட மானித்து உடல்கு விருத்தமாய் கண்கள் அங்கு குவிக்கப்பட்டிருந்தது. அதற்கு அடுத்துக் காணப்பட்ட சிறிய அறைமையக் தீர்த்து விருந்தாளிகளை உடலே போல்ட்டு பின் தள்ளி தீர்த்து கொல்கம் மேலர்.

"வெல்கி எடுத்திட்டு கொஞ்சம் ஓய்வாக இருங்கே... நாள் மேலும் வரன்" விரல்களால் முக்குக் கண்ணாடியைச் சரிசெய்தபடி மெல்கம் வீட்டுப் பக்கமாக நடக்கலானார்.

மெல்கை விட்டு ஒருவருபற்றித் பட்டிருந்த இரும்புக் கட்டிலின் மீது தமது பயணப் பொதிகளை மலத்த சிறிசென்னை ஐயமேலும், மெல்கம் மேல்கின் அந்தந்த பிரிவினரின்

பேய்கள் என்ன பாசை கருத்துக்கும்?

உயர்வானதுத் தெரியும், நான் பொதுவான மொத்தக் கருதலானே கருதப்படுவான். சிங்களின் சிவ கேரம் ஏதேனும் மொத்த கேள்வி கேட்கும் போட்டன் என்பது, "அண்டை பேயர். கேள்வி கேட்கிறார்?" என்று அப்பர் ஏசுவர். அம்பாஷம் சீலநேரம் என்பது அனுப்பத் தாங்கெல்லை என்பது "அண்டை பேயர் கருதுகிறார் போ!" என்று ஶ்ரீரத்திப் போடுவார். ஒருக்கா ரண்டுதரம் பள்ளி கருத்தினையும் அனுப்பும் பொதுவான்கள் "போ!" என்று சொல்லியிருக்கிறாய்மன். என்னினை பேயர் சிவப்பேயர்வை என்று எனக்கு நல்லாத தெரியும். பிழ்ச்சிநுந்தால் கோழி. ஆடு எல்லாம் வெட்டும் பண்டால் வைச்ச ஆசை காட்டும் பேசைய வெளியாலை கோண்டு வந்து வேப்பலையாலை அஜன் சிவ கருதும் சிவம் மொத்த போடுங்கோ, வடிக்கம் போலை சொல்ல வந்ததை மறுந்து பேயிட்டல். பேயர் கருது, பேயர் கேள்வி என்று இருந்தால் பேயர் பாசை என்றும் ஒன்று இருக்கத்தானே வேண்டும். அதுதான் என்பது ஆராய்ச்சி.

கேரளசினி கருத்துப் பல சாதம் பேயனையும் தெரியும். எத்தனை எப்பிதசு மானிக்கிறார் கருதுகிறார் நல்லாத தெரியும். அதைவிட மனிதருக்குள்ளே தினம், பாலை, மழை, சூரியம் என்பனவற்றும் இருக்கிற மாதிரிப் பேயனுக்குள்ளையும் இருக்குது மண்டு கொண்டுதான். மூலம், பிசாசு என்னவெல்லாம் பேர்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறாய் தானே. அதை விட, பேயன் மறு விவாதத்தினையும் அனுப்பி கட்டுவார். வேறொரு சம்பந்தில் உள்ள ஆக்களை அனுப்பி அண்டையு. ஒன்றொன்று பேயர்மூலம் ஒரு பாசை இருக்குது. அதுக்குத் தெரிஞ்சு பாசையினை கருதும்போதுதான் அது முடிந்திருக்கிறது. இதைப் போய் நுகிரலைக்கு அந்த பாசையன் கொஞ்சம் தெரியும். அவை தினம் பிசாசின் மூலம், சிவப்பேயர்வை சொல்லுகிறார்கள் அவை சிவங்கள் போய்க்குத்து தந்தி, சிவமாம் விளையும் என்று நினைக்கக் கொள்ள கூடாது. எங்கும் யாங்களும் கோழும்பினை பல ஏறி இறங்கச் சந்தையினை மருத்தி மின் வாங்க எல்லாவு சிவகனம் தெரிய

வேணும்? அறிவுறு குறைபாடு சிங்கமாரம் தயீழும் தான் போலுக்குக்கு தெரியும். பேயோட்புறவை தவிழினை, சிங்கமத்திலை கதைக்கிறவரை வைச்சுப் போலுக்கு சிங்கமம், தயீழ எல்லாம் தெரியும் என்று நினையாதையுங்கொ. எங்களைப் போலை அதுகள் பால் ஏழிர் ஏந்தைக்குப் போகிறதா? நான் சொல்லுறதை நம்பியா ஒன் எங்கையியன் வேதாளசிங்கமமாக கண்டால் விசாரிச்சுப் பாருங்கொ.

வேதாளசிங்கன் தான் வரண விளங்கப் படுத்தினான். காஷிமாநுக்கு பாசை இறந்தது. அவைக்கு எங்கடை பாசை மயில வேளை விளங்கினாரும். தகவல் அனுப்பியுள்ளபடி ஐயர், பாதிரி என்று தயிலை நாங்கள் போகிறோம். தேய பாசை என்று தானே உயர்விறந்ததைச் சொல்லுகிறான். அநாலை தான் மனிசர் ஆக்கப் பாசையிலை கதைக்கிறவரை நிம்பாட்டிப் போட்டான் என்று நினைக்கிறேன். மனிசர் மயிபாசைமூலலை. தாங்கள் மயிபாசைமூலலை கதைக்கிறவரை, வெளியாக களுக்கு விளங்காத சாடாதென்று ஆக்கப் பாசை மாத்திக் கதைக்கிறேன்மையா? முந்தி முந்திச் சில நாய் தகப்பன்மார் சிங்கம மனுக்கு விளங்காமல் இயல்வீசலை கதைச்சுக் கொள்ளுவினம். இப்ப, சிங்கம மனுக்குத் தங்களைக் காட்டி தெரியும் என்பதானை சிங்கமமனுக்கு முன்னால்தாய் தகப்பன் தங்களுக்குள்ளா நயிழிலை தான் கதைப்பினம். அந்த மாதிரித் கூங்கட கதையன் சாரக்கு விளங்குமென்று சங்கடமனுக்கு கதையாமல் நிம்பாட்டிப் போட்டான்.

எங்கடை மந்திரவாதிமாநுக்கு என்னையு போய் பாசை தெரியும் என்பதிலையும் எனக்குக் கொஞ்சம் ஐக்கிசம். ஏன்வண்டால் இப்ப போய்க்கவிக்கடை தொகை குறைஞ்சுப் போயிட்டிரு. மின்சார வெளிச்சம் வந்துதானை என்று சீலமேர் சொல்லுகிறான். பேயளே கண்டு எப்பிப்பிற மாதிரிப் போய்க்காது வேலையைனை மனிசர் செய்கினை என்பதானை தான். இப்ப நான் அப்படியான். "பேயன் ஒரு தெய்வத்தை ஒரு ஆன்லை தான் தெரிந்தும், ஒரு ஆன்லை தான் அறந்தும், எப்பவேன் அடிச்சுப்போடும். அது பாம்பு மனிசரைச் சுட்கிற மாதிரி. பாம்பு மனிசரை வேணுமென்று தேர வந்து மடியாது. பயத்தலை மயிபாசைமூல மாதிரித் தான் போலும்" என்று வேதாளசிங்கன் வரண விளங்கப்படுத்தினவன்.

எங்கடை மந்திரவாதிகள் பேயளோடை சிபமம் கதைச்சு வந்துமைய எப்பால் ஒன் பேயன் னரை விட்டு ஒரு வேணும்? பேயன் குறைபாடு மாநுக்கு நடடம்? பேயோட்புறவைவந்துத் தானே, இந்தத் தெய்வியுட்டர் வகுத்தம் இருக்கென்கினை அது மாதிரி மனிசருக்கு வற புலப்பது அருத்தமாய் எல்லாம் அதுகளுக்கு மருந்து வியிறைவதான் உண்டாக்குகிறது என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். வெளியும் உண்மையாத் தான் இருக்க வேணும் ஆனால் எங்கடை மந்திரவாதிகள் ஒரு பேயளோடை கதைச்சுக் காலத்துக்கு ஏத்த மாதிரி நுக்கு கொள்ளப் படிக்க மாட்டிவை? போயிர்பப் மாததன், பிறகு தான் உண்மை விளங்கிக்கது. எங்கடை ஐயர்மாநுக்கும் காஷிமமட பாசை சரியாத் தெரியாது சளத்துக்கும் தெரியாது. அநாலை அனை வாயிலை வந்ததைமேல் மாய் அரிச்சனை, மந்திரம் என்று சொல்லுகிறான். நாக்கநுள் மூப்பிட்டிப் போட்டுக் காசையா குடுத்துப் போட்டுப் போலம். தயீழிலை மந்திரஞ் சொன்னாத் தானே கரைச்சம், பிறையாச் சொன்னாப் பிறப்பப் போடுவினை.

எங்கடை எம்.பி. மாநாடு நாய்கள் அந்தரம் போய் இங்கிலீசிலை மந்திரஞ் சொல்லி இந்தமா. அமெரிக்கா, ஐரோப்பா என்று பல பல் அறிவையும் உள்ள பேரிய மயிரிப் பேயளை எல்லாம் வானமாய் மண்ணி எல்லாது சரிக் கார்து அறியனை என்று பேய்க் கவைய சொல்லித் தான் இலேக்கன் கோயலாய் சனம் போயான்" என்ற அவை எப்பிப்போ வேண்டிப்டுனை. இனி அந்தரம் போய் வந்து எங்களைக் கிழியோ உன்னூர்ப் போய் வந்து தின்னுமோ தெரியாது. வெளியுந்து தான் படிக்க வேணும்.

ஆராய்ச்சிமணி ஆகவா வி. சிந்தாமணி

ஆப்பம்

தொடக்கத்தில்
குயில்கள் தங்களுக்குச் சார்க்களிகள் தேவை
என்றன
கழுத்துகள் மலையுடியிகள் தேவை என்றன
பாம்புகள் கொத்துகள் தேவை என்றன
மனிதர்களே குழயயிர் போய்குந்தனர்

(இப்ரஹிம் நஸீரல்லா)

வேறுபட்ட ஒரு கவிதை

ஒனேஸிமொ ஸில்வெய்ரா (கேப் வேர்டே 1935)

தீவுகளின் மக்கள் தீவுகளின் மக்களுக்காக
வேறுபட்ட ஒரு கவிதையை வேண்டுகின்றனர்
புலம்பெயர்ந்தோர் தமது இருப்பின் அமைதியிலிருந்து
முறையிடாத ஒரு கவிதை
கருச்சிதைந்த காலத்தின் கருமையான பாலில்
குழந்தைகள் ஊட்டம்பெறாத ஒரு கவிதை
தாயற்ற தமது மைந்தர்களின் காட்சித் தோற்றத்தைத்
தாய்மார் கூர்ந்து நோக்காத ஒரு கவிதை
தீவுகளின் மக்கள் தீவுகளின் மக்களுக்காக
வேறுபட்ட ஒரு கவிதையை வேண்டுகின்றனர்
வேலை தேவைப்படும் கைகளோ
ரொட்டி தேவைப்படும் வாய்களோ இல்லாத ஒரு கவிதை
தெற்கே செல்லும் தெருவழியே மக்களை அடிச்சமையேற்றிய
வீம்புகள் இல்லாத ஒரு கவிதை
மௌனத்தின் ஆழக்கீறலினால்
அடைபட்ட சொற்கள் இல்லாத ஒரு கவிதை
தீவுகளின் மக்கள் தீவுகளின் மக்களுக்காக
வேறுபட்ட ஒரு கவிதையை வேண்டுகின்றனர்
தொடக்கத்தில் இதயத்தின் சாறு எழும் கவிதை
புனித கத்தரீனின் பட்டுக்கும் ச்சாபெற்றாவும் படியாக்களும்
கொண்ட கவிதை
தீவுகளின் மக்கள் தீவுகளின் மக்களுக்காக
வேறுபட்ட ஒரு கவிதையை வேண்டுகின்றனர்
கடலின் அருளையும் திசைகாட்டியின் பிரதான முனைகளின்
கற்பனைக் கோலங்களையும் இழக்கும் மனிதர் இல்லாத கவிதை.

